

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 139 (dos fascicles)

I Legislatura

Any 1983 (primer període)

Presidència
del Molt Honorable Sr. Heribert Barrera

Sessió Plenària núm. 72

Sessió Plenària núm. 73

Primera reunió
tinguda dimecres 29 de juny de 1983

SUMARI

Sessió Plenària núm. 72

S'obre la sessió quan manquen dos minuts per a les deu del matí.

*Es passa a tractar de l'únic punt de l'ordre del dia: **Designació del Senador que ha de substituir el Diputat I. Sr. Jordi Escoda i Vila.***

El M. H. Sr. President fa avinent que el G. p. de Convergència i Unió, d'acord amb l'article 132, apartat 4, del Reglament del Parlament, ha proposat el mateix I. Sr. Diputat per al susdit càrrec de Senador (p. 4322).

Atès que aquesta proposta és acceptada per assentiment el M. H. Sr. President comunica que el Diputat I. Sr. Jordi Escoda i Vila resta designat Senador representant del Parlament de Catalunya (p. 4322).

La sessió s'aixeca quan manca un minut per a les deu del matí (p. 4322).

Sessió plenària núm. 73

S'obre la sessió a les deu en punt del matí.

*Es passa a tractar del primer punt de l'ordre del dia: **Projecte de Llei d'Administració Institucional de la Sanitat, l'Assistència i els Serveis Socials de Catalunya** (p. 4323), que presenta l'H. Sr. Conseller de Sanitat i Seguretat Social (p. 4323).*

*Atès que la Comissió no ha designat cap membre per a la presentació del **Dictamen** i que no hi ha presentada cap **esmena** a la totalitat, es passa directament a discutir-ne l'articulat (p. 4325).*

*El Diputat I. Sr. García, del G. Socialista, intervé per defensar les **esmenes núms. 1, 2, 11, 18, 29, 30, 43, 55, 56, 64, 65, 67, 68, 72, 73, 77, 78, 83, 84, 87, 88, 99 i 100, a l'article 1** (p. 4325).*

Per a un torn en contra, pren la paraula el Diputat I. Sr. Colomines, del G. p. de Convergència i Unió

(p. 4325).

Es posen a votació totes les **esmenes** suara defensades, les quals són rebutjades per 39 vots a favor, 49 en contra i cap abstenció (p. 4326).

El Diputat H. Sr. Espasa, del G. p. del PSUC, intervé per defensar l'**esmena núm. 3** (p. 4326).

Per a un torn en contra, pren la paraula el Diputat I. Sr. Colomines, del G. p. de Convergència i Unió (p. 4327).

El Diputat I. Sr. Panisello, del G. p. de Centristes, fa avinent la retirada de l'**esmena núm. 4**, d'addició a la lletra a) (p. 4328).

El Diputat I. Sr. García, del G. Socialista, comunica la retirada de l'**esmena núm. 5**, també d'addició a la lletra a), en favor d'una **esmena transaccional** (p. 4328).

El Diputat I. Sr. Panisello fa avinent la retirada de l'**esmena núm. 6** (p. 4328).

Es posa a votació l'**esmena núm. 3**, del G. p. del PSUC, la qual és rebutjada per 12 vots a favor, 52 en contra i 24 abstencions (p. 4328).

Es posa a votació l'**article 1** del text del Dictamen, el qual és aprovat per 76 vots a favor, cap en contra i 14 abstencions (p. 4328).

Es passa a tractar de l'**article 2** del dit **Projecte de Llei** (p. 4328).

El Diputat H. Sr. Espasa, del G. p. del PSUC, intervé per defensar les **esmenes núms. 7 i 10** (p. 4328).

El Diputat I. Sr. Colomines, del G. p. de Convergència i Unió, pren la paraula per a un torn en contra (p. 4329).

El Diputat I. Sr. García, del G. Socialista, intervé per defensar les **esmenes núms. 8 i 9** (p. 4330).

El Diputat I. Sr. Colomines pren la paraula per al torn en contra (p. 4330).

El Diputat I. Sr. García intervé per a una qüestió d'ordre (p. 4331).

Es posen a votació conjuntament les **esmenes núms. 7 i 10**, del G. p. del PSUC, les quals són rebutjades per 14 vots a favor, 58 en contra i 25 abstencions (p. 4331).

Es posen a votació conjuntament les **esmenes núms. 8 i 9**, del G. Socialista, les quals són rebutjades per 24 vots a favor, 58 en contra i 14 abstencions (p. 4331).

Es posa a votació l'**article 2** del text del Dictamen, el qual és aprovat per 59 vots a favor, 38 en contra i cap abstenció (p. 4331).

Es passa a tractar de l'**article 3**.

El Diputat I. Sr. García, del G. Socialista, intervé per a una qüestió d'ordre (p. 4331).

El Diputat I. Sr. Subirà i Rocamora fa avinent que el G. p. d'Esquerra Republicana retira l'**esmena núm. 15** en favor de l'últim text presentat (p. 4331).

El Diputat H. Sr. Espasa, del G. p. del PSUC, intervé per defensar l'**esmena núm. 12**, de supressió de la lletra b) de l'**apartat 1** (p. 4331).

Per a un torn en contra, pren la paraula el Diputat I. Sr. Colomines, del G. p. de Convergència i Unió (p. 4332).

L'I. Sr. Secretari Segon dona lectura a una **esmena transaccional** al paràgraf primer de l'**apartat 2** (p. 4332), presentada pels G. p. de Convergència i Unió, PSUC, Centristes i Esquerra Republicana (p. 4332).

El Diputat I. Sr. Colomines fa avinent la retirada d'un **vot particular**, presentat pel G. p. de Convergència i Unió, de **supressió** del segon paràgraf de l'**apartat 2** (p. 4332).

L'I. Sr. Secretari Segon don lectura a una **esmena transaccional**, d'addició d'un nou paràgraf a l'**apartat 2**, signada pels Grups de Convergència i Unió i Socialista (p. 4332).

L'I. Sr. Secretari Segon dona lectura d'una altra **esmena transaccional**, signada pels G. p. de Convergència i Unió i del PSUC i pel G. Socialista, al paràgraf segon de l'**apartat 2** (p. 4333).

Atès que ningú no desitja fer-hi cap torn a favor ni en contra, es passa directament a les votacions (p. 4333).

Primer de tot es posa a votació l'**esmena núm. 12**, del G. p. del PSUC, de **supressió** de la lletra b) de l'**apartat 1**, la qual és rebutjada per 14 vots a favor, 57 en contra i 24 abstencions (p. 4333).

Segonament, es posa a votació l'**esmena transaccional** al paràgraf primer de l'**apartat 2**, la qual és aprovada per unanimitat dels presents (p. 4333).

En tercer lloc, es posa a votació l'**esmena transaccional d'addició** d'un nou paràgraf, la qual és aprovada per unanimitat dels presents (p. 4333).

En quart lloc es posa a votació l'**esmena transaccional de modificació** del paràgraf segon de l'**apartat 2**, la qual és també aprovada per unanimitat dels presents (p. 4333).

Es posa després a votació l'**apartat 1** de l'**article 3** del text del Dictament, el qual és aprovat per 85 vots a favor, 14 en contra i cap abstenció (p. 4333).

El Diputat H. Sr. Espasa, del G. p. del PSUC, intervé per a una qüestió d'ordre (p. 4333). Li respon el M. H. Sr. President (p. 4333).

El Diputat H. Sr. Espasa pren la paraula per defensar l'**esmena núm. 20** (p. 4333).

Per a un torn en contra, intervé el Diputat I. Sr. Colomines, del G. p. de Convergència i Unió (p. 4334), el qual tot seguit anuncia la retirada del **vot particular núm. 22** (p. 4334).

Es posa a votació l'**esmena núm. 20**, del G. p. del PSUC, la qual és rebutjada per 13 vots a favor, 74 en contra i cap abstenció (p. 4334).

Es posa a votació l'**esmena transaccional de supressió de la lletra c)**, la qual és aprovada per unanimitat dels presents (p. 4335).

Es posen a votació els **apartats a), b), c) i d)**, del text del Dictamen, els quals són aprovats per 75 vots a favor, cap en contra i 16 abstencions (p. 4335).

La Diputada I. Sra. Barenys, del G. Socialista, intervé per defensar conjuntament les **esmenes núms. 32, 34, 35, 36 i 39**, a l'**apartat 1** de l'**article 5** (p. 4335).

El Diputat I. Sr. Colomines pren la paraula per a un torn en contra (p. 4336).

El Diputat H. Sr. Espasa, del G. p. del PSUC, fa avinent la retirada de les **esmenes núms. 40 i 41** a l'**apartat 1** de l'**article 5** (p. 4337).

La Diputada I. Sra. Barenys, del G. Socialista, intervé per defensar l'**esmena núm. 39 a l'apartat 2** (p. 4337).

Per a un torn en contra, intervé el Diputat I. Sr. Colomines, del G. p. de Convergència i Unió (p. 4337).

El Diputat I. Sr. Subirà i Rocamora, del G. p. d'Esquerra Republicana, pren la paraula per defensar l'**esmena núm. 38 al suara mencionat apartat 2** (p. 4338).

Per a un torn en contra, intervé el Diputat I. Sr. Colomines (p. 4338).

Per a una qüestió d'ordre, pren la paraula el Diputat I. Sr. Subirà i Rocamora (p. 4338).

L'I. Sr. Secretari Segon dona lectura d'una **esmena transaccional a l'apartat 4**, qua implica la retirada de l'**esmena núm. 42**, la qual és signada pels G. p. de Convergència i Unió i el G. Socialista (p. 4339).

Es posen a votació les **esmenes núms. 32, 34, 35 i 36 a l'apartat 1 de l'article 5**, les quals són rebutjades per 23 vots a favor, 52 en contra i 15 abstencions (p. 4339).

Es posa a votació l'**esmena núm. 33**, del G. p. del PSUC, la qual és rebutjada per 16 vots a favor, 51 en contra i 25 abstencions (p. 4339).

Es posa a votació l'**esmena núm. 37**, del G. Socialista, a l'**apartat 2**, la qual és rebutjada per 26 vots a favor, 56 en contra i 14 abstencions (p. 4339).

Es posa a votació l'**esmena núm. 38**, del G. p. d'Esquerra Republicana, la qual és aprovada per 57 vots a favor, cap en contra i 40 abstencions (p. 4339).

Es posa a votació una **esmena tècnica a l'apartat 3**, la qual és aprovada per unanimitat dels presents (p. 4339).

Es posa a votació l'**esmena núm. 39 a l'apartat 3**, la qual és rebutjada per 40 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció (p. 4339).

Es posa a votació l'**esmena transaccional a l'apartat 4**, la qual és aprovada per unanimitat dels presents (p. 4339).

Es passen a votar les parts del text del Dictamen que no han estat esmenades, les quals són aprovades per unanimitat dels presents (p. 4339).

Es passa a tractar de l'**article 6** del suara esmentat **Projecte de Llei** (p. 4339).

El Diputat H. Sr. Espasa, del G. p. del PSUC, pren la paraula per fer la defensa de l'**esmena núm. 45** (p. 4340).

El Diputat I. Sr. Colomines, del G. p. de Convergència i Unió, fa avinent la retirada del **vot particular núm. 47** (p. 4340).

Es posen a votació conjunta les **esmenes núms. 45 i 48**, del G. p. del PSUC, les quals són rebutjades per 13 vots a favor, 50 en contra i 26 abstencions (p. 4340).

Es posa a votació la **ecomanació de la Comissió de suprimir la lletra d)** de l'**article 6**, la qual és aprovada per unanimitat dels presents (p. 4340).

Es posa a votació el text del Dictamen, el qual és aprovat per 76 vots a favor, cap en contra i 14 abstencions (p. 4340).

Es passa a tractar de l'**article 7** del suara esmentat **Projecte de Llei** (p. 4340).

El Diputat I. Sr. Garcia, del G. Socialista, pren la paraula per a una qüestió d'ordre (p. 4340). Respon el M. H. Sr. President (p. 4340).

El Diputat H. Sr. Espasa, del G. p. del PSUC, intervé també per a una qüestió d'ordre (p. 4341). Intervé el M. H. Sr. President (p. 4341).

El Diputat I. Sr. Subirà i Rocamora, del G. p. d'Esquerra Republicana, fa avinent la retirada de l'**esmena núm. 63** (p. 4341).

El Diputat I. Sr. Colomines, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per a una qüestió d'ordre (p. 4341).

El Diputat H. Sr. Espasa, del G. p. del PSUC, pren la paraula per a una qüestió d'ordre i, ensems, per fer la defensa de l'**esmena núm. 58** (p. 9:

Per a un torn en contra, intervé el Diputat I. Sr. Colomines, del G. p. de Convergència i Unió (p. 4341).

El Diputat I. Sr. Subirà i Rocamora, del G. p. d'Esquerra Republicana, pren la paraula per defensar l'**esmena núm. 61** (p. 4332).

El Diputat I. Sr. Colomines, del G. p. de Convergència i Unió, en fa el torn en contra (p. 4332).

El Diputat I. Sr. Espasa intervé per a una qüestió d'ordre (p. 4332).

El Diputat I. Sr. Colomines pren la paraula (p. 4343).

Es posa a votació l'**esmena núm. 61**, del G. p. d'Esquerra Republicana, la qual és rebutjada per 9 vots a favor, 39 en contra i 43 abstencions (p. 4343).

Es posa a votació una **esmena transaccional** recomanada per la Comissió, la qual és aprovada per 82 vots a favor, 9 en contra i cap abstenció (p. 4343).

Es passa a tractar de l'**article vuitè** (p. 4343).

L'I. Sr. Secretari Segon dona lectura d'una **esmena transaccional a l'apartat 1**, signada pel G. p. de Convergència i Unió i el G. Socialista, que, a favor d'aquesta, n'ha retirat la **núm. 66** (p. 4343).

Es posa a votació la susdita **esmena transaccional**, la qual és aprovada per unanimitat dels presents (p. 4343).

Es posa a votació l'**apartat 2** del text del Dictamen, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 4343).

Es passa a tractar de l'**article 9** del suara esmentat **Projecte de Llei** (p. 4343).

El Diputat H. Sr. Espasa, del G. p. del PSUC, intervé per defensar l'**esmena núm. 69** del G. p. del PSUC (p. 4343).

El Diputat I. Sr. Colomines, del G. p. de Convergència i Unió, pren la paraula per a un torn en contra (p. 4344).

El Diputat I. Sr. Garcia, del G. Socialista, intervé per a una qüestió d'ordre (p. 4345).

El Diputat H. Sr. Espasa, del G. p. del PSUC, pren la paraula per fer la defensa de l'**esmena núm. 71** (p. 4345).

Per a un torn en contra, intervé el Diputat I. Sr. Colomines, del G. p. de Convergència i Unió (p. 4345).

L'I. Sr. Secretari Segon dona lectura d'una **esmena tècnica a l'article 9**, la qual porta la signatura de tots els Grups parlamentaris (p. 4345).

Es posen a votació les **esmenes núms. 69 i 71**, del G. p. del PSUC, les quals són aprovades per 15 vots a favor, 53 en contra i 24 abstencions (p. 4346).

- Es posa a votació la suara mencionada **esmena tècnica**, la qual és aprovada per unanimitat dels presents (p. 4346).
- Es posa a votació el text del Dictamen, el qual és aprovat per 77 vots a favor, cap en contra i 14 abstencions (p. 4346).
- El Diputat H. Sr. Espasa, del G. p. del PSUC, intervé per defensar l'**esmena núm. 74** (p. 4346).
- Per a un torn en contra, pren la paraula el Diputat I. Sr. Colomines, del G. p. de Convergència i Unió (p. 4346).
- El M. H. Sr. President fa avinent la retirada de l'**esmena núm. 75**, del G. Socialista (p. 4347).
- El Diputat I. Sr. Panisello, del G. p. de Centristes, intervé per defensar l'**esmena núm. 76** (p. 4347).
- Es posa a votació l'**esmena núm. 74**, del G. p. del PSUC, la qual és rebutjada per 14 vots a favor, 53 en contra i 22 abstencions (p. 4347).
- Es posa a votació l'**esmena núm. 75**, del G. p. de Centristes, la qual és aprovada per unanimitat dels presents (p. 4347).
- Es posa a votació el text del Dictamen, el qual és aprovat per 75 vots a favor, cap en contra i 14 abstencions (p. 4347).
- Es passa a tractar de l'**article 11** (p. 4347).
- El Diputat I. Sr. García pren la paraula per a una qüestió d'ordre (p. 4348).
- Es posa a votació una **esmena transaccional** recomanada per la Comissió, la qual és aprovada per unanimitat dels presents (p. 4348).
- Es passa a votació l'**apartat 2** del text del Dictamen, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 4348).
- Es passa a tractar de l'**article 12** (p. 4348).
- Es posa a votació l'**article** esmentat d'acord amb el text del Dictamen, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 4348).
- Es passa a tractar de l'**article 13** (p. 4348).
- El Diputat I. Sr. Colomines, del G. p. de Convergència i Unió, fa avinent la retirada del **vot particular núm. 89** (p. 4348).
- El Diputat H. Sr. Espasa, del G. p. del PSUC, intervé per defensar l'**esmena núm. 95** (p. 4348).
- Per a un torn en contra, pren la paraula el Diputat I. Sr. Colomines, del G. p. de Convergència i Unió (p. 4348).
- El Diputat H. Sr. Espasa, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per defensar l'**esmena núm. 98** (p. 4349).
- Per a un torn en contra, pren la paraula el Diputat I. Sr. Colomines, del G. p. de Convergència i Unió (p. 4349).
- Es posa a votació una **esmena tècnica** recomanada per la Comissió, la qual és aprovada per unanimitat dels presents (p. 4349).
- El Diputat I. Sr. García, del G. Socialista, intervé per demanar una votació separada de l'**esmena núm. 95** (p. 4349), a la qual cosa no accedeix el M. H. Sr. President (p. 4349).
- Es posa, doncs, a votació tota l'**esmena núm. 95**, la qual és rebutjada per 39 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció (p. 4349).
- El Diputat H. Sr. Espasa, del G. p. del PSUC, fa avinent la retirada de l'**esmena núm. 98** (p. 4349).
- Es posa a votació l'**article 13** segons el text del Dictamen, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 4349).
- Es posa a votació la Disposició Transitòria Primer segons el text del Dictamen (p. 4349), la qual és aprovada per unanimitat dels presents (p. 4349).
- Es posa a votació la **Disposició Transitòria Segona**, la qual és aprovada per unanimitat dels presents (p. 4349).
- El Diputat I. Sr. Subirà i Rocamora, del G. p. d'Esquerra Republicana, intervé per proposar una **esmena tècnica** a la Disposició Transitòria Tercera (p. 4350). Li respon el M. H. Sr. President (p. 4350). Intervé de nou el Diputat I. Sr. Subirà i Rocamora (p. 4350).
- El Diputat I. Sr. Capdevila, no adscrit, pren la paraula per a una qüestió d'ordre (p. 4350). Li respon el M. H. Sr. President (p. 4350).
- Es posa a votació la **Disposició Transitòria Tercera**, la qual és aprovada per 91 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions (p. 4350).
- El Diputat I. Sr. Colomines, del G. p. de Convergència i Unió, fa avinent la retirada del **vot particular núm. 107** a la **Disposició Transitòria Quarta** (p. 4350).
- Es posa a votació la suara esmentada **Disposició Transitòria Quarta**, la qual és aprovada per unanimitat dels presents (p. 4350).
- El Diputat I. Sr. García, del G. Socialista, intervé per defensar una **esmena de supressió** de la **Disposició Transitòria Cinquena** (p. 4350).
- Es posa a votació el **vot particular** presentat a la dita **Disposició Transitòria Cinquena**, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 4350).
- Es posen a votació conjuntament les Disposicions Finals Primera i Segona, les quals són aprovades per unanimitat dels presents (p. 4351).
- El Diputat H. Sr. Espasa fa avinent la retirada de l'**esmena núm. 109**, d'addició d'una Disposició Final Tercera (p. 4351).
- Es posa a votació l'**Exposició de Motius** segons el text del Dictamen, la qual és aprovada per 86 vots a favor, cap en contra i 14 abstencions (p. 4351).
- El Diputat I. Sr. García fa avinent que considera decaiguda l'**esmena núm. 110** al **Títol del Projecte de Llei** mencionat (p. 4351).
- Es posa a votació el **Títol del Projecte de Llei** mencionat, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 4351). Se suspèn la sessió a un quart i tres minuts de tres de la tarda i es reprèn a un quart i quatre minuts de sis de la tarda.
- Els Diputats I. Srs. Panisello, del G. p. de Centristes (p. 4351), i Subirà i Rocamora, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 4352), H. Sr. Espasa, del G. p. del PSUC (p. 4353), I. Sr. García, del G. Socialista (4354), i I. Sr. Colomines, del G. p. de Convergència i Unió (p. 4355), prenen la paraula per a explicació de vot.
- El M. H. Sr. President fa avinent als membres de la Cambra una **modificació** de l'ordre del dia, proposada pel G. Socialista i el G. p. d'Esquerra Republicana, consistent a suprimir-ne el **punt 2** (p. 4355).
- Els Diputats I. Srs. García, del G. Socialista, i Alay, del G. p. d'Esquerra Republicana, intervenen per defensar la susdita **modificació** (p. 4356).
- Es posa a votació la suara esmentada **modificació**, la qual és rebutjada per 40 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció (p. 4356).
- Per a explicació de vot, pren la paraula el Diputat H. Sr. Espasa, del G. p. del PSUC (p. 4357).
- El Diputat no adscrit I. Sr. Planasdemunt intervé per a una qüestió d'ordre (p. 4358). El M. H. Sr. President respon (p. 4358).
- El Diputat no adscrit I. Sr. Viñals intervé també per a explicació de vot (p. 4358).
- Així mateix, els Diputats I. Srs. Alay, del G. p. d'Esquerra Republicana i García, del G. Socialista, intervenen per a explicació de vot (p.

4359).

Es passa al següent punt de l'ordre del dia: **Projecte de Llei d'Higiene i Control Alimentaris** (p. 4359).

L'H. Sr. Conseller de Sanitat i Seguretat Social pren la paraula per a fer la presentació del susdit **Projecte de Llei** (p. 4359).

La I. Sra. Vice-presidenta Primera passa a ocupar la Presidència per una absència momentània del M. H. Sr. President (p. 4361).

L'I. Sr. Secretari Primer dona lectura d'una **esmena transaccional** i d'una altra de **tècnica**, signada per tots els Grups parlamentaris (p. 4361).

Posada a votació, la susdita **esmena tècnica** és aprovada per unanimitat dels presents (p. 4361).

Es posen a votació l'**apartat 1** del text del Dictamen i la part no esmenada de l'**apartat 2**, els quals són aprovats per unanimitat dels presents (p. 4361).

El M. H. Sr. President es reincorpora al seu lloc de la Mesa (p. 4361).

Es posa a votació l'**article 2** del text del Dictamen, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 4361).

Es posa a votació una **esmena transaccional**, recomanada per la Comissió, a l'**apartat 1** de l'**article 2**, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 4361).

Es posa a votació la part no modificada de l'**article 2** del text del Dictamen, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 4361).

El M. H. Sr. President fa avinent la presència, a la tribuna d'invitats, de la Comissió d'Estructures i Finances Locals de la Conferència de Poders Locals i Regionals del Consell Belga, que presideix el senyor Harmegnies, alcalde de Charleroi, a la qual adreça una cordial salutació (p. 4361).

Es passa a tractar de l'**article 3** (p. 4361).

El Diputat H. Sr. Espasa, del G. p. del PSUC, fa avinent la retirada de les **esmenes núms. 10 i 11** (p. 4361).

El Diputat no adscrit I. Sr. Viñals anuncia la retirada de l'**esmena núm. 12** (p. 4362).

Es posa a votació l'**article 3** del text del Dictamen, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 4362).

El Diputat I. Sr. García intervé per demanar votació separada dels **articles 8, 8, 10 i 11** (p. 4362).

Es posen a votació els **articles 4, 5, 6 i 7** i els títols del **Títol II** i del **capítol I** d'aquest mateix **Títol**, els quals són aprovats per unanimitat dels presents (p. 4362).

Es posen a votació els **articles 8 i 9** del text del Dictamen, els quals són aprovats per 69 vots a favor, cap en contra i 23 abstencions (p. 4362).

Es posen a votació l'**article 10** i una **esmena transaccional** recomanada per la Comissió, els quals són aprovats per 72 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions (p. 4362).

Es posa a votació la part no modificada de l'**article 10**, la qual és aprovada per 72 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions (p. 4362).

Es posa a votació l'**article 11** del text del Dictamen, el qual és aprovat per 72 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions (p. 4362).

Es posen a votació el títol del **Capítol II** del **Títol II**, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 4362).

Es posen a votació els **articles 12 i 13** del text del Dictamen, els quals són aprovats per unanimitat dels presents (p. 4362).

El Diputat no adscrit I. Sr. Viñals intervé per defensar l'**esmena núm. 17** a l'**article 14** (p. 4363). Respon el M. H. Sr. President (p. 4363).

Es posa a votació l'**esmena núm. 14**, la qual és aprovada per 53 vots a favor, 48 en contra i cap abstenció (p. 4364).

Es posa a votació el text del Dictamen, amb la suara mencionada **esmena**, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 4364).

Es posen a votació els **articles 15, 16, 17, 18**, el títol del **Capítol III** del **Títol II**, el títol del **Títol III** i el títol del **Títol III** i el títol del **Capítol I** del **Títol III**, els quals són aprovats per unanimitat dels presents (p. 4364).

Es posa a votació una **esmena** recomanada per la Comissió a l'**article 19**, la qual és aprovada per unanimitat dels presents (p. 4364).

Es posa a votació una **esmena** recomanada per la Comissió a l'**article 19**, la qual és aprovada per unanimitat dels presents (p. 4364).

Es posen a votació els **articles 20, 21** i el títol del **Capítol II**, els quals són aprovats per unanimitat dels presents (p. 4364).

Es posa a votació una **esmena** recomanada per la Comissió a l'**apartat 2** de l'**article 22**, la qual és aprovada per unanimitat dels presents (p. 4364).

Es posen a votació les parts no esmenades de l'**article 22**, així com la resta del text, les quals són aprovades per unanimitat dels presents (p. 4365).

Es passa al següent punt de l'ordre del dia: **Projecte de Llei reguladora del procés d'integració a la xarxa de centres docents públics de diverses escoles privades** (p. 4365).

Per a presentar-lo pren la paraula l'H. Sr. Conseller de Sanitat i Seguretat Social (p. 4365).

La Diputada I. Sra. Mata, del G. Socialista, intervé per defensar l'**esmena núm. 1** a l'**article 1** (p. 4365).

Per a un torn en contra, intervé la Diputada I. Sra. Ferrer i Mallol, del G. p. de Convergència i Unió (p. 4366).

Es posa a votació la susdita **esmena** a l'**article 1**, la qual és rebutjada per 45 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció (p. 4366).

Es posa a votació l'**article 1** del text del Dictamen, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 4366).

La Diputada I. Sra. Mata, del G. Socialista, pren la paraula per defensar les **esmenes núms. 2, 3 i 4** a l'**article 2** (p. 4366).

Per a un torn en contra, intervé la Diputada I. Sra. Ferrer i Mallol (p. 4367).

Es posen a votació, conjuntament, les **esmenes 2, 3 i 4** a l'**article 2**, les quals són rebutjades per 45 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció (p. 4367).

Es posa a votació l'**article 24** del text del Dictamen (p. 4367).

Es posa a votació l'**article 3** del text del Dictamen, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 4368).

La Diputada I. Sra. Calzada, del G. p. del PSUC, intervé per defensar l'**esmena núm. 5**, d'addició, d'un nou **article 3 bis** (p. 4368).

El Diputat H. Sr. Armet pren la paraula per a una qüestió d'ordre (p. 4368). Respon el M. H. Sr. President (p. 4368).

Els Diputats I. Srs. Ribó, del G. p. del PSUC, i Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió, intervenen també en sengles qüestions d'ordre (p. 4368).

Per a un torn en contra de la susdita esmena, pren la paraula la Diputada I. Sra. Ferrer i Mallol (p. 4369).

Per defensar les esmenes núms. 5 i 6 a l'article 4, intervé la Diputada I. Sra. Mata, del G. Socialista (p. 4369).

El Diputat I. Sr. Subirà i Claus intervé per a una qüestió d'ordre (p. 4370).

Es posa a votació la susdita esmena núm. 5, la qual és rebutjada per 45 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció (p. 4370).

El M. H. Sr. President fa avinent que l'esmena núm. 7 a l'article 4 ha estat retirada (p. 4370).

Es posa a votació l'esmena núm. 6 a l'article 4, el G. Socialista, la qual és rebutjada per 45 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció (p. 4370).

Es posa a votació l'article 4 del text del Dictamen, el qual és aprovat per 107 vots a favor, cap en contra i una abstenció (p. 4370).

Es posa a votació l'article 5 del text del Dictamen, el qual és aprovat per 109 vots a favor, cap en contra i una abstenció (p. 4370).

La Diputada I. Sra. Ferrer i Mallol, del G. p. de Convergència i Unió, pren la paraula per defensar el vot particular núm. 8 (p. 4370).

Es posa a votació l'article 5 del text del Dictamen, llevat de l'apartat b), el qual és aprovat per 57 vots a favor, 52 en contra i una abstenció (p. 4370).

Es posen a votació els articles 7, 8, 9 i 10, els quals són aprovats per 109 vots a favor, cap en contra i una abstenció (p. 4370).

La Diputada I. Sra. Ferrer i Mallol, del G. p. de Convergència i Unió, fa avinent la retirada del vot particular núm. 9 a l'article 11 (p. 4370).

El Diputat I. Sr. Luna, del G. p. de Centristes, fa avinent la retirada de l'esmena núm. 10 a l'article 11 (p. 4371).

Es posa a votació l'article 11 del text del Dictamen, el qual és aprovat per 109 vots a favor, cap en contra i 1 abstenció (p. 4371).

La Diputada I. Sra. Ferrer i Mallol, del G. p. de Convergència i Unió, fa avinent la retirada del vot particular núm. 11 (p. 4371).

Es posen a votació les Disposicions Addicionals i Final, les quals són aprovades per 109 vots a favor, cap en contra i 1 abstenció (p. 4371).

Per a explicació de vot, intervenen els Diputats I. Srs. Casanovas, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 4371); Planasdemunt, no adscrit (p. 4372); les Diputades I. Sres. Mata, del G. Socialista (p. 4372); Calzada, del G. p. del PSUC (p. 4373), el Diputat I. Sr. Luna, del G. p. de Centristes (p. 4374), i la Diputada I. Sra. Ferrer i Mallol, del G. p. de Convergència i Unió (p. 4374).

La sessió se suspèn a tres quarts de nou en punt del vespre (p. 0000).

SESSIÓ PLENÀRIA Núm. 72

S'obre la sessió quan manquen dos minuts per a les deu del matí. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de la I. Sra. Vice-presidenta Primera i els I. Srs. Secretaris Primer, Segon, Tercer i Quart. La Mesa és assistida per l'Oficial Major i el Lletrat Sr. Bayona.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers Adjunt a la Presidència, de Sanitat i Seguretat Social i de Política Territorial i Obres Públiques.

Ordre del dia

Punt únic: Designació del Senador que substituirà el Diputat I. Sr. Jordi Escoda i Vila

Designació de Senador

El Sr. PRESIDENT: Comença la sessió. Senyores i senyors Diputats, aquesta sessió ha estat convocada d'acord amb els articles 49 i 132 del Reglament a fi de designar el Senador que, en representació del Parlament de Catalunya, ha de substituir el Senador dimissionari, senyor Jordi Escoda, d'acord amb l'apartat primer de l'article 34 de l'Estatut d'Autonomia.

El Grup parlamentari de Convergència i Unió, d'acord amb l'article 132, apartat 4, del Reglament, ha fet avinent que proposava el Diputat senyor Jordi Escoda com a candidat a Senador.

Els senyors i les senyores Diputats decideixen acceptar la proposta del Grup parlamentari de Convergència i Unió?

Moltes gràcies.

No havent-hi cap objecció, la proposta ha estat aprovada per assentiment i, vist aquest vot unànim, queda designat com a Senador representant del Parlament de Catalunya al Senat el Diputat senyor Jordi Escoda i Vila.

S'aixeca la sessió.

Senyores i senyors Diputats, si vostès ho volen, podem començar immediatament, sense cap necessitat que vostès es desplacin dels seus escons, la sessió ordinària.

(La sessió s'aixeca quan manca un minut per a les 10 del matí.)

SESSIÓ PLENÀRIA Núm. 73

S'obre la sessió a les deu en punt del matí. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major i pel Lletrat Sr. Bayona.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers Adjunt a la Presidència, d'Economia i Finances, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, i de Treball.

Ordre del dia

1. *Discussió i votació del Dictamen de la Comissió de Política Social, sobre el Projecte de Llei d'Administració Institucional de la Sanitat, Assistència i Serveis Socials de Catalunya, de les esmenes reservades per a defensar en el Ple i de les esmenes subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu.*

2. *Discussió i votació del Dictamen de la Comissió de Política Social, sobre el Projecte de Llei d'Higiene i Control Alimentaris, de les esmenes reservades per a defensar en el Ple i de les esmenes*

subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu.

3. *Discussió i votació del Dictamen de la Comissió de Política Cultural, sobre el Projecte de Llei reguladora del procés d'integració a la xarxa de centres docents públics de diverses escoles privades, i de les esmenes i vots particulars reservats per a defensar en el Ple.*

4. *Discussió i votació del Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost, sobre el Projecte de Llei per la qual s'autoritzen determinades operacions financeres relatives a l'empresa pública Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya, i de les esmenes i vots particulars reservats per a defensar en el Ple.*

5. *Discussió i votació del Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost, sobre el Projecte de Llei per la qual s'habiliten crèdits en el pressupost prorrogat per a atendre les despeses de funcionament del tercer canal de TV i de la xarxa de freqüència modulada de la Generalitat, i de les esmenes reservades per a defensar en el Ple.*

6. *Discussió i votació del Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost, sobre el Projecte de Llei per la qual s'habiliten crèdits en el pressupost prorrogat per a finançar les compensacions de la tarifació social dels transports públics, i de les esmenes reservades per a defensar en el Ple.*

7. *Discussió i votació del Dictamen de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana, sobre el Projecte de Llei per la qual es crea la Policia Autònoma de la Generalitat de Catalunya, i de les esmenes reservades per a defensar en el Ple.*

8. *Presa en consideració de la Proposició de Llei de protecció de la natura, presentada pel G.p. de Centristes.*

9. *Elecció dels membres del Consell Superior de la Cooperació que correspon designar al Parlament (article 107.a) de la Llei 4/83, del 9 de març, de Cooperatives de Catalunya).*

10. *Interpel·lació a l'H. Sr. Conseller d'Ensenyament sobre el nombre d'alumnes per aula, que formularà el Diputat no Adscrit I. Sr. Josep M. Corral..*

11. *Interpel·lació al Consell Executiu sobre la normativa vigent en matèria d'abocadors d'escombraries, que formularà el Diputat no adscrit I. Sr. Pere Roselló.*

12. *Interpel·lació al Consell Executiu sobre el possible trasllat fora de Catalunya de direccions de serveis estatals, que formularà el Diputat I. Sr. Víctor Torres, del G.p. d'Esquerra Republicana.*

13. *Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política juvenil, que formularà el Diputat I. Sr. Daniel Terradellas, del G. Socialista.*

14. *Interpel·lació al Consell Executiu sobre el sector financer a Catalunya, que formularà el Diputat I. Sr. Antoni Lucchetti, del G.p. del PSUC..*

15. *Interpel·lació al Consell Executiu sobre les despeses previstes en els Capítols VI i VII dels Pressupostos de 1982, que formularà el Diputat I. Sr. Antoni Lucchetti, del G.p. del PSUC.*

16. *Interpel·lació al Consell Executiu sobre la convocatòria d'eleccions a l'Aldea, que formularà el Diputat I. Sr. Rafael Ribó, del G.p. del PSUC.*

17. *Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre el medi forestal, presentada pel G. Socialista.*

18. *Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre els habitatges de protecció oficial, presentada pel Diputat I. Sr. Joan Oliart, del G. Socialista.*

19. *Preguntes amb resposta oral.*

Projecte de Llei d'Administració Institucional de la Sanitat, de l'Assistència i els Serveis Socials de Catalunya

El Sr. PRESIDENT: Comença la sessió.

El primer punt de l'ordre del dia és la discussió i votació del Dictamen de la Comissió de Política Social, sobre el Projecte de Llei d'Administració Institucional de la Sanitat, Assistència i Serveis Socials de Catalunya, de les esmenes reservades per a defensar en el Ple i de les esmenes subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu. Per a la presentació del Projecte de Llei té la paraula l'Honorable senyor Conseller de Sanitat i Seguretat Social.

El Sr. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL: Molt Honorable senyor President, Il·lustres senyores Diputades i senyors Diputats, fa gairebé cinquanta anys, exactament el dia 22 de març de 1934, aquest Parlament aprovava la Llei de Bases per a l'Organització dels Serveis de Sanitat i Assistència Social a Catalunya, en el preàmbul de la qual es parlava ja de la necessitat d'establir un coordinat acoblament d'accions en aquest terreny, tant aleshores com ara ben important.

En el curs d'aquest mig segle és evident que s'han produït canvis extremament importants, tant en l'estructura socio-econòmica del país com en el concepte de salut mateix. Per això, ara és encara més necessari que aleshores disposar d'una llei que permeti una organització racional i eficaç de l'assistència sanitària i social al nostre país, tot coordinant i aprofitant els importants recursos humans i materials que hi són esmerçats.

De fet, com a conseqüència dels traspassos pre-estatutaris aconseguits l'any 1979, i especialment de les competències reconegudes en l'Estatut i de les transferències produïdes amb posterioritat, el Departament de Sanitat i Seguretat Social disposa ara de mitjans molt considerables en els camps sanitari i social, provinents bé de l'Administració central, bé dels instituts assistencials de la Seguretat Social.

Fins ara, tots aquests recursos han hagut d'ésser administrats directament pel nostre Departament, tot esperant l'aprovació per aquest Parlament del Projecte de Llei, el debat del qual ara iniciem, i que preveu la creació dels instituts que hauran de gestionar de manera molt més flexible els serveis que fins ara han estat directament adscrits a la Direcció General d'Assistència Sanitària, o a la Direcció General de Serveis Socials.

Aquest Projecte de Llei d'Administració institucional de la Sanitat, Assistència i Serveis Socials fou presentat al Parlament pel Consell Executiu a primers de febrer de 1982. Per determinades i diverses causes, la seva tramitació ha estat, doncs, excessivament prolongada —ha durat setze o disset mesos. Es tracta d'un Projecte de Llei fonamentalment de caràcter organitzador que consisteix, com hem dit, en la creació de dues entitats gestores. Té tretze articles, cinc Disposicions transitòries i dues de finals. Comença per assenyalar quins són els principis que han d'informar l'actuació de la Generalitat en les matèries de sanitat, assistència social i serveis socials, i no solament es refereix a les entitats i serveis que el Projecte regula, sinó a

totes les funcions d'aquest àmbit per la Generalitat, fins i tot pel que fa a la legislació futura. Crea, com hem dit, les entitats gestores de la Seguretat Social a Catalunya, l'Institut Català de la Salut i l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials, assignant a ambdues personalitat jurídica i patrimonial, a aquesta última, no cal dir-ho, sens perjudici de tot allò que estableix la legislació ara vigent. El Projecte després fa referència a les funcions dels dos Instituts, i precisa les característiques de la seva ordenació, així com les fonts de finançament de l'Institut. A l'article setè s'estableix, d'acord amb el Dictamen que al seu dia va emetre el Consell Consultiu, la participació democràtica en el control i la vigilància de les entitats gestores. Es tracta després del mecanisme d'impugnació de les resolucions dels Instituts i de l'adopció de mesures d'ordenació administrativa.

S'entra, finalment, en la determinació del règim pressupostari, de la tresoreria, de la comptabilitat i dels béns dels Instituts creats. S'articulen les competències de la Generalitat i de l'Estat en matèria pressupostària, respecte als principis de patrimoni diferenciat i caixa única de la Seguretat Social, que ja foren observats en la Llei de Modificació de la Llei de Pressupostos de la Generalitat del 1982. Els darrers articles confereixen la potestat general d'autoorganització, que correspon a la Generalitat, i fan una assignació de funcions entre els diferents òrgans de la nostra institució política.

Senyores i senyors Diputats, el primer fonament inspirador d'aquest Projecte de Llei és el de l'aplicació del principi d'unitat gestora a tot el sector públic de la Sanitat i dels Serveis Socials; ara, aquesta filosofia, típica del servei públic, no s'ha de confondre en aquest cas amb una burocràtica estatalització, ans al contrari, hem optat per una descentralització funcional que rau sobre el suport d'una nova administració especialitzada: l'administració social, àmpliament participativa, que ha de contribuir a reequilibrar la satisfacció de les necessitats en aquesta àrea a tot el territori de Catalunya.

Amb una visió, al nostre entendre, progressista i de futur, aquesta norma legal prepara la propera universalització del règim públic de Seguretat Social, i ensems desplaça de l'administració centralitzada alguns serveis i prestacions assistencials que moltes vegades no són més que reduplicacions absolutament innecessàries.

L'àmbit de la gestió dels Instituts que proposem de crear és contemplat de forma netament separada de l'Administració pública de la Generalitat, amb un intent de configurar una nova Administració social que sigui funcionalment especialitzada i, a més, democràticament participativa. De tota manera, una sèrie de motius, per exemple, el fet de no haver-se produït encara els traspassos corresponents a la tresoreria de la Seguretat Social i la necessitat d'harmonitzar el principi d'unitat pressupostària, establert en l'article 49 de l'Estatut, amb el principi d'unitat de caixa de la Seguretat Social, entre altres, han aconsellat de no crear una caixa autònoma de la Seguretat Social. Altrament, una separació d'aquesta mena hauria hipertrofiat de manera inoportuna —i innecessària, al meu entendre— l'aparell burocràtic de la Generalitat.

Per això la prudència i el bon govern han aconsellat que aquestes activitats, desplegadas, òbviament, d'acord amb la normativa establerta, siguin dutes a terme per la nostra pròpia Administració general que tramita la resta de recursos de la Generalitat. En tot cas, resta clarament garantida l'afectació

finalista específica dels recursos propis de la Seguretat Social. D'aquesta manera hom podrà separar dos nivells administratius: l'Administració central autonòmica i l'Administració institucional autonòmica, amb comeses ben definides que permetran, espero, una organització reduïda, àgil, simplificada i tècnicament especialitzada. Altrament, això facilitarà una gestió integrada de totes les activitats avui disperses: assistència sanitària, prevenció, salut pública, etcètera, o, d'altra banda, entre els serveis socials i el que s'anomena encara assistència social. No cal dir que aquesta integració, mentre no es modifiqui la legislació bàsica, no ha de significar que les prestacions i els serveis encara destinats a un determinat col·lectiu protegit per la Seguretat Social puguin ser desviats de la seva finalitat, de tal manera que el Projecte de Llei reculli els alludits recursos en tant que afectats a la destinació que la normativa general imposa actualment.

Altrament, cal referir-nos a l'abast de la descentralització que recull el Projecte i que és més limitada en l'àrea de l'assistència sanitària que no pas en la dels serveis i assistència social. Aquest fet és degut, en primer lloc, a la concepció més tècnica que política que informa el Projecte. La descentralització pot ser més acusada en una Administració professionalitzada i especialitzada que gestiona activitats que cal que estiguin més allunyades de la conjuntura política. A més, és obvi que les xarxes hospitalàries, per exemple, atesos els grans desequilibris comarcals avui existents, no pot ser que depenguin de diferents poders públics, si volem que funcionin racionalment.

Una altra orientació del Projecte que presento és el que fa referència a la col·laboració amb entitats sense ànim de lucre en la gestió específica dels serveis socials.

Així s'estableix la regulació d'aquesta col·laboració, tot defugint fàcils imposicions del poder legislatiu o de l'executiu, sens perjudici de la necessària intervenció per tal d'assolir, en tot cas, la coordinació més adequada amb la resta de dispositius assistencials públics. Voldria insistir, a més, en el fet que, a partir de les fórmules de gestió integrada es desplega el principi d'unitat funcional, que permet una utilització eficaç, econòmica i racional dels recursos públics, amb independència de la seva afectació finalista, i sigui quin sigui l'origen dels seus recursos financers. Amb aquesta fórmula de gestió hom teneix en aquest Projecte, dintre les naturals limitacions que comporta el nostre marc competencial, a apropar-nos al model Beveridge, tot incorporant també en el Pla dels Serveis Socials les modernes orientacions doctrinals del servei social integrat. Aquesta articulació de la gestió és completada amb l'efectiva participació democràtica dels interessats.

En definitiva, senyor President, senyores i senyors Diputats, aquest Projecte de Llei d'Administració Institucional de la Sanitat, Assistència i Serveis Socials que avui discutim en aquest Ple, en lloc de procedir a copiar mimèticament el model estatal, i, òbviament, respectant-lo en tots els seus aspectes bàsics, ha optat per articular un model de gestió amb visió de futur. No hi ha dubte que hi haurà canvis a nivell estatal, i, per això, cal procedir amb imaginació però també amb prudència, i aquesta prudència s'estén, no cal dir-ho, en el Projecte, al tractament que es fa d'un dels protagonistes fonamentals del canvi: el funcionariat. Evidentment, el Projecte dona per assentat el respecte a tots els seus drets, tot

mantenint-los el règim jurídic de què fins ara han gaudit. El Projecte que m'honoro de presentar, amb les lògiques i particulars matisacions que hi puguin formular cada Grup parlamentari, crec que permet, i ha de permetre, en el futur, governar eventualment tots els Grups que constitueixen avui aquest Parlament, i em permeto d'afirmar també que ha de significar un estímul per a la realització de la ineludible i urgent reforma que hi ha d'haver en la legislació bàsica de la Sanitat i la Seguretat Social.

Senyor President, senyores i senyors Diputats, entenc que si aquest Projecte es converteix en Llei, aquest Parlament podrà estar doblement satisfet, haurem complert el nostre deure com a ciutadans de Catalunya, i haurem posat de relleu la nostra clara voluntat d'aportar un model autonòmic de gestió racional i modern, que amb les modificacions o peculiaritats que siguin precises pugui ésser adaptat per la resta de Comunitats Autònomes, a mesura que assumeixin les competències que en aquest camp els pugui reconèixer el respectiu Estatut d'Autonomia.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: És que la Comissió ha designat algun dels seus membres per a presentar el Dictamen? *(Pausa.)* No. Bé, aleshores, no havent-hi esmenes a la totalitat, podem passar directament a la discussió de l'articulat.

Primerament, hi ha una esmena inicial del Grup Socialista, l'esmena número 1, que proposa d'afegir o dividir el Dictamen, el text de la Llei, en títols i aquests títols en capítols. Penso que poden ser defensades conjuntament les esmenes números 1 i 2. Per a defensar aquestes esmenes, en nom del Grup Socialista, té la paraula el Diputat senyor García Sáez.

El Sr. GARCÍA: Senyor President, si li sembla bé, faré una defensa de totes les esmenes que fan referència —ara les dictaré— al mateix sentit.

El Sr. PRESIDENT. Molt bé. Moltes gràcies.

El Sr. GARCÍA: Defensaré l'esmena de l'ordenació de l'esquerra, del *Butlletí* 143: les esmenes números 1, 2, 11, 18, 29, 30, 43, 55, 56, 64, 65, 67, 68, 72, 73, 77, 78, 83, 84, 87, 88, 99 i 100.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies.

El Sr. GARCÍA: Senyores i senyors Diputats, com l'Honorable President del Parlament ha anunciat, les esmenes que passo a defensar en nom del meu Grup parlamentari fan referència a la creació, a l'estructuració del Projecte de Llei amb una estructura de presentació i d'enteniment absolutament diferent del Projecte que proposa el Dictamen de la Comissió.

El sentit d'aquestes esmenes és bàsicament un i prioritàriament un, que és el de trobar una estructura jurídica, una estructura funcional de la llei, més entenedora a les finalitats per a les quals ha estat creada, a través de dividir-la en diferents capítols. Es tractaria de crear tres capítols diferenciats. Un primer capítol que faria referència a disposicions generals del conjunt dels dos Instituts que volem regular per aquesta llei, i un capítol per a l'Institut Català de Salut i un capítol per a l'Institut Català de Serveis Socials.

És a dir, el que fem és canviar l'articulat de la llei fent una estructura d'articles absolutament diferent del projecte en el

seu contingut actual i el dividim en tres apartats diferenciats: un primer apartat, que és de disposicions generals, disposicions generals del conjunt de la llei que afecten ambdós Instituts, tant l'Institut Català de Salut com l'Institut Català de Serveis Socials, i, d'altra banda, una disposició, a través d'un títol concret, que contindria dos articles: creació de l'Institut Català de Salut i funcions de l'Institut Català de Salut; un altre article que crearia l'Institut Català de Serveis Socials i les funcions de l'Institut Català de Serveis Socials.

En definitiva, l'article quedaria, en el cas que fos aprovada aquesta esmena de presentació, de tècnica jurídica més adequada per a l'enteniment i comprensió del Projecte de Llei que estem tramitant i aprovant, en el capítol de Disposicions Generals, de la manera següent.

L'article 1 continuaria essent el mateix article 1, és a dir, continuaria definint el que el Projecte de Llei crea, és a dir, les funcions i les competències de la Generalitat en matèria de Sanitat.

L'article 2 quedaria com el mateix article 2, és a dir, la definició de quins són, sota quin Departament i sota quina direcció és estructurat el que la Llei vol crear, els dos Instituts.

L'article 3 passaria a ser l'article 7 del projecte, és a dir, definiria el règim de participació en el control de la gestió dels interessats, de les centrals sindicals dels treballadors; l'article 8 passaria a ser article 4, l'article 9 passaria a ser article 5 i l'article 10 passaria a ser article 6; l'article 11, 7, el 12, 8, el 13, 9, i, així, respectivament, fins a arribar a l'article 10, que passaria a ser l'article 2, l'article 11, que passaria a ser l'article 4, i l'article 12, que passaria a ser l'article 5, i l'article 6, que passaria a ser l'article 13.

En definitiva, del que es tracta, per resumir, és de crear, presentar un projecte de llei que, des del nostre punt de vista, seria molt més entenedor amb unes disposicions generals que, per la seva naturalesa, afecten en el seu contingut general els dos Instituts que creem, un títol segon per a crear i definir les funcions de l'Institut Català de Salut, que té una especificitat pròpia, i un títol tercer per a crear i definir les funcions de l'Institut Català de Serveis Socials, que també té una especificitat pròpia.

Tal com ha estat plantejat el Projecte, tot està barrejat; del primer article a l'últim article no hi ha una definició explícita i una separació del que correspon a un Institut i del que correspon a un altre; en definitiva, estem plantejant una esmena de mera ordenació en tècnica jurídica, molt més adequada al contingut i a l'enteniment del Projecte de Llei que comencem a debatre amb aquestes esmenes del Grup Socialista.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra respecte a les esmenes defensades pel senyor García Sáez? *(Pausa.)* El Diputat senyor Colomines té la paraula per al torn en contra.

El Sr. COLOMINES: Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, no voldria que aquesta primera intervenció pogués fer pensar que, amb la negativa a admetre aquestes esmenes, aquest Projecte de Llei entra en un debat molt controvertit; en definitiva, ho serà, perquè les coses aquestes ho han de ser forçosament, però no amb l'envergadura que aquest gran contingut d'esmenes que ja han estat defensades pel senyor García podria fer suposar.

Hi ha unes altres esmenes, senyor President, que el senyor

García no ha anomenat, que fan referència a sigles, que també signifiquen uns canvis. Jo no sé si...

El Sr. PRESIDENT: No, no es pot fer torn en contra si no hi ha hagut torn a favor. De manera que, a pesar de...

El Sr. COLOMINES: De tota manera, jo faré un torn en contra, ho citaré, i quan sigui el moment ja ho donaré per fet.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Diputat pot fer la seva intervenció com ell cregui més convenient.

El Sr. COLOMINES: Molt bé. Bé, el que ens ha explicat el senyor García significa una ordenació diferent de com nosaltres tenim estructurat el Projecte de Llei, de com ha estat presentat a aquest Parlament. Jo no crec que, en definitiva, sigui tan diferent el plantejament que presenta el senyor García del plantejament que nosaltres hem presentat.

Nosaltres hem estudiat tota la classificació, hem classificat les esmenes en cinc menes d'esmenes. Les esmenes d'introducció de títols i capítols —hi ha quatre esmenes—, els canvis d'ordre —que són disset esmenes—, la integració d'un article en un altre —que significa dues esmenes... Bé, llavors, la utilització de sigles, que ara no anomenaré, però que significa dotze esmenes, i un canvi de nom, que significa una esmena. En total, tot això són trenta-sis esmenes.

Amb el resultat de la nova ordenació, això, com ha dit ell, tindria tres títols, i el títol primer tindria un capítol primer, i l'ordre dels articles és exactament el que ell ha anomenat, i l'ordre que proposa, també.

Bé, vist això, després d'haver-ho ordenat tot i d'haver desentrellat tot aquest gran misteri, que són aquests canvis d'una banda i d'una altra, trobem que la nova ordenació consisteix, fonamentalment, a passar els articles del 7 al 13 davant dels articles del 3 al 6. O sigui, passar els aspectes generals davant dels articles fonamentals de definició, que són els de l'Institut Català de la Salut, els articles 3 i 4 i els de l'Institut Català de l'Assistència i Serveis Socials, que són el 5 i el 6.

Bé, a nosaltres, respectant el seu punt de vista, senyor García, no és comprensible ni lògic deixar per als últims articles la part més substancial de la llei. Creiem que aquesta és la part més substancial de la llei. En tot cas, són criteris diferents. Realment, ens sembla que una proposta de nova ordenació, que senzillament consisteix a posar els articles 3, 4, 5 i 6 com els quatre últims, no... Bé, primer, utilitzar disset esmenes per a fer això... Amb una n'hi havia prou, però ens sembla que no és lògic.

Aleshores, ens sembla que no fóra correcta la nova sistematització. Creiem que aquests articles que van davant, ens sembla que són els articles més importants de la llei, i que, per això, haurien d'anar al davant.

Respecte a la subdivisió proposada de la llei en títols i capítols, creiem que no té lloc; en una llei de tretze articles no són necessàries indicacions massa suplementàries. I, finalment, del que no parlaré serà de la utilització dels acrònims en lloc dels autèntics noms dels Instituts creats i això ho trobem fóra de lloc en una llei en què es parla sis vegades de l'Institut Català de la Salut i de l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials. Bé, no mata ningú —i perdonin l'expressió— el fet que s'hagin d'anomenar amb totes les seves lletres aquests Instituts per sis vegades.

En virtut d'això, naturalment, nosaltres votarem en contra.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors

Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Passem, doncs, a votació les esmenes que han estat defensades pel Diputat senyor Lluís García Sáez, a saber, les esmenes 1, 2, 11, 18, 29, 30, 43, 55, 56, 64, 65, 67, 72, 73, 77, 78, 83, 84, 87, 88, 99 i 100, en la numeració del *Butlletí* 143.

objecció, perquè totes fan referència purament a qüestions d'ordenació de l'articulat o d'introducció de títols i de títols de capítol.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquestes esmenes, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Les esmenes enumerades anteriorment han estat rebutjades per 39 vots a favor, 49 en contra i cap abstenció.

Continuem amb l'article primer, al qual hi ha diverses esmenes, una al paràgraf introductori, dues a la lletra a) i una a la lletra b).

Comencem, doncs, amb l'esmena al paràgraf introductori, que és l'esmena número 3, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. Per a defensar-la, te la paraula l'Honorable senyor Diputat Ramon Espasa.

(El senyor Espasa deixa el seu lloc de la Mesa per a ocupar la tribuna d'oradors.)

El Sr. ESPASA: Senyores i senyors Diputats, la discussió d'una llei complexa com és aquesta pot portar que, sense voler-ho els ponents i els membres de la Comissió, se segregi de la Cambra el que és el nucli polític essencial de la llei, s'introdueixin una sèrie de disquisicions sobre la base política, però sobretot tècniques, entre els ponents, i que potser el conjunt de la Cambra no estigui en prou condicions de copsar quines són i el perquè de les posicions polítiques dels diversos Grups.

Voldria començar, doncs, centrant aquesta qüestió i explicant a la Cambra —ho hauran vist els senyors Diputats— que en el mateix *Butlletí*, el 143, en què estem discutint aquest Dictamen de la Comissió, un Grup parlamentari, el Grup parlamentari del PSUC, a qui represento en aquests moments, ha presentat una proposició de llei alternativa a aquest Dictamen que estem discutint. Hauran sentit que el senyor Conseller ens ha recordat que aquest Projecte de Llei ha estat quasi divuit mesos en discussió. Això vol dir que el tema era i és important, que el tema no era senzill i que en aquests moments, encara, tant amb les esmenes presentades i mantingudes, amb les esmenes subsegüents al Consell Consultiu i amb el fet que un Grup hagi cregut oportú, per respecte a la Cambra, de presentar tot un text alternatiu que, des de la seva posició, creu millor que el text que estem debatent —tot i que en aquest text també hi ha participat, i també, en la mesura del possible, ha contribuït a millorar-lo—, crec que els donarà la mesura de fins a quin punt els temes que estem discutint són importants, són complexos, i, desgraciadament, les posicions no són coincidents.

I les posicions no poden ser coincidents perquè anem a tractar d'un tema, el tema de la Seguretat Social, que en la meua opinió, en l'opinió del Grup parlamentari que jo represento, està no entesa o està mal entesa pel Projecte de Llei.

El Projecte de Llei, com anirem veient en les successives esmenes que defensaré en nom del meu Grup, fa una confusió

molt important entre el que és Seguretat Social i el que és Administració pública de la Generalitat. El Projecte desconeix i el Projecte no té en compte el que ha estat i el que és la normativa bàsica de la Seguretat Social. El Projecte impedirà que es tingui en compte, per als pressupostos successius, com ja no ho ha tingut en compte el Govern de Convergència i Unió per al pressupost del 82 i per al pressupost del 83, que els recursos de la Seguretat Social, senyor Conseller, no es poden incloure en el pressupost; s'hi han d'adjuntar, i així ho ha fet l'Estat els anys 79, 80, 81, 82 i 83, i així ho hauria de fer la Generalitat, i, en canvi, tal com es presenta aquest Projecte de Llei, com ja veurem en l'article 9, quan parlem dels pressupostos, es diu que els pressupostos de l'Institut Català de la Salut i de l'Institut Català dels Serveis Socials, encara que dins s'hi accepta una certa estanqueïtat entre els provinents de la Seguretat Social i els de la Generalitat, en definitiva s'inclouen en el de la Generalitat, arguint a l'article 49 de l'Estatut. Això és erroni, això és equivocat. El mateix Pressupost del 1983 de la Generalitat demostra que la lectura d'aquest precepte es pot fer de moltes maneres, i es presenta un Pressupost per a les despeses pròpies de la Generalitat i per als seus organismes autònoms diferenciats, i, en canvi, es volen incloure dins del Pressupost —s'ha fet aquest any una vegada més; per això, també hem presentat una esmena a la totalitat als Pressupostos del 83—, es volen incloure via Institut Català de la Salut els pressupostos de la Seguretat Social dins dels de la Generalitat.

Jo crec que aquest és l'error fonamental, i, després, veurem —quan es defineixen com a entitats gestores de la Seguretat Social— que no se sap què s'està creant, si realment una entitat gestora de la Seguretat Social o un organisme autònom administratiu, com mana la Llei de Finances Públiques de Catalunya. Si fos el segon, com després veurem, no es podria incloure en el Pressupost de la Generalitat, com el Projecte de Llei diu. En definitiva, són aspectes que ja anirem veient.

També voldria recordar a la Cambra que, ens agradi o no ens agradi, ens agradi més o ens agradi menys, estem en un Estat de dret, i hem de tenir en compte aquest Estat de dret, i que el Tribunal Constitucional, amb les seves sentències, va creant doctrina. Una de les darreres sentències —no del nostre agrat en el terreny polític, però acatada jurídicament—, la Sentència 32/83, la més recent, si no m'erro, del Tribunal Constitucional, recorda que la capacitat d'autoorganització de les Comunitats Autònomes té uns límits que són assenyalats per la normativa bàsica de l'Estat, i que aquesta capacitat d'autoorganització no es pot invocar genèricament, sinó que té els límits que li marquen les bases de l'Estat. I, a més a més, diu també que, quan es tracti de matèries que van ser legislades abans de la Constitució, en entendre el que és bàsic i el que no és bàsic, no cal que siguin lleis, sinó que pot ser normativa de rang inferior a llei. Doncs bé, en la matèria que ens ocupa, la Seguretat Social, reglamentada i normativitzada abans de la Constitució, hi ha normes de rang inferior a llei, però hi ha lleis també —la Llei General de la Seguretat Social— que en la meua opinió impedeixen de fer el que es vol fer aquí, és a dir, crear una entitat gestora de la Seguretat Social i, després, mesclar-la amb altres activitats i amb altres pressupostos que no són de la Seguretat Social. Jo crec que això contravé a tota la normativa bàsica, general i específica de la Seguretat Social en aquest punt, i crec que amb tota la jurisprudència ja creada

pel Tribunal Constitucional, i especialment amb les dues darreres sentències, aquest Projecte de Llei entra francament en col·lisió amb tota aquesta doctrina, que, ens agradi més o ens agradi menys, és la doctrina jurídica de l'Estat de dret que entre tots estem construint, amb tots els seus defectes, però és la doctrina que tots hem d'acatar.

I aquesta és una raó suplementària que ens va portar, primer, a retirar l'esmena a la totalitat que teníem, per bona voluntat, a veure si arribàvem realment a un text consensuat i a un text que fos respectuós amb la Constitució, amb l'Estatut i amb la normativa bàsica de la Seguretat Social. Aquest primer oferiment del nostre Grup no va ser acceptat, i s'han imposat, finalment, els criteris contraris a la nostra posició, i, per això, al final, tot i haver participat en aquesta Llei, nosaltres hem presentat una altra Proposició de Llei, que al seu moment es veurà, que podria ser, si la Cambra ho creu oportú, que servís perquè aquesta Cambra pogués legislar en aquesta matèria en previsió del que pogués succeir en l'iter legislatiu a aquest Projecte de Llei que avui comencem.

El Sr. PRESIDENT: Un torn en contra? El Diputat senyor Colomines té la paraula per al torn en contra.

El Sr. COLOMINES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, l'Honorable Diputat senyor Espasa ha fet una introducció política sobre el que li semblava que havia de constituir el debat d'aquesta Llei, i, efectivament, sempre que em sigui possible, senyor Espasa, em mouré en el terreny polític —de tota manera, hi ha qüestions tècniques i jurídiques que aquí haurem de discutir, malgrat que això pugui avorrir una mica la Cambra.

Nosaltres diem que les consideracions polítiques fonamentals no estan situades en aquest article —ara jo no contesto el que ha dit el senyor Espasa, a l'esmena número 7 tindrem ocasió de parlar a fons d'aquest contingut—, només em vull referir ara a l'esmena que el Grup del PSUC ha presentat a l'article primer, l'esmena número 3.

Nosaltres hem de dir sobre això que el Projecte de Llei no regula el sistema de la Seguretat Social; el que regula és la sanitat, l'assistència i els serveis socials transferits o bé propis de la Generalitat. En matèria de Seguretat Social és evident que ens manquen per a transferir serveis molt importants, tals com l'INSS, per exemple, l'Institut Social de la Marina, la gestió del règim econòmic i només la tresoreria. Per tant, entenem que no és oportú legislar sobre el conjunt de la Seguretat Social quan aquesta no és, ni de bon tros, completament traspasada.

Amb això també seguim el criteri, que ha expressat molt bé el senyor Espasa, del Consell Consultiu, de no legislar en matèries de serveis no traspasats. Però encara hi ha més. Entenem que en reservar-se l'Estat —l'article 149.1 17 de la Constitució— el règim econòmic de la Seguretat Social, no podem donar principis globals o generals sobre tot el sistema de la Seguretat Social. També hem de dir que ens sembla que aquesta proposta d'esmena és una còpia del Reial Decret 36/1978, del 16 de novembre, que l'esmenant sempre té com a guia inspiradora i que, evidentment, nosaltres pensem que no és cap instrument d'aplicació obligatòria.

És per aquest motiu, per això que hem dit, que nosaltres ens oposarem a aquesta esmena.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Passem ara a l'esmena número 4, del Grup de Centristes, esmena d'addició al text del Dictamen, a la lletra a).

El Sr. PANISELLO: Queda retirada, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Retirada.

A continuació, l'esmena número 5, també d'addició a aquest mateix text, lletra a).

El Sr. GARCÍA: Queda retirada a favor d'una transaccional que hi ha al text.

El Sr. PRESIDENT: Una transaccional. És una esmena transaccional referent a un altre article.

(El senyor Panisello s'aixeca per parlar.)

El Sr. PANISELLO: Senyor President...

El Sr. PRESIDENT: Senyor Panisello?

El Sr. PANISELLO: L'esmena número 6 també quedarà retirada.

El Sr. PRESIDENT: L'esmena número 6 també queda retirada. Molt bé, aleshores, ja no havent-hi cap altra esmena a l'article primer, podem passar a votació l'esmena número 3, que ha defensat l'Honorable senyor Espasa.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena número 3, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 12 vots a favor, 52 en contra i 24 abstencions.

Passem ara a votar el text del Dictamen, per a l'article primer.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen ha quedat aprovat per 76 vots a favor, cap en contra i 14 abstencions.

Passem, ara, a l'article segon. Hi ha també, en aquest article segon, diverses esmenes. A l'apartat primer, en primer lloc, l'esmena número 7, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. Per a defensar-la té la paraula l'Honorable senyor Diputat Ramon Espasa.

El Sr. ESPASA: Sí, senyor President, per a defensar la número 7 i la número 10.

El Sr. PRESIDENT: I la número 10, d'acord.

El Sr. ESPASA: Realment, és sorprenent les coses que es poden sentir des d'aquesta tribuna. El senyor Colomines ens acaba de dir que no és bo legislar sobre Seguretat Social, i, si els senyors Diputats llegeixen l'article 2, en el Projecte de Llei del Govern es diu que es creen les entitats gestores de la Seguretat Social. Senyor Colomines, és que no estem legislant sobre Seguretat Social si vostè diu que està creant entitats gestores de la Seguretat Social? És que INSALUD i INSERSO no són una part de la Seguretat Social? Tanta part com l'INSS, com l'Institut Social de la Marina; són parts de la Seguretat Social. Aleshores, no digui a la Cambra que no hem de legislar sobre Seguretat Social perquè el següent article el contradiu i li diu que vol crear unes entitats gestores de la Seguretat Social. I aquest és, senyores i senyors Diputats, un dels temes fonamentals.

Aquí, en aquest Projecte de Llei, es diu que creem una enti-

tat gestora de la Seguretat Social, però aquesta entitat gestora no està prevista en la Llei de Finances Públiques de Catalunya, que en els seus articles 3, 4, 29, i, sobretot, en el 30, quedaran conculcats per l'aprovació d'aquest article, perquè en crear una entitat gestora de la Seguretat Social, però, després, en l'article 9, manar aquest Projecte de Llei —si s'aprova— que s'ha d'incloure en el Pressupost i no pas que s'ha d'adjuntar, com es fa en l'Estat amb la Seguretat Social, que s'adjunta, no s'inclou; i després, quan parlem dels pressupostos i dels avals, i dels avals exteriors, i del deute públic i, sobretot, del deute exterior, explicaré a la Cambra per què l'Estat separa la Seguretat Social del tresor públic, i per què la Llei General Pressupostària defineix què és el tresor públic, què és la Seguretat Social, i inclou la Seguretat Social en la comptabilitat pública però no en el tresor públic, que és molt diferent. Per això no es pot dir que es crea una entitat gestora de la Seguretat Social a l'article 2, i a l'article 9 dir que el pressupost d'aquesta entitat gestora s'inclourà en el de la Generalitat. Ho veurem després, quan parlem dels avals, però aquest és un punt altament conflictiu, no ja en la Llei General Pressupostària, sinó en la Llei de Finances Públiques de Catalunya, que en els seus articles 3 i 4 recorda quins són els organismes autònoms de la Generalitat, què poden ser, i diu que són entitats autònomes, organismes autònoms de caràcter administratiu, comercial o financer.

I això és tot el que en la Llei de Finances Públiques s'entén com a organismes autònoms de la Generalitat, que, per tant, poden ser inclosos en el seu pressupost. I això ho mana la nostra Llei. En canvi, no diu enlloc què s'ha de fer amb les entitats gestores de la Seguretat Social, perquè no era previst en aquell moment. Vostès, aquí, la creen, d'una banda, i, de l'altra, li diuen que és entitat gestora de la Seguretat Social, però després la consideren entitat autònoma administrativa i la inclouen en el pressupost únic de la Generalitat. Això és un error administratiu greu, però també és una voluntat política que no compartim, i és la de mesclar els recursos de la Seguretat Social amb els recursos fiscals, amb el que això pot tenir de deslaboralització de la Seguretat Social.

Nosaltres estem per una Seguretat Social universal en l'àmbit sanitari també, però quan els recursos vinguin dels ingressos fiscals, mentre aquests vinguin de les cotitzacions socials, és a dir, de les cotitzacions de treballadors i empresaris, creiem que això no es pot fer. Per tant, en aquest article 2, pel qual es creen les entitats gestores de la Seguretat Social s'està legislant sobre Seguretat Social i s'està legislant, en la nostra opinió, malament perquè se'ls diu que són entitats gestores de la Seguretat Social però, com es veurà en articles successius, es consideren entitats autònomes administratives de la Generalitat ja que s'inclouen en el pressupost de la Generalitat. És per aquesta raó que nosaltres mantenim l'esmena número 7 i l'esmena número 10 en els que entenem que es poden crear i que no se'ns digui que nosaltres tenim una visió menys autonomista i que estem en contra de la creació d'entitats gestores, nosaltres en la nostra esmena i en el text alternatiu presentat en aquest mateix *Butlletí* proposem també la creació d'entitats gestores però, aleshores, entitats gestores reunint tots els requisits que tenen les entitats gestores de la Seguretat Social, és a dir, amb separació absoluta de patrimoni d'altres procedències fiscals i entenent que s'han

d'adjuntar en el pressupost i no que s'han d'incloure com en l'article 9 es veurà.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra té la paraula el Diputat senyor Colomines.

El Sr. COLOMINES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, per a un torn en contra de l'esmena 7. Jo em pensava, senyor Espasa, que vostè inclouria també aquí les esmenes 12, 20, 33 i 45, que fan referència, exactament, al mateix concepte d'això. Jo faré un torn en contra de la 7; aleshores, quan arribin aquestes esmenes, la 12, la 20, la 33 i la 45, probablement, el que hauré dit aquí valdrà com a torn en contra; en tot cas, segons el que el senyor Espasa en aquell moment expressi, jo tindrè l'honor de contestar-li.

Nosaltres pensem que aquesta esmena 7 és el nucli central de l'oposició al projecte de llei de part del PSUC, perquè, fonamentalment, aquest projecte de llei té un opositor que és el PSUC. Sembla que això és una qüestió —almenys així s'ha expressat—, de tipus jurídic tècnic. Jo, personalment, crec que no és una oposició política, sobretot, penso que no és una posició de política antiautonòmica, gens ni mica; penso que això té una caràcter jurídic tècnic, malgrat el que hem dit abans, i el PSUC permet la creació d'entitats gestores a Catalunya, però, en canvi, no permet que aquestes entitats s'encarreguin de la gestió de diversos serveis de la Generalitat.

Suposo que les senyores Diputades i els senyors Diputats hauran entès en la meua intervenció anterior que, quan he dit que no havien de legislar sobre la Seguretat Social, em referia a allò que no tenim traspasat, i al fet que, naturalment, tot el que tenim traspasat queda inclòs dins aquesta entitat gestora que inclou el que tenim traspasat de la Seguretat Social; això em sembla que és òbvi.

És a dir, pensem que el PSUC ens permet el més, però no ens permet el menys. Per defensar el seu punt de vista, bé, busca arguments molt variats, jo encara em pensava que en trauria més, d'arguments, del tipus de normes, de decrets, etcètera, veig que no han sortit aquesta mena de decrets; ho haig de dir clarament: a mi sempre m'han causat una certa perplexitat algunes posicions que ha expressat el senyor Espasa, de vegades a la Comissió, de vegada fora de la Comissió, sobretot després d'haver llegit —i torno amb la qüestió del Dictamen del Consell Consultiu— que, sobre el Projecte de Llei, aquest Consell Consultiu emet en el fonament desè aquest criteri. Diu: «La Generalitat pot crear i organitzar, en el marc de les seves competències, les entitats gestores ICS i ICASS —Institut Català de la Salut i Institut Català d'Assistència i Serveis Socials»—, i en el penúltim paràgraf diu: «Aquestes entitats poden realitzar les funcions que els designa el Projecte de Llei.» Bé, jo penso que no es pot demanar absolutament res més de més concloent i de més definitiu. Després d'aquest pronunciament tan clar i rotund del Consell Consultiu, bé, jo no sé quins arguments jurídic-tècnics es poden posar, és a dir: és que creu el senyor Espasa en la necessitat d'un canvi previ i total del sistema de la Seguretat Social perquè aquesta sigui autonomitzable? Pregunta, no dic que ho cregui; jo no ho podria assegurar que fos així, perquè, en els variats textos elaborats pel mateix senyor Espasa, això va d'una altra manera. Per exemple, quan era Conseller va escriure i va pronunciar una conferència —suposo que va escriure la conferència—, a Tarragona organitzada pel GAPS i que és

publicada en una monografia, en la qual va dir: «Nosaltres creiem que, de l'article 17 de l'Estatut, es desprèn que Catalunya pot organitzar els serveis de la Seguretat Social des d'un punt de vista autonòmic i coordinat amb el sistema únic de caixa única de la Seguretat Social, doncs bé, això permet plantejar-se —continua el text del senyor Espasa— l'existència, a Catalunya, de tres entitats gestores del sistema únic de la Seguretat Social sota l'organització i la tutela de la Generalitat; és a dir, tres entitats gestores que abracessin tot el sistema de la Seguretat Social a Catalunya, sotmeses al règim autonòmic únic que preveu la Constitució per a la Seguretat Social. Això serà difícil d'aconseguir, —continua el senyor Espasa—, evidentment, però es pot plantejar i així ho hem fet.» Bé, jo crec que aquest text no quadraria gens ni mica amb el que es desprèn de les esmenes presentades aquest Projecte de Llei sobre si la Seguretat Social és o no és autonomitzable, sense una àmplia reforma.

És que l'any 1980, senyor Espasa, quan vostè era Conseller, opinava una altra cosa i quan va redactar les seves esmenes al Projecte de Llei, pel juny del 1982 n'opina una altra?

Bé, el senyor Espasa, en la primera esmena que ha defensat, del Grup del PSUC, ha parlat de l'entrada, en aquest Parlament, d'una proposició de Llei d'administració institucional de la Sanitat i dels Serveis Socials. Aquesta proposició, tots vostès l'han poguda llegir, l'han poguda comparar, és una reproducció simple de l'esmena a la totalitat que, el juny de l'any passat, van presentar i torna a ser favorable a l'autonomització de la Seguretat Social. Nosaltres pensem que això, com a mínim, és desorientador, com ho és, per exemple —llavors, els arguments perden força—, que en aquesta proposició de llei, senyor Espasa, que han presentat i que el senyor Ribó ha signat, hi hagi una Transitòria quarta que digui: «Mentre no s'aprovi la Llei de Finances Públiques de Catalunya, etcètera...», senyor Ribó, vostè ha signat la Proposició, i que no ho sap que la Llei de Finances Públiques va ser aprovada el juny de l'any passat? Bé, nosaltres pensem que això també és una mica desorientador, oi?

D'altra banda, en aquesta Proposició el que no és còpia del text del Projecte de Llei, doncs, és còpia del Reial Decret del 36/78, aquest famós de què hem parlat del 16 de novembre. No veiem cap esperit creatiu ni innovador de veritat i els coneixements jurídics i tècnics tan esmentats sovint no es veuen en cap punt d'aquesta proposició. De tota manera, en tot cas, ara parlem d'aquesta esmena 7 i diem que la integració funcional dels serveis de la Generalitat a les entitats gestores és perfectament factible; així ho ha fet l'Estat i així ho ha considerat afirmativament el Consell Consultiu com tantes vegades aquí hem anat repetint.

Els crits al cel parlant d'una vulneració de la legislació bàsica són expressions, ens sembla, sense massa fonament. La Constitució i l'Estatut assignen a l'Estat la legislació bàsica en matèria de Seguretat Social, o sigui els drets dels ciutadans, però la formulació organitzativa pertany a la Generalitat; l'Estat es reserva moltes coses, però l'organització és una facultat pròpia de la Comunitat Autònoma. Si l'Estat, a més de dir què s'ha de fer digués com s'ha de fer, bé, llavors, doncs, escolteu, no hi hauria cap mena d'autonomia. La política sanitària i social catalana necessita, a parer nostre, una visió global i autonòmica no una reducció a normes i decrets de

Madrid. D'altra banda, li he de dir a l'Honorable Diputat senyor Espasa que aquesta és una decisió política que el Govern de la Generalitat ha pres. La presentació d'aquesta Llei amb aquestes característiques i amb aquesta filosofia i que el Departament de Sanitat i Seguretat Social ha dut en aquest Parlament i que aquest Diputat, en nom del seu Grup, defensa. És a dir, això és una decisió eminentment política i és per això que, respectant tots els altres parers, nosaltres li hem de rebutjar la seva esmena i hem de demanar, a més a més, a la Cambra que, en virtut d'aquesta voluntat política ens secundin en aquest rebuig.

Moltes gràcies, senyor President, moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: A aquest article segon hi ha també, a l'apartat primer, l'esmena número 8 del Grup Socialista; per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Lluís García.

El Sr. GARCÍA: Senyor President, si li sembla bé defensaré les esmenes números 8 i 9 al segon apartat.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, d'acord.

El Sr. GARCÍA: Del debat que s'acaba de produir en relació amb l'esmena número 7 del Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya i la contestació del portaveu de Convergència i Unió es dedueix, des del meu punt de vista, una discrepància quant a la filosofia d'elaboració de la Llei, és a dir, una discrepància respecte a com, des del punt de vista polític i jurídic, s'ha d'articular la creació de les esmentades entitats gestores de la Seguretat Social. El meu Grup parlamentari, en les esmenes 8 i 9, el que manté és una interpretació, també una decisió política diferenciada de la posició que ha presentat el projecte de Llei del Grup de Convergència i Unió. Aquesta diferenciació té, com a base fonamental, la necessitat, des del nostre punt de vista, que per a aconseguir que l'objectiu bàsic que pretén, almenys en la inspiració i els fonaments del preàmbul de la Llei, que és una estructura de l'assistència sanitària i dels serveis socials amb funcions unificades, és a dir, en un sol organisme, per aconseguir aquest objectiu, des del nostre punt de vista, la creació de l'Institut Català de Salut i de l'Institut Català de Serveis Socials, té una major raó de ser en la mesura que es presenti com un organisme autònom administratiu.

La diferència, doncs, entre la posició socialista i el projecte del Govern és que considerem que és més adequat al sostre competencial diferenciat que hi ha en matèria de sanitat, a través de l'article 17 de l'Estatut d'Autonomia i el sostre competencial que tenim en matèria de serveis socials, —competència exclusiva a l'article 11 25—, és molt millor per a harmonitzar aquest objectiu d'unificació en un sol organisme de les funcions atribuïdes a les entitats gestores i a l'administració pública i per a harmonitzar-ho amb el conjunt de competències de diferent sostre estatutari és molt millor, és més adequat, és més positiu crear un organisme autònom que fa funcions, i aquest seria el contingut de l'esmena número 9, o que assumeix les funcions, en el mateix moment, de les dites entitats, Institut Nacional de Salut, Institut Nacional de Serveis Socials.

El problema que se'ns planteja és ben senzill. Es tracta d'aconseguir un objectiu, crear unes estructures a través d'entitats gestores, a través d'organismes autònoms que unifiquin l'actuació de la Generalitat, de l'administració pública en matèria d'assistència sanitària, en matèria de serveis socials.

Per a aconseguir aquests objectius hi ha dues fórmules, dues de les quals s'han de prendre a través de decisions polítiques. Una fórmula són les entitats gestores, una altra fórmula són els organismes autònoms, malgrat que la doctrina jurídica —i així ho reafirma el Dictamen del Consell Consultiu— diu que, en definitiva, entitats gestores no deixen de ser organismes autònoms. El que té la filosofia, el cos jurídic, és l'organisme autònom.

Doncs bé, nosaltres hem considerat que hi ha un problema bàsic i fonamental. Tal com està avui el text del Dictamen de la Comissió de Política Social, considerem que aquest Projecte el que fa és situar al nivell més baix del sostre estatutari, és a dir, al nivell de l'article 17, «Competències en matèria de sanitat», tota la competència que nosaltres tenim, diferenciada en matèria de serveis socials, que és una competència exclusiva, malgrat que l'Estatut parla d'assistència social. No obstant això, considerem que la competència de serveis socials, que és una competència exclusiva, si es crea una entitat gestora, Institut Català de Serveis Socials, quedarà sotmesa a tota la normativa de legislació bàsica de la Seguretat Social. En conseqüència, considerem que tota la política de serveis socials quedaria sota l'òptica d'una entitat gestora, sota l'òptica del règim general de la Seguretat Social, i, en conseqüència, no es pot fer una política de serveis socials integrals, una política de serveis socials amb caràcter universal.

Aquesta és la discrepància fonamental. Per a solucionar i per a harmonitzar aquest objectiu bàsic d'aixecar el nivell estatutari en matèria de serveis socials al seu rang és la raó per la qual nosaltres hem plantejat una fórmula d'organització de creació de l'Institut Català de la Salut i de creació de l'Institut Català de Serveis Socials a través d'un organisme autònom administratiu.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Per al torn en contra, té la paraula el Diputat senyor Colomines.

Senyor Colomines, també farà el torn en contra de les dues esmenes, la 8 i la 10, simultàniament?

El Sr. COLOMINES: Jo sóc un home econòmic; m'agrada això.

El model organitzatiu que propugna el Grup Socialista significa la creació de dos organismes autònoms de la Generalitat, els quals a la vegada farien d'entitats gestores de la Seguretat Social a Catalunya. És això, no?

El Consell Executiu es va pronunciar per la creació de dues entitats gestores de la Seguretat Social, les quals es farien càrrec de la gestió de totes les prestacions i serveis sanitaris i socials transferits de l'Estat a la Generalitat, o bé creats directament per aquesta. Aquesta formulació organitzativa, perfectament lícita, d'acord amb l'Estatut d'Autonomia, ha estat considerada pel Consell Consultiu, que —en l'inici del fonament desè del Consell Consultiu, del seu Dictamen, del qual ja hem parlat tantes vegades— diu: «Per les raons esmentades en fonaments anteriors, la Generalitat pot crear i organitzar en el marc de les seves competències les entitats gestores ICS i ICASS». Per tant, és evident la pertinença jurídica de la formulació organitzativa que aquesta Llei ha establert.

La proposta socialista, a parer nostre, no està suficientment desenvolupada en la Llei, perquè a l'esmena 8, que és aquesta que estem tractant, una de les dues que estem tractant, ens

dóna un esborrany de dos organismes autònoms, parla de dos organismes autònoms, els quals després en el curs de la Llei no desplega enlloc. Per exemple, no ens diu en cap altra esmena els punts mínims que, segons la Llei d'Organismes Autònoms, són necessaris per a precisar la creació d'una entitat autònoma, que són diferents, i que són molt característics. Aleshores, per tant, a nosaltres ens sembla que és una proposta insuficient, que no és una proposta que, en cas que s'aproves, tindria la virtut de deixar-nos una llei incompleta, perquè hi faltaria tota aquesta vessant i, en definitiva, una llei que ens sembla inviable. A vostè li sembla que no; a nosaltres ens sembla que sí.

Creiem que el Projecte de Llei estableix una sistemàtica clara: la creació de dues entitats gestores, i que la proposta socialista de crear dos organismes autònoms que siguin a la vegada entitats gestores és, si més no, més complicada, a part que la Llei, en no contemplar suficientment aquesta formulació, necessària, creiem, un ampli replantejament.

Vull insistir una altra vegada en el Consell Consultiu, en el seu Dictamen, fonament desè, paràgraf penúltim: «Aquestes entitats —diu—, les entitats gestores, poden realitzar les funcions que els assigni el Projecte de Llei», i res més. Per tant, pensem que tenim un Projecte perfectament vàlid, tot i que el Projecte socialista, en el seu aspecte, també ho pugui ser.

Una altra qüestió que planteja l'esmena número 8 és que proposa canviar el nom d'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials per Institut Català de Serveis Socials. Bé, suprimint, per tant, el terme «assistència». Com que el text del Projecte, article 5, així com l'esmena 34 del PSC que fa referència al tema, assignen a l'Institut funcions de matèria d'assistència social, no veiem per què s'ha de suprimir aquest terme. De tota manera, aquesta qüestió la tornarem a tractar a l'esmena 110 del Grup Socialista, en què es fa una referència expressa a això.

En virtut del que hem dit, nosaltres diem i anunciem que votarem en contra de les esmenes 8 i 9 del Grup Socialista.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: El senyor García Sáez té alguna cosa a dir?

El Sr. GARCÍA: Senyor President, per una qüestió estrictament d'ordre, es tractaria que l'esmena número 8 del Grup Socialista, a la tercera ratlla, on diu «...l'Institut de Serveis Socials...» hi falta «Català»: «Institut Català de Serveis Socials».

El Sr. PRESIDENT: «Institut Català de Serveis Socials». Tal com figura a la sigla, d'acord. Gràcies.

Bé, acabat el debat sobre les esmenes, passem, doncs, a votació, en primer lloc, l'esmena número 7 del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, i si aquest Grup hi està d'acord i els senyors Diputats no hi fan objecció, també l'esmena número 11, que hi està absolutament relacionada. Bé, l'esmena número 10, que portava el número 11 anteriorment. D'acord. Gràcies.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb les esmenes números 7 i 10, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Les esmenes 7 i 10 han quedat rebutjades per 14 vots a favor, 58 en contra i 25 abstencions.

Passem ara a votar les esmenes 8 i 9, si no hi ha objecció de votar-les conjuntament, del Grup Socialista.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb les esmenes 8 i 9, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Les esmenes 8 i 9 han estat rebutjades per 24 vots a favor, 58 en contra i 14 abstencions.

Passem ara a votar el text del Dictamen per a l'article segon.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen ha quedat aprovat per 59 vots a favor, 38 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'article tercer. A l'article tercer hi ha diverses esmenes, entre elles algunes transaccionals que impliquen la retirada d'algunes de les esmenes que s'havien mantingut. En particular, voldria que em confirmessin els Grups esmenants si són retirades les esmenes 13, del Grup Socialista; 14, del Grup del Partit Socialista Unificat; 15, del Grup d'Esquerra Republicana, i 17, del Grup del Partit Socialista Unificat.

L'esmena número 5 ja havia estat retirada anteriorment. Sí, sí, però ara ja no comptava en aquest moment. Ho repeteixo: són les esmenes 13, 14, 15 i 17. Els Grups confirmen la seva retirada, eh? *(El senyor Subirà i Rocamora demana per parlar.)* Perdó, senyor Subirà?

El Sr. SUBIRÀ I ROCAMORA *(de l'escó estant)*: La mantenim.

El Sr. PRESIDENT: Ah, l'esmena número 15 és mantinguda? Aleshores, en aquest cas, hi havia un text d'esmena transaccional en què es feia constar que s'havia retirat l'esmena número 15, i ha de ser rectificat. Com?

El Sr. SUBIRÀ I ROCAMORA: Senyor President, sobre l'esmena transaccional encara hi ha una altra transaccional aprovada per tots els Grups.

El Sr. PRESIDENT: Ja, ja, però també posa número 15.

El Sr. SUBIRÀ I ROCAMORA: Sí, sí, d'acord, doncs.

El Sr. PRESIDENT: Aleshores, l'esmena 15 es manté o es retira?

El Sr. SUBIRÀ I ROCAMORA: La retirariem en favor de l'últim text presentat.

El Sr. PRESIDENT: La retiren? Molt bé, d'acord.

Bé, aleshores, abans d'entrar en les esmenes transaccionals, hi ha tanmateix una esmena que no és retirada a aquest article, dues, que són l'esmena número 12 i l'esmena número 16. Comencem, doncs, per l'esmena número 12, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, que proposa la supressió de la lletra b) de l'apartat primer de l'article tercer.

El senyor Espasa té la paraula per a defensar-la.

El Sr. ESPASA: Sí, senyor President. Senyor Colomines, jo no sé si desoriento o no desoriento la Cambra, si vostè n'està, jo ho sento, però em sembla clar, i m'agradaria sentir els seus arguments en contra, i no sentir-me citat en textos més o menys antics, perquè vostè no ha dit res en contra del que ha estat la meua argumentació a l'esmena anterior. La nostra posició és ben clara, senyor Colomines: vam retirar una

esmena a la totalitat per a intentar fer un acord en aquesta Llei, no va ser possible, i hem tornat a presentar una Proposició de Llei que proposa crear entitats gestores de la Seguretat Social.

Senyores i senyors Diputats, per a explicar-ho molt breument i al més políticament que jo sàpiga, en aquesta Llei complexa hi ha tres posicions: la del Grup parlamentari del PSUC, que proposa crear entitats gestores de la Seguretat Social, però amb absolut respecte al que creu que és la normativa bàsica i específica de l'Estat, és a dir, per dir-ho gràficament, igual que les que estan avui vigents a tot l'Estat. Aquesta és la posició del PSUC.

La posició del Grup Socialista és creure que això fóra millor a través d'organismes autònoms administratius; és una posició diferent, però també lògica.

L'única que en la nostra opinió no és lògica és la presentada pel Govern, i que manté el Projecte que crea entitats gestores de la Seguretat Social, però que aleshores les desfigura respecte al que és la normativa bàsica i específica de l'Estat. Aquest és l'estat de la qüestió. És a dir, de les tres possibilitats que hi havia: entitats gestores, però respectant la normativa bàsica i específica de l'Estat, organismes autònoms —una altra via també possible i també legítima—, el Govern ha triat la pitjor: dir que en fa una però fer-la malament. Aquesta és la qüestió. I per això en aquest article tercer, quan es diu què és el que li correspon de fer a l'Institut Català de la Salut que abans hem definit com a entitat gestora —i després en l'article 9, quan parlem de diners, d'aval i de pressupostos en tornarem a parlar, i a fons, d'aquest tema—, a la lletra b) se li encarrega que aquesta entitat gestora gestioni els serveis i prestacions que no són de la Seguretat Social, sinó que són de la pròpia Generalitat. Doncs, bé, això és amb el que nosaltres no estem d'acord, això és el que creiem que és el greu error del Projecte del Govern que, dient que fa entitats gestores, en el fons està fent organismes autònoms administratius —per la via pressupostària ho veurem—, però és que, a més, no respecta el que és la normativa bàsica i específica de l'Estat, normativa bàsica i específica que, com el mateix Tribunal Constitucional recorda —ja ho he citat abans—, quan es tracta de normativa que procedeix d'abans de la Constitució, no cal que tingui rang de llei per a considerar-la base. Però és que en aquest cas en què ens trobem, el de la Seguretat Social, hi ha una Llei General de la Seguretat Social del 66, i refosa el 74, que en la nostra opinió contradiu absolutament que una entitat gestora de la Seguretat Social pugui fer altres funcions i, sobretot, pugui tenir dins del seu pressupost altres pressupostos que no siguin el de la Seguretat Social. I contradiu més encara que després aquesta dita entitat gestora —en paraules del text del Govern— sigui, de fet, administrativament i pressupostàriament considerada com a organisme autònom administratiu i sigui inclosa en el Tresor públic, és a dir, en el Tresor de la Generalitat, perquè, com veurem més endavant, la Generalitat contreu avals amb l'interior i amb l'exterior, i aquests avals queden inclosos als pressupostos de la Seguretat Social, cosa que no fa l'Estat, que és molt més respectuós amb el patrimoni històric i social, que és la Seguretat Social, i per això quan contreu avals, quan contreu deute, el contreu amb la garantia del Tresor públic de l'Estat, no amb la garantia d'uns drets adquirits que són la Seguretat Social, pagada per treballadors i empresaris.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra?

(El senyor Colomines demana per parlar.)

El Sr. COLOMINES (*de l'escó estant*): Des de l'escó, senyor President. Aquesta esmena, evidentment, és conseqüent amb l'esmena número 7 que ha presentat el PSUC. Nosaltres el torn en contra considerem que, amb el torn en contra que hem fet a l'esmena número 7 —i abans ja ho hem anunciat—, quedava ja inclòs; per no repetir el mateix, el donem ja per fet.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Bé, aleshores, a l'apartat primer no hi ha cap més esmena; passem, doncs, a les esmenes a l'apartat segon.

A les esmenes a l'apartat segon hi ha tres esmenes transaccionals que havien estat presentades amb anterioritat de registre, data 15, i una esmena que ha estat presentada a la Mesa aquest matí. Però aquesta esmena presentada a la Mesa aquest matí sembla que implicaria la retirada d'una de les esmenes presentades anteriorment, l'esmena que portava el número de registre 7316 i que portava la signatura dels Grups de Convergència i Unió, Partit Socialista Unificat, Centristes i Esquerra Republicana. És que els Grups que havien presentat aquesta esmena, número de registre 7316, estan d'acord amb la seva retirada? (*Pausa.*) Bé, aleshores, ja, ens queden tres esmenes transaccionals, la primera de les quals, que seria aquesta esmena entrada últimament, a la qual el senyor Secretari donarà lectura a fi que puguem, tot seguit, preguntar si el Grup parlamentari que no la signa l'admet a tràmit. (*Pausa.*) Desitja que sigui admesa a tràmit.

El Sr. SECRETARI SEGON: L'esmena transaccional diu: «La gestió de l'Institut Català de la Salut s'ha de fer mitjançant els centres i les unitats que es determinin, d'acord amb el principi d'autonomia administrativa i de desconcentració dels serveis en les diverses àrees territorials i funcionals, les quals han de tenir en compte l'ordenació territorial de Catalunya. Les juntes de govern de les àrees i dels centres poden tenir capacitat decisòria en els termes que s'establiran per llei.»

El Sr. PRESIDENT: És que el Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, que no signa aquesta esmena transaccional, té algun inconvenient que sigui admesa a tràmit? (*Pausa.*) No. Bé, aleshores, podem admetre a tràmit aquesta esmena. Algun representant dels Grups signataris vol defensar-la? (*Pausa.*) No hi ha torn a favor; tampoc no hi ha torn en contra, doncs.

Bé, aleshores, respecte a aquest apartat segon, hi ha un vot particular del Grup parlamentari de Convergència i Unió que proposa la supressió del segon paràgraf...

El Sr. COLOMINES (*de l'escó estant*): El vot particular, el retirem, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Retirat. I, aleshores, hi ha dues esmenes transaccionals més, una que porta la signatura dels Grups parlamentaris de Convergència i Unió i Socialista, que proposa l'addició d'un nou paràgraf entre els dos ja existents. És la que havia estat presentada a registre amb el número 7317. El senyor Secretari donarà lectura a l'esmena transaccional proposada.

El Sr. SECRETARI SEGON: Aquesta esmena d'addició diu: «Les entitats locals han de participar en el control de la gestió dels centres i de les àrees sanitàries de l'Institut Català de la Salut mitjançant les respectives juntes de govern.»

El Sr. PRESIDENT: És que els Grups que no signen aquesta esmena transaccional estan d'acord que sigui admesa a tràmit? *(Pausa.)* L'esmena serà, doncs, tramitada.

I, finalment, hi ha una altra esmena al paràgraf segon de l'apartat 2 d'aquest article, l'esmena transaccional presentada amb les signatures dels Grups parlamentaris de Convergència i Unió, Grup Socialista i Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, que porta el número de registre 7318. El senyor Secretari en donarà lectura.

El Sr. SECRETARI SEGON: «Per tal d'assegurar la millor coordinació i el compliment dels fins sanitaris, l'Institut Català de la Salut ha de promoure l'establiment d'acords, concerts, convenis o fórmules de gestió, integrada o compartida amb l'Administració local i altres entitats públiques, així com pot establir acords, concerts i convenis amb entitats privades; especialment pot col·laborar amb entitats privades sense afany de lucre.»

El Sr. PRESIDENT: És que els Grups parlamentaris que no signen aquesta esmena transaccional estan d'acord que sigui admesa a tràmit? *(Pausa.)* Bé, l'esmena, doncs, serà tramitada.

Algú vol fer un torn a favor per a aquesta esmena? *(Pausa.)* Per tant, tampoc no hi ha torn en contra; per tant, el debat s'ha acabat i podem passar directament a les votacions.

Primerament, votarem, doncs, l'esmena número 12, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, que proposa de suprimir la lletra b) de l'apartat primer.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 14 vots a favor, 57 en contra i 24 abstencions.

Passem ara a votar la primera de les esmenes transaccionals, la que fa referència al paràgraf primer de l'apartat 2, la que porta la signatura de quatre Grups parlamentaris.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Passem ara a votació la segona de les esmenes transaccionals, la que proposa l'addició d'un nou paràgraf entre els dos paràgrafs ja existents.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

I votem, finalment, la tercera de les esmenes transaccionals, la que proposa una nova redacció per al paràgraf segon d'aquest apartat 2.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena transaccional ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

I, finalment, passem a votació el text del Dictamen pel que fa referència a l'apartat primer. L'apartat segon ha quedat

modificat per les esmenes aprovades. Votem, doncs, l'apartat primer de l'article 3, d'acord amb el text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen ha quedat aprovat per 85 vots a favor, 14 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'article número 4. A l'article número 4 hi ha diverses esmenes, i seguirem l'ordre, doncs, de les lletres en què es divideix aquest article. Primerament, a la lletra a) hi ha l'esmena número 19, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, esmena consecutiva al Dictamen del Consell Consultiu. Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Espasa, o el senyor Espasa vol defensar simultàniament més esmenes?

El Sr. ESPASA: No, senyor President, és que aquesta esmena, juntament amb d'altres, queda afectada per una transaccional que ve més endarrera. És a dir, la primera que voldria defensar seria la 20.

El Sr. PRESIDENT: Una esmena transaccional? A quina esmena transaccional? A les esmenes transaccionals que teníem, no hi havia enlloc... *(Pausa.)* Ah, una que recomana la Ponència! Però, aleshores, ve més enllà. *(Pausa.)*

El Sr. ESPASA: La numerada 27 del Dictamen, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: «La Comissió recomana com a fórmula transaccional la supressió de la lletra c) d'aquest article, transacció que afectaria les esmenes números 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 i subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu.»

Bé, aleshores, considerant que la recomanació de la Comissió és equivalent a una esmena transaccional... De fet, no és clar d'acord amb el Reglament ni d'acord amb cap norma interpretativa, però, en fi, ho considerarem així, no? Perquè, normalment, les retirades haurien de ser ratificades pels Grups amb un escrit, o almenys verbalment davant el Ple. Però, en fi, admetem, doncs, que les esmenes aquestes 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 i 8, subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu, que han presentat diversos Grups parlamentaris, queden totes retirades en favor d'aquesta recomanació de la Comissió, que és la supressió de la lletra c) de l'article.

Jo voldria fer remarcar, perquè quedi clar que el fet que la Comissió recomani una cosa no vol dir que els qui han presentat aquestes esmenes hi estiguin tots d'acord; la Comissió podria recomanar per majoria, no? Per tant, doncs, el dubte existia.

Bé, aleshores queden retirades aquestes esmenes, que són les esmenes 19, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27 i 28, en favor d'aquesta fórmula transaccional recomanada per la Comissió, que significaria la supressió de la lletra c) de l'article, i en aquestes condicions, doncs, quedarien només pendents les esmenes números 20 i 22, dels Grups parlamentaris del Partit Socialista Unificat i de Convergència i Unió, respectivament.

Bé, comencem, doncs, amb l'esmena número 20 del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. Per a defensar-la, té la paraula el Diputat Honorable senyor Espasa.

El Sr. ESPASA: Sí, senyor President. A aquest article, hi teníem esmenes, com molt bé ha assenyalat el President, subsegüents al Consell Consultiu i esmenes d'abans del

Dictamen. Les subsegüents al Consell Consultiu, les retirem en favor de la transaccional, perquè considerem que el text és menys dolent —el que queda— que el que estava en el Projecte, però tot i amb això no estem gens d'acord amb la filosofia del text tal com queda. El que passa és que queda sensiblement millorat.

Pel que fa a l'esmena que mantenim —l'esmena número 20, o 25 de la nostra ordenació—, entra de ple, senyor Colomines, en el debat sobre l'organització que estem portant. Aquesta esmena nostra proposa retirar el paràgraf b) de l'article 4, que deia que l'entitat gestora aquesta es financaria, a més a més dels recursos de la Seguretat Social, amb els recursos aliens a la Seguretat Social que la Generalitat li assigni per a altres activitats i serveis, que és amb el que no estem d'acord, que pugui fer altres activitats i serveis, i amb recursos assignats. Però és que, senyor Colomines, amb això, amb això el que passa és que l'entitat gestora queda convertida en un organisme autònom administratiu i, per tant, inclosa en el pressupost, i aquí hi ha el defecte més greu i el defecte que pot fer perillar la viabilitat d'aquesta llei, en el sentit que no es respecta el que la mateixa Llei General Pressupostària diu, i la Llei de Finances Públiques també en recull, que en el seu article 30 recorda que els pressupostos de la Generalitat es faran d'acord amb la llei que havíem aprovat nosaltres i també amb la normativa general que amb aquesta finalitat pugui dictar l'Estat.

Doncs bé, amb la incorporació d'altres recursos no procedents de la Seguretat Social, i després la inclusió d'aquests en el pressupost, s'està conculcant la mateixa Llei de Finances Públiques de Catalunya. Però és que, a més, senyores i senyors Diputats, en aquest article 4 es veu la incongruència del que estem fent, perquè estem creant un organisme autònom —diuen uns—, una entitat gestora —diuen uns altres—, una entitat gestora realment com hauria de ser —diem nosaltres. Deixem de banda qui pugui tenir la raó en aquest moment, però és que resulta que, tot això, ho fem —i tots ho diuen així— per unificar la gestió, per estalviar organització, per a agilitzar aquesta gestió. I resulta que aquest organisme autònom que creem, o aquesta entitat gestora, aleshores ha de tenir dos pressupostos separats, absolutament estancs l'un de l'altre; és a dir, és un organisme que es crea per a fer una sola funció, però que immediatament té dues potes, té dos pressupostos, té dues comptabilitats, té dues administracions, té dos règims de funcionariat diferent... És a dir, que es podria dir allò tan suat, i tantes vegades repetit, que per a aquest viatge no feien falta alforges, perquè, d'una banda, fa dos articles creem un institut, llancem les campanes al vol dient que estem innovant, que estem fent una cosa novíssima, ens enllacem amb la legislació de fa trenta o quaranta anys en el nostre país en situacions ben diferents, i prou enyorades per molts de nosaltres, i després d'aquesta gran volejada de campanes resulta que aquest nou Institut, que ho havia de solucionar tot, està partit en dos, té dues cames o dues potes: la de la Seguretat Social i la que no és Seguretat Social, absoluta estanqueïtat entre tots dos pressupostos, règim pressupostari, règim funcional, règim administratiu diferent... Aleshores, què estem fent, aquí, senyors Diputats? Estem creant una cosa que en diem «organisme autònom únic», que té, però, dues funcions absolutament diferents, que no

són integrables, amb la capacitat legislativa que avui tenim en aquest Parlament?

Aleshores, potser que siguem clars i que diguem les coses pel seu nom, i no anem dient que creem la unificació de la sanitat i dels serveis socials, perquè això no és cert, això és fals, i amb això s'està fent un frau polític a l'opinió pública. I aquest article 4, amb els seus diferents apartats, fins i tot amb l'esmena transaccional, no fa més que reconèixer l'error inicial del Projecte de Llei, error parcialment corregit pel Dictamen del Consell Consultiu, i és que no es pot crear un únic organisme, s'han de respectar la diferència de patrimonis, la diferència de règim jurídic i administratiu de la Seguretat Social, que —ho repeteixo una vegada més— no és Estat, és Administració pública tutelada per l'Estat, però no és Estat —és una altra cosa molt diferent, la Seguretat Social de tipus professional com tenim en el nostre país—, i aleshores, després de tot aquest llarg viatge, en aquest article 4 i en articles successius que ja anirem desgranant, resulta que d'organisme únic, res de res: dos pressupostos, dos règims administratius, dos règims de funcionariat, i no sé si, en el futur, potser fins i tot dos subdirectors generals, un per la Seguretat Social, i l'altre per la Generalitat; en tot cas, això ja ho veurem més endavant, però és possible que fins i tot ens trobem amb aquesta estimulante sorpresa.

El Sr. PRESIDENT: Per al torn en contra, té la paraula el Diputat senyor Colomines.

El Sr. COLOMINES (*de l'escó estant*): Des de l'escó, senyor President. Miri, aquesta esmena torna a ser conseqüència de la concepció diferent que té el PSUC i que ha expressat en l'esmena 7. En no aprovar-se aquella esmena, nosaltres considerem que, si bé reglamentàriament aquestes esmenes no decauen, evidentment, sí que decauen políticament.

És en aquest sentit que creiem que la defensa que nosaltres hem fet —el torn en contra, vaja— a aquell punt és vàlida; ha ocorregut ja en l'esmena 12, ara és el cas de l'esmena 20, serà el cas de les esmenes 33 i 45. D'altra banda, haig de dir que aquest gran tema que s'està insinuant aquí serà àmpliament debatut en l'esmena 69, que el mateix Grup parlamentari comunista presentarà.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Aleshores, queda encara el vot particular número 22, del Grup parlamentari de Convergència i Unió, també sobre la mateixa lletra b) d'aquest article.

El Sr. COLOMINES (*de l'escó estant*): Retirem el vot particular número 22.

El Sr. PRESIDENT: Retirat. Bé, en aquestes condicions, doncs, queda ara la fórmula transaccional recomanada per la Comissió, a què hem fet al·lusió anteriorment. És que algú, en nom de la Comissió, o algun dels Grups que ha patrocinat aquesta esmena desitja defensar-la? (*Pausa.*) Bé, aleshores, doncs, passem directament a les votacions.

Primerament, votació de l'esmena número 20, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 13 vots a favor, 74 en

contra i cap abstenció.

Passem ara a votar l'esmena transaccional recomanada per la Comissió, que consisteix en la supressió de la lletra c) d'aquest article.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'esmena ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

I, finalment, passem ara a votació el text del Dictamen, que, aprovada aquesta esmena darrerament, queda reduït, doncs, a les lletres a), b) i d).

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen ha quedat aprovat per 75 vots a favor, cap en contra i 16 abstencions.

Passem ara a l'article número 5.

A l'article cinquè hi ha diverses esmenes a l'encapçalament; a l'apartat primer, encapçalament i diverses lletres; després, a l'apartat segon, a l'apartat tercer, a l'apartat quart i, finalment, hi ha també una esmena tècnica a l'apartat tercer.

Comencem, doncs, amb les esmenes a l'apartat primer, i, en primer lloc, amb l'esmena del Grup Socialista, l'esmena número 31, que fa referència a l'encapçalament.

El Sr. GARCÍA: La senyora Rosa Barenys, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: La senyora Rosa Barenys té la paraula per a defensar-la.

La Sra. BARENYS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, l'esmena 31 queda decaiguda, que és la de «li correspon...»

El Sr. PRESIDENT: «Li correspon...» Queda decaiguda?

La Sra. BARENYS: Queda decaiguda perquè abans, en la defensa de l'esmena —no sé quin número era, la número 8, defensada pel senyor Garcia—, i no ha estat acceptada.

El Sr. PRESIDENT: Ja, però vull dir que, obligatòriament, no dequeia, perquè era una petita redacció. Però, en fi, vostès consideren que no té objecte després de...

La Sra. BARENYS: Exactament. Aleshores, senyor President, defensaré a la vegada les esmenes 32, 34, 35, 36 i 39...

El Sr. PRESIDENT: 32, 34...

La Sra. BARENYS: Esperí, que li estic dient malament. 31, 34, 35 —estava mirant el número d'ordre...— 31, 34, 35, 37...

El Sr. PRESIDENT: 31, 34, 35, 37.

La Sra. BARENYS: I 40.

El Sr. PRESIDENT: I 40. Però no havíem quedat que la 31 era decaiguda?

La Sra. BARENYS: Perdoni, està decaiguda. 32, 33, 34, 35 i 37.

El Sr. PRESIDENT: És a dir, són les esmenes a aquest article...

La Sra. BARENYS: Al primer apartat.

El Sr. PRESIDENT: Al primer apartat.

La Sra. BARENYS: Al primer apartat de l'article cinquè i, posteriorment, la 40, perquè a l'apartat 2 hi ha una transaccional.

El Sr. PRESIDENT: Sí, d'acord, sí. És a dir, les numeracions que vostè ha utilitzat són les numeracions de les esmenes primitives, no les numeracions del...

La Sra. BARENYS: Les del *Butlletí* 143.

El Sr. PRESIDENT: Aleshores, són la 32...

La Sra. BARENYS: Senyor President, la 31 —segons el *Butlletí* 143—, la 34...

El Sr. PRESIDENT: No, no, però és el número primer, senyora Barenys.

La Sra. BARENYS: D'acord, doncs. Perdó.

El Sr. PRESIDENT: Ja ens entenem, no? (*Rialles.*) Sí, ens entenem. Són les esmenes del Grup Socialista que ha indicat la senyora Barenys. Hi ha aquesta qüestió de la doble numeració que porta sempre confusió.

La Sra. BARENYS: Quin embolic, oi? Bé, d'acord. Senyor President, senyores i senyors Diputats, les esmenes que fan referència al primer apartat, és a dir, la 32, 34, 35 i 37 es plantegen amb tota la intenció de poder clarificar el concepte de serveis socials i d'assistència social. Nosaltres creiem que, encara que l'Estatut parli d'assistència social —com fa un moment deia el Diputat senyor Colomines—, també de la lectura àmplia de l'Estatut i de la Constitució hi ha tota una colla de drets socials dels ciutadans que formarien part dintre del desenvolupament d'una política de serveis socials. Tant és així que el Departament de Sanitat i Seguretat Social té la Direcció General de Serveis Socials, no d'Assistència i Serveis Socials, sinó la Direcció General de Serveis Socials. Creiem que és important clarificar aquests dos conceptes perquè massa vegades, en aquesta Cambra, es parla d'assistència i de marginació en els diferents discursos que tenen lloc per motius diferents. Per nosaltres, l'assistència social és una política reparadora, únicament reparadora de les desigualtats socials, i els serveis socials són una política dirigida a afavorir i crear condicions d'igualtat entre els individus i a prevenir la marginació social. Per tant, creiem que són dos conceptes que hem de claficar, i aquest era el sentit de les nostres esmenes a aquest apartat primer, conceptes que responen, evidentment, a posicionaments polítics i que cal tenir, evidentment, molt clars.

Per a nosaltres, com deia, els serveis socials s'han d'identificar amb una política també d'atenció a les situacions de marginació, però sobretot amb una política global i integrada de la defensa dels drets de tots els ciutadans. Això quant a les esmenes a què feia referència.

Respecte a l'esmena en què nosaltres parlem de la gestió dels serveis socials bàsics, diem «s'encomanarà» en lloc de «es pot encomanar», com diu el text de l'apartat tercer de l'article cinquè. Creiem que això ajudaria, el fet d'acceptar aquesta esmena nostra —«s'encomanarà»— a clarificar també la política dels serveis socials de base. Creiem que en aquest Parlament, en una ocasió, ja s'ha pres una resolució sobre aquesta qüestió, i els vull recordar la Resolució 72/I del Parlament de Catalunya sobre els convenis en matèria de serveis socials, en els quals, en la Comissió de Política Social, vam aprovar que «es prendran les mesures necessàries a fi que s'utilitzin els convenis amb els ajuntaments», o sigui, per part d'aquest Parlament, ja s'ha pres la decisió de fer col·laboració directa amb els ajuntaments. Per tant, aquesta definició de «es pot encomanar» creiem que no respon a l'aprovat al seu dia.

En aquest sentit, voldria dir que el fet que s'encomani als ajuntaments la realització i el desenvolupament de la política de serveis socials de base redunda i beneficia aquesta política preventiva. Creiem que és important perquè, a partir del municipi, de la comunitat, és des d'on es coneixen les problemàtiques socials i es poden abordar d'una manera més directa, més global i més correcta per a evitar, precisament, aquestes pràctiques de treballs socials, assistencials que, moltes vegades, acaben essent marginades.

Per tant, jo crec que per a poder ser conseqüents amb la resolució aprovada per aquest Parlament al seu dia, la Resolució 72/I, hauríem..., crec que fora important que el Grup de Convergència reflexionés sobre la possibilitat de poder modificar l'esmena, o acceptar l'esmena que nosaltres presentem aquí al punt tercer de l'article cinquè.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Algun torn en contra? El senyor Colomines té la paraula per al torn en contra.

El Sr. COLOMINES: Senyor President, no m'ha quedat clar. Vostè s'ha entès amb la senyora Barenys (*Rialles.*), però no m'ha quedat clar...

El Sr. PRESIDENT: Les esmenes defensades per la senyora Barenys són, en la numeració... 32, 34, 35, 36 i 39.

El Sr. COLOMINES: I 37?

El Sr. PRESIDENT: No, no, la 37 no. 32, 34, 35, 36 i 39.

El Sr. COLOMINES: Molt bé. Bé, les esmenes 32, 34, 35 i 36, el que pretenen és modificar les funcions que en el Projecte de Llei s'assignen a l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials, de manera que ho canvien molt fonamentalment i nosaltres no ho podem acceptar. És a dir, què es pretén? Què pretén l'esmena socialista? En primer lloc, pretén que l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials creï els equipaments i els serveis de la Generalitat —això és el que diu l'esmena 32. En segon lloc, l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials gestiona l'assistència social —això és el que diu l'esmena 34. En tercer lloc, l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials, el que fa és gestionar els serveis de la Seguretat Social —això és el que diu l'esmena 35. I, finalment, l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials exerceix les activitats que determinen els plans d'actuació social —això és el que diu l'esmena 36.

Bé, això, dit amb altres paraules, vol dir que l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials, o sigui, la Generalitat, s'ha d'encarregar de fer els centres i els serveis i de gestionar l'assistència social —és a dir, allò que en diem beneficència—, i els serveis socials de la Seguretat Social, que són ben pocs a Catalunya. En canvi, els serveis construïts per la Generalitat, qui els qüestionarà? Els municipis? Bé, l'esmena 39 respectant el text del mateix Projecte, diu: «la gestió dels serveis socials bàsics s'encomanarà a les entitats locals», o sigui: només els bàsics?, preguntem. Per tant, els especialitzats queden en un buit legal i no sabem qui els gestionarà. Bé, això podria, per exemple, fer pensar que hi hauria una intenció, per la senyora esmenant, que la Generalitat fes les inversions, que tingués cura de la beneficència i dels escassos centres de la Seguretat Social, i res més. Bé, no creiem que aquesta sigui la intenció de l'esmenant, però, a primer cop d'ull, això ho fa semblar. El text proposat pel Govern el considerem ja molt descentralitzador, en aquest aspecte, però, en tot cas, el que

trobaríem fora de lloc és que, si s'acceptava aquesta hipòtesi —jo no ho crec—, la Generalitat no pugués gestionar cap centre que ella mateixa faci.

A part això, aquestes esmenes podrien causar una molt forta disparitat funcional entre les dues entitats, entre l'Institut Català de la Salut i l'Institut Català de l'Assistència i els Serveis Socials. Doncs, respecte a l'Institut Català de la Salut, en l'article tercer, el Grup Socialista no ha esmenat les comeses d'aquest Institut, ni les atribucions del Consell Executiu i del Departament sobre aquesta entitat. En canvi, respecte a l'ICASS, les restringeix, efectivament, les restringeix amb el caràcter i amb el sentit que sigui, segurament per a millorar —això és evident—, però suprimint les atribucions del Departament.

Quant a l'esmena 39, significa, pensem, una especial variació en relació amb el text del Projecte. En primer lloc, perquè en lloc de parlar d'assistència i de serveis socials, com es fa en tota la Llei, l'esmena proposa parlar només de serveis socials. Creiem que la supressió no és encertada, perquè l'Estatut atorga a la Generalitat —article 9 25— competència exclusiva en matèria d'assistència social, i no en serveis socials. Com que ni la Constitució ni l'Estatut no precisen el que és cada cosa d'aquestes, nosaltres preferim ser conseqüents amb l'Estatut —ens agradi això o no ens agradi, per això ho hem fet d'aquesta manera, simplement per això i per res més—, i ens estimem més emprar la terminologia estatutària, ja que considerem els serveis socials fins a l'excepció de l'article 9 25.

Quant al segon punt que fa referència a aquesta esmena 39, és clar, és que en lloc de dir «es pot encomanar» es proposa que digui «s'encomanaria» —a les entitats locals, naturalment, d'acord amb les esmenes 32, 34, 35 i 36. Bé, com hem dit abans, en matèria d'assistència i de serveis socials, el Projecte de Llei ja té un esperit francament —francament, només cal llegir aquest article— descentralitzador, però creiem que s'ha de deixar alguna oportunitat a la Generalitat per si vol gestionar alguna cosa.

Finalment, hi ha la proposta de l'esmena a aquest número 39, que creiem que és, si més no, anòmala, perquè diu que «els ajuntaments, prèvia acceptació, signaran convenis i concerts amb la Generalitat». Bé, no sabem que es puguin mai signar convenis o acords sense l'acceptació de les parts que integren això. Per tant, considerem desencertada, en aquest aspecte, la proposta.

De tota manera, jo haig de dir públicament que nosaltres entenem l'esperit de les esmenes que fa la senyora Barenys, en nom del Grup Socialista. En aquest sentit, senyora Barenys, li puc assegurar que, en el desplegament d'aquesta Llei, si ens queda temps, i en el de la Llei de Serveis Socials, és a dir, dintre de la Llei de Serveis Socials —que entrarà molt breument en aquesta Cambra, en aquest Parlament—, nosaltres volem tenir en compte aquest esperit, tindrem en compte aquest esperit, i tot el que en aquest moment la senyora Barenys proposa, si més no, serà debatut.

Ara, en aquest Projecte de Llei, d'organització institucional, escarit, breu, perquè ha de ser concentrat, nosaltres pensem que qualsevol modificació podria alterar, i molt, el sentit, la línia argumental del Projecte, sobretot pel que fa referència als serveis socials i, lamentant-ho molt, senyora Barenys, hi haurem de votar en contra.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: A l'apartat primer d'aquest article hi ha encara l'esmena a la lletra b), del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, que en proposa la supressió.

Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Espasa.

El Sr. ESPASA: Sí, senyor President, des de l'escó, per a estalviar a la Cambra la repetició d'arguments que serien absolutament coincidents amb els que hem fet a l'article 3 i, en part, a l'article 4. Jo he estat dubtant molt de fer o no aquesta renúncia, perquè el senyor Colomines ens va dient que no respon a les nostres argumentacions donat que totes són derivades d'una mateixa primera posició, la que hem defensat en l'article 2 —la nostra esmena número 7—, però jo he estat fent aquestes successives intervencions per veure si, finalment, aquest Diputat i la Cambra escoltava o podia sentir alguna contraargumentació del senyor Colomines, perquè l'únic que ha fet quan ha replicat l'esmena número 7 ha estat citar articles i conferències del qui els parla, de fa bastants anys. Aleshores, era en aquest sentit que s'anaven fent aquestes reiterades intervencions per a veure si sentíem, realment, arguments que es contraposessin als que aquí aportàvem nosaltres. Hem citat la Llei General Pressupostària, hem citat l'última sentència del Tribunal Constitucional, hem citat diversos articles de la Llei de Finances Públiques, hem citat la Llei General de Seguretat Social, hem fet moltes cites, hem donat molts arguments i per resposta, fins ara, no vull dir que això no ens afalagui una mica, només tenim cites de conferències i articles nostres antics. De tota manera, resisteixo la temptació i retiro, dono per defensada l'esmena 33 del Dictamen, senyor President, i retirem la 40 i la 41 d'aquest mateix article. És a dir que dono per defensada la 33. De tota manera, si el senyor Colomines ens vol aportar aquests arguments, els sentirem amb molt de gust.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Espasa, la 33 retirada també? No, no retirada, defensada.

Bé, així la retirada és la 40 i la 41.

Això hem acabat les esmenes a l'apartat primer d'aquest article, passem a les esmenes a l'apartat segon. A l'apartat segon hi ha dues esmenes, les números 37 i 38. Primerament, doncs, considerem l'esmena número 37 del Grup Socialista.

Per a defensar-la té la paraula la Diputada senyora Barenys.

La Sra. BARENYS: Senyor President és que abans jo he defensat ja la 39 de l'apartat segon, la meua intenció era..., la 39 ja l'havia defensada...

El Sr. PRESIDENT: Això era a l'apartat tercer, senyora Barenys.

La Sra. BARENYS: Ah, sí de l'apartat tercer, doncs tingui en compte que...

El Sr. PRESIDENT: Sí, sí ja ho tindrem en compte.

La Sra. BARENYS: Bé, senyors Diputats, senyor Colomines, jo lamento que no m'hagi expressat bé o que vostè no m'hagi entès en el moment que hem estat parlant de la funció dels ajuntaments, dels municipis als quals es pot encomanar o se'ls encomanarà la política de serveis socials.

Evidentment que hi ha aprovada una Resolució, nosaltres pensàvem que aquesta Resolució situava el paper del Govern de la Generalitat en funció del treball, de la tasca de descentra-

lització de la política de serveis als ajuntaments, i jo lamento que això no estigui suficientment ben entès perquè per a nosaltres és claríssim que el Govern de la Generalitat no fa únicament treball d'assistència, sinó que li correspon la política global de planificació, de control, de seguiment, però, realment, com a Govern de la Generalitat ha de descentralitzar els ajuntaments i ha d'encomanar als ajuntaments el desenvolupament de la política dels serveis socials de base, i en el seu cas, i quan calgui, també els especialitzats, però, evidentment, els serveis socials de base, perquè són aquells serveis socials que van de forma directa a desenvolupar una política totalment preventiva, i això enllaça amb l'esmena que estic ara defensant, la número 37, a la qual creiem que s'hauria d'afegir aquest contingut que els serveis socials integrats han de tenir un caràcter preventiu i s'han de prestar de forma normalitzada a tots els ciutadans que ho necessitin a través dels canals normals de satisfacció de les seves necessitats socials.

Miri, a nosaltres ens preocupa bastant la concepció pràctica que té el Govern de la Generalitat de la política preventiva. Aquí, en aquesta Cambra, més d'una vegada hem estat discutint per què no s'unifiquen les polítiques que es fan des de la Direcció General de la Protecció de Menors amb Serveis Socials, per què no es dona suport a la política dels gabinets socio-pegagògics municipals, que és una política eminentment preventiva; per què no es coordinen totes aquestes tasques d'actuació que realment incideixen en la comunitat, en el barri, en la base, i és, a partir d'aquí, des d'on es fa prevenció.

Nosaltres tenim claríssim que des d'únicament la Direcció General de Serveis Socials no es pot fer política preventiva de les desigualtats socials; és ensenyament, és sanitat, possiblement serà cultura, possiblement una política de lleure, són aquelles que afavoriran i desenvoluparan unes condicions socials que facilitaran una integració i una normalització de la vida dels ciutadans, ara ens preocupa molt més que, per exemple, en aquest article, vostès no tinguin en compte i no acceptin una esmena que parla de la prevenció, si més no, teòricament, acceptin-ho i, en acabat, intentem treballar a partir d'aquesta llei de serveis socials que vostès han anunciat aquí que ens presentaran aviat, i voldria recordar a la Cambra que fa com un any i mig o dos que ha estat promesa i ens alegrem que ara ens la presentin, però que encara no ha arribat i que realment aquesta política d'orientació preventiva sigui una realitat, a partir d'aquesta llei que aprovarem, segons vostès diuen, en el pròxim període parlamentari. Però també tinguin en compte que en aquesta llei d'organització i d'administració parlar de prevenció és fonamental perquè, si no, en acabat hi haurà contradiccions entre una llei marc i una llei d'administració i d'organització dels serveis socials.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Per al torn en contra, té la paraula el Diputat senyor Colomines.

El Sr. COLOMINES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, bé, jo estava segur que allò que per a mi era una pregunta i he deixat anar sobre si la senyora Barenys pensava que la Generalitat havia de fer i aleshores uns altres havien de gestionar, no, ja dic clarament que això no és així. Coincideixo perfectament amb ella en aquest aspecte. El que li he de dir és que en relació amb l'esmena 37, que pretén introduir uns criteris, uns principis sobre com ha d'actuar l'Institut Català

de l'Assistència i dels Serveis Socials, per exemple, això que vostè ha dit de l'orientació preventiva, o la prestació de forma normalitzada —aquesta és una altra de les coses que introdueix—, o bé l'ús dels canals normals, etcètera— aquestes són coses que introdueix—, nosaltres pensem —tot això creiem que és important— que en una llei fonamentalment organitzativa, una administració institucional, com expressa molt bé el títol de la llei, s'han defugit els principis polítics i els principis tècnics, tant com hem pogut; només cal llegir-la. Entenem que aquests han de ser en lleis més específiques i així ja ho he expressat abans: la introducció d'aquests principis en la llei institucional restaria potser, en principi, contingut en les lleis sectorials, i de tota manera, marcaria uns principis que potser serien bons, però que en uns altres aspectes també podríem introduir uns altres principis que potser limitariem, nosaltres entenem, que això s'ha de fer, s'ha de fer amb una llei específica, i ja li ho he dit abans i li ho torno a repetir ara: totes aquestes qüestions, sobretot aquesta que vostè ha expressat ara aquí sobre l'orientació preventiva, d'aquesta, jo en sóc un dels defensors més forts sobre això, sigui en el desplegament, sigui en la llei específica, que serà la llei de serveis socials, pot estar segura i aquí ho dic, davant de la Cambra, que hi constarà i que si no consta aquí no és perquè estiguem en contra d'aquest principi, sinó que el que estem és creient, i potser ens equivoquem, però creiem que no ha d'entrar en el text d'aquesta Llei i deixem constància, i en el *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* queda aquesta nostra posició. És en aquest sentit que nosaltres haurem de votar en contra d'aquesta Llei.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Passem ara a l'esmena número 38 del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana; per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ I ROCAMORA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, en Comissió ningú no va voler escoltar el Grup parlamentari d'Esquerra Republicana sobre aquesta esmena, i vull fer una reflexió a la Cambra perquè crec que els motius de fer aquesta reflexió són fonamentats en el mateix contingut. Proposem un nou text del paràgraf segon d'aquest article 5, perquè aquest text que proposem pretén introduir tres conceptes que jutgem de gran interès i que suposem que són una notable millora.

En primer lloc, en parlar de l'ordenació d'unitats, creiem que s'ha de fer referència tant a les unitats de creació pròpia, que la Generalitat té, com a les unitats traspassades. A l'esmena citem, en virtut de l'article 9 25 de l'Estatut, de totes maneres ho suprimiríem perquè no és exclusivament aquest apartat el que afecta els traspassos..., de manera que hi ha unitats de creació pròpia i unitats traspassades i ha de quedar clar que la integració dels dos tipus d'unitats en l'ordenació de l'ICASS, la Generalitat que té una dinàmica pròpia creadora de serveis i equipaments socials, és superior a l'existent en matèria de serveis traspassats, per això creiem important fer aquesta matisació i aquesta menció.

En segon lloc, en parlar d'ordenació d'unitats s'han d'ajustar, al nostre entendre, a l'ordenació territorial de Catalunya. La planificació i la distribució dels serveis no es pot fer substancialment, no pot diferir de l'ordenació territorial, la

que s'estableixi. No podem tenir multiplicitat de divisions territorials, o administratives, ara bé, abans, hem aprovat una esmena transaccional a l'apartat 2 del paràgraf primer, en la qual es feia esment: «Cal tenir en compte l'ordenació territorial». Nosaltres aquí dèiem: «amb total paral·lisme». Evidentment, ens hauríem d'ajustar al que hem aprovat abans i hauríem de dir, doncs: «Tenir en compte l'ordenació territorial» en lloc d'un total paral·lisme, com proposàvem en aquesta esmena.

Finalment, hi ha un tercer aspecte: creiem que les unitats territorials, és a dir, les primeres juntes rectores, amb les seves juntes rectores o de Govern, de centres o d'àrees, han de tenir autonomia administrativa, aquest és el principi de la descentralització i han de tenir, en aquest sentit, si tenen autonomia vertadera, una capacitat decisòria, i amb això proposem que el Govern presenti el corresponent Projecte de Llei tal com en aquest articulat de la nostra esmena diria: «Les unitats territorials —és evident que aquí hauria de dir potser les juntes de govern d'aquestes entitats territorials— podran tenir capacitat decisòria en els termes que siguin establerts per la llei.»

Faig fer una reflexió a la Cambra que són tres punts que milloren el text original del projecte, no hi ha absolutament contradiccions polítiques, ens apropem a l'ordenament territorial i administratiu que un dia tingui la Generalitat i, evidentment, fem matisacions com la de les diferents unitats traspassades de creació pròpia, i, finalment, que les juntes de govern de les unitats territorials, d'alguna manera, tinguin capacitat decisòria. Espero que la Cambra accepti aquesta esmena.

Gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Bé, amb això hem acabat les esmenes... (*el senyor Colomines demana per parlar*). Per a un torn en contra, perdó?

El Sr. COLOMINES (*de l'escó estant*): Senyor President, el senyor Subirà ha fet una proposta d'unes petites modificacions en el context de la seva esmena, evidentment, si aquestes modificacions són admeses com a esmenes tècniques o pel que sigui, per aquesta Mesa, nosaltres, amb el que ha expressat el senyor Subirà hi estem d'acord i hi votariem a favor, però, és clar, hauríem de saber si aquests petits retocs que, en definitiva, són congruents amb el que hem anat votant i amb tot el que hem anat fent i les esmenes i les transaccionals que hem anat presentant, són admeses. Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Aleshores, em sembla que el senyor Subirà, si jo he escoltat bé el que ha dit, ha dit que considerava tècnicament que calia suprimir la frase: «efectuats en virtut de l'article 9 25 de l'Estatut d'Autonomia», perquè no cal precisar quins són els traspassos i es poden efectuar per altres articles. Jo crec que això es pot considerar com una modificació tècnica. També ha dit que, tenint en compte el que ja havia estat aprovat en aquest debat, per comptes de dir: «amb total paral·lisme en l'ordenació territorial de Catalunya», s'hauria de dir: «tenint en compte l'ordenació territorial de Catalunya». Això em sembla que també és una esmena tècnica admissible perquè és per congruència amb els textos ja aprovats pel Ple. Són aquestes les modificacions? Alguna més?

El Sr. SUBIRÀ I ROCAMORA (*de l'escó estant*): Senyor President, finalment, quan diu: «les unitats territorials» hauria de dir: «les juntes de govern de les unitats...»

El Sr. PRESIDENT: «Les juntes de govern»? Bé: «Les juntes de govern de les unitats territorials». Sí, això també és evident que precisa les coses, perquè la unitat per ella mateixa no pot prendre decisions, és qui la dirigeix.

Bé, aleshores, doncs, l'esmena que ha defensat el senyor Subirà quedaria redactada amb aquestes tres modificacions que acabem ara de precisar.

Aleshores, no hi ha torn en contra amb aquestes condicions i passem a l'apartat tercer al qual, al paràgraf primer, hi havia l'esmena número 39, que ja ha estat defensada per la senyora Barenys, i hi ha també una esmena tècnica que havia estat presentada amb la signatura de tots els Grups amb anticipació a la Mesa, l'esmena tècnica que és totalment justificada i que consisteix a suprimir la conjunció «i» en la penúltima ratlla del primer paràgraf de l'apartat tercer, és a dir, on el paràgraf acaba dient: «o bé per delegació d'aquest i, en tot cas, sota el seu control», però deia el text imprès: «i en tot cas, i sota el seu control», cosa que, evidentment, és absurda.

De manera que és una esmena tècnica perfectament justificada, que votarem després, quan votem la totalitat de l'article.

I a l'apartat tercer ara ja no queda cap més esmena per a defensar, i hi ha una esmena transaccional a l'apartat quart, que implica la retirada de l'esmena número 42 del Grup Socialista. Aquesta esmena transaccional havia estat presentada a registre amb el número 7 319. El senyor Secretari en donarà lectura.

El Sr. SECRETARI SEGON: «L'activitat en matèria d'assistència i de serveis socials de l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials i d'altres entitats i òrgans competents s'ha de fer d'acord amb les directrius i la planificació del Consell Executiu. Així mateix, aquest ha de fomentar la col·laboració de les entitats privades sense afany de lucre en la gestió dels serveis socials, prèvia inscripció en un registre públic, i de coordinar llur actuació amb la de l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials.»

El Sr. PRESIDENT: Aquesta esmena transaccional porta la signatura dels Grups parlamentaris de Convergència i Unió i Socialista. És que els altres Grups estan d'acord que s'admeti a tràmit? (Pausa.) Bé, aleshores, doncs, admesa l'esmena transaccional a tràmit, és que algun dels Grups que la presenten vol defensar-la? No hi ha torn a favor; doncs tampoc no hi haurà torn en contra, i com que a l'apartat cinquè d'aquest article no hi havia esmenes, podem passar ja a les votacions.

A l'apartat primer han estat defensades les esmenes 32, 34, 35 i 36, del Grup Socialista, totes elles defensades per la senyora Barenys. És que hi hauria inconvenient que es votessin conjuntament? Ningú no hi té inconvenient? Podríem així abreujar una mica el debat. Aleshores passem a votació les esmenes 32, 34, 35 i 36 a l'apartat primer de l'article cinquè.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquestes esmenes, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Les esmenes 32, 34, 35 i 36 han estat rebutjades per 23 vots a favor, 52 en contra i 15 abstencions.

Passem ara a votació l'esmena número 33, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord

amb l'esmena número 33, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 16 vots a favor, 51 en contra i 25 abstencions.

Passem ara a l'apartat segon, i, en primer lloc, votarem l'esmena número 37, del Grup Socialista.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 26 vots a favor, 56 en contra i 14 abstencions.

Passem ara a votació l'esmena número 38, del Grup d'Esquerra Republicana. Per més claredat, vaig a llegir el text tal com ha quedat: «El Departament de Sanitat i Seguretat Social establirà l'ordenació de les unitats corresponents, tant si són de creació pròpia com si provenen de traspassos, tenint en compte l'ordenació territorial de Catalunya. Les Juntes de Govern de les unitats territorials podran tenir capacitats decisòries en els termes que siguin establerts per llei.»

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat aprovada per 57 vots a favor, cap en contra i 40 abstencions.

Passem ara a l'apartat tercer, i, en primer lloc, votem l'esmena tècnica al paràgraf primer, l'esmena tècnica indicada de suprimir la conjunció «i».

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta esmena tècnica, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'esmena tècnica ha quedat aprovada per unanimitat dels presents.

Passem ara a votació, també al paràgraf primer d'aquest apartat tercer, l'esmena número 39, del Grup Socialista.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena número 39 ha quedat rebutjada per 40 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció.

Bé, ara ens queda per votar només l'esmena transaccional que ha estat llegida a l'apartat quart, que substitueix el text del Dictamen pel que fa referència a l'apartat quart.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta esmena transaccional, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena transaccional ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Ha acabat amb això la votació de les esmenes, i passem, doncs, a votar el text del Dictamen en allò que no ha estat esmenat; és a dir, hem de votar el text del Dictamen, apartat primer, apartat segon —excepte el paràgraf segon, que ha estat substituït per una esmena aprovada—, apartat tercer i apartat

cinquè. Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen, en les parts no esmenades en votacions anteriors, ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

I passem ara a l'article sisè. A l'article sisè hi ha diverses esmenes a les lletres a), b), c), d) i e). Comencem, doncs, per la primera, que és l'esmena a la lletra a), l'esmena número 44. Hi ha una recomanació de la Comissió. Primerament, voldria, doncs, preguntar als Grups corresponents si estarien d'acord a retirar les esmenes números 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15 i 16, esmenes subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu, en favor de la recomanació de la Comissió, que proposa retirar, suprimir, la lletra d) d'aquest article. Tots els Grups esmenants hi estan d'acord.

Bé, aleshores, doncs, queden retirades una colla d'esmenes, i entre les que no queden retirades la primera és l'esmena número 45, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, a la lletra b).

Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Espasa.

El Sr. ESPASA (*de l'escó estant*): Sí, senyor President, també des de l'escó, perquè l'argumentació és idèntica a la que hem fet per a l'article 4. És a dir, es diu que es crea un únic institut, però, després, a l'hora de la gestió i, sobretot, del finançament, es veu que el que s'està creant són dos instituts, dues parts separades, dues parts que no poden imbricar-se l'una amb l'altra en l'aspecte financer, perquè els pressupostos han de quedar separats, i en aquest sentit. Per això, hem acceptat aquesta esmena transaccional, perquè millora lleugerament el text respecte a com venia del Govern després del Dictamen del Consell Consultiu. Però aquesta millora, que acceptem i que votarem, en el fons no fa sinó reconèixer o posar de manifest una actitud vergonyant i, al nostre criteri, equivocada de l'article segon.

És a dir, s'ha dit pomposament que es creen dues entitats gestores de la Seguretat Social, aquestes entitats gestores en tota la normativa que es pugui estudiar i comparar tenen sempre un únic pressupost i, després, de forma escadussera, hem de dir que tenen un pressupost que és per a la Seguretat Social, un altre que és per al que se li assigna, que entre tots dos no hi pot haver traspassos de crèdits o de recursos, i, encara més, eliminem la lletra c) d'aquest article, que deia que amb els recursos del seu patrimoni, perquè llavors ja no se sabia de quin patrimoni s'estava parlant, si del patrimoni de la Seguretat Social, si del patrimoni que la Generalitat li assigna, o si del patrimoni del mateix Institut com a entitat.

En definitiva, amb aquest article el que s'està demostrant, fins i tot amb la transaccional, és que es reconeix que s'està fent una llei molt deficient tècnicament, perquè no pot ni parlar dels rendiments del patrimoni que té l'Institut. És a dir, és un Institut que s'ha definit pomposament com a entitat gestora de la Seguretat Social, però que a l'hora de parlar de la seva personalitat jurídica en un dels aspectes fonamentals, el financer, l'hem de suprimir perquè, si no el suprimíssim, entràriem en clara contradicció amb l'Estatut, amb la Constitució i amb tota la doctrina del Tribunal Constitucional.

En aquest sentit, doncs, les esmenes 45 i 48, o 45-49 i 48-51

en l'ordenació del *Butlletí* 143, les donem per defensades amb els arguments que ja hem donat en l'article 4.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé; algun torn en contra? (*Pausa.*) No hi ha torn en contra. Bé, aleshores, hi ha ara el vot particular del Grup parlamentari de Convergència i Unió que porta el número 47.

El Sr. COLOMINES (*de l'escó estant*): El retirem, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Retirat. Em sembla que el senyor Espasa acaba de dir que dona per defensada l'esmena 48; per tant, podem passar ja a la recomanació de la Comissió, que proposa la supressió de la lletra d) d'aquest article. En nom dels Grups que han retirat les esmenes corresponents i en nom de la Comissió, algú vol defensar aquesta esmena? (*Pausa.*) Ningú no la vol defensar; per tant, ja no ens queda altra esmena a debatre, i podem passar directament a les votacions.

En primer lloc, doncs, votem conjuntament les esmenes —si no hi ha inconvenient—, 45 i 48, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquestes esmenes, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 13 vots a favor, 50 en contra i 26 abstencions.

Bé, ens queda ara per votar la recomanació de la Comissió que proposa la supressió de la lletra d) d'aquest article.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb la recomanació de la Comissió, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

I, ara, anem a passar a votació el text del Dictamen, excepte per la part que ha estat suprimida, és a dir, per la lletra d).

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen ha quedat aprovat per 76 vots a favor, cap en contra i 14 abstencions.

I passem ara a l'article 7. A l'article 7 hi ha també diverses esmenes que havien estat presentades amb motiu del Dictamen del Consell Consultiu, i la Comissió recomana un text que implicaria la retirada de diverses d'aquestes. En particular, les esmenes 17, del Grup parlamentari de Centristes, 18, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, 19, del Grup de Convergència i Unió, i 20, del Grup d'Esquerra Republicana. És que aquests Grups estan d'acord amb la retirada d'aquestes esmenes? (*Pausa.*) D'acord, bé, aleshores, podem, doncs, passar... (*El senyor García demana per parlar.*) senyor García Sáez?

El Sr. GARCÍA (*de l'escó estant*): Per a una qüestió d'ordre, perquè es veuen afectades les esmenes 56 i 57, de manteniment d'esmenes del Dictamen de la Comissió.

El Sr. PRESIDENT: La 56 i la 57, sí. És a dir, que això també implica la retirada de les esmenes 56 i 57. L'esmena 56 ja havia estat anteriorment rebutjada i d'aquest apartat no calia, en aquest moment, parlar-ne... (*Pausa.*) 58 i 60; sí, és

que novament ens trobem amb un problema de numeració, són les esmenes 58 i 60. *(El senyor Espasa demana per parlar.)* Senyor Espasa, volia aclarir alguna cosa o és això només?

El Sr. ESPASA *(de l'escó estant)*: Suposo que s'està referint al 58 de l'ordenació del 143.

El Sr. PRESIDENT: Exactament, i al 60 de l'ordenació del 143.

El Sr. ESPASA *(de l'escó estant)*: En aquest cas, nosaltres voldríem retirar de la transacció aquesta esmena 58.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, aleshores, doncs, l'esmena número 60, el Grup Socialista està d'acord que queda retirada. En canvi, l'esmena número 58, del Grup parlamentari del PSUC, el senyor Espasa ens acaba de dir que el seu Grup no la retira. Aleshores, jo voldria demanar als altres Grups si en aquestes condicions mantenen la seva proposta transaccional, perquè, evidentment, hi ha hagut una modificació respecte al que estava convingut en comissió. És que els altres Grups, que em sembla que són tots els altres Grups de la Cambra, estan d'acord a mantenir la seva proposta transaccional, malgrat que el Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat no retiri l'esmena número 58? Senyor Subirà?

El Sr. SUBIRÀ I ROCAMORA *(de l'escó estant)*: Senyor President, nosaltres, en vista que no és una transaccional, sinó una proposta de la Comissió, mantenim l'esmena 61.

El Sr. PRESIDENT: A veure, però l'esmena 61 no està afectada per això, senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ I ROCAMORA: La 63 sí, la retirem.

El Sr. PRESIDENT: Bé, l'esmena 63, manté que la retiren, tal com havíem dit. Molt bé. L'esmena 61 no està afectada.

(El senyor Colomines s'aixeca per parlar.)

El Sr. COLOMINES: Si us plau, escolti, és que a mi em sembla —potser m'equivoco, però—, senyor Espasa, que vostès van presentar per a la transaccional l'esmena 59, diguem-ne, i després tenen la 58; per tant, per a la transaccional vostès no retiren cap esmena.

El Sr. PRESIDENT: Sí. Retiren la 59.

El Sr. COLOMINES: I els queda la 58? Llavors en tenen dues que són iguals. Ah, molt bé, molt bé, gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Subirà, el Grup pot fer el que vulgui en aquest cas.

El Sr. COLOMINES: Oh, no, i tant, que pot fer el que vulgui, i tant *(rialles)*.

El Sr. PRESIDENT: L'esmena 59 està retirada, però l'esmena 58 està mantinguda.

Bé, aleshores, tenint en compte, per no perdre'ns més del que gairebé és inevitable, l'ordenació del *Butlletí* número 143, passem primerament a debat l'esmena que queda no retirada, que és l'esmena 58, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. Per a defensar-la té la paraula el Diputat Honorable senyor Espasa.

El Sr. ESPASA: Senyor President, potser una qüestió d'ordre abans de començar. Potser fóra bo i ens entendríem més que, tots plegats, quan citem les esmenes, citem els dos números, i segurament llavors desapareixeria ja qualsevol confusió.

Bé, entrant-hi i aclarint al senyor Colomines com és que tenim dues esmenes iguals, li voldria recordar —i això em serveix per a explicar-ho a la Cambra— que aquesta esmena transaccional que després es votarà i a la qual també donarem

suport ha tardat exactament un any i mig a poder-se fer. I, per això, hi ha dues esmenes iguals del Grup parlamentari del PSUC, perquè va ser el Grup del PSUC el primer que va dir que en aquesta Llei havia d'haver-hi la representació de treballadors, d'empresaris i d'Administració, de forma proporcional. I per això va presentar una esmena que va mantenir després de la discussió del Dictamen, i, després, el Consell Consultiu va dir que sí, que s'havia de fer així, i, a pesar d'això, Convergència i Unió —amb una esmena que després ha retirat a favor de la transacció— va dir que ja ho faria més endavant per llei, però, finalment, s'ha arribat a la transacció i s'ha arribat a la posició que inicialment havien defensat el PSUC i altres Grups, en el sentit que calia regular en aquesta Llei la presència i la participació democràtica dels interessats, treballadors i empresaris, en matèria de Seguretat Social.

Però aquí, senyores i senyors Diputats, es torna a donar un altre exemple de la incongruència i del relatiu —m'atreviria a dir— bunyol que estem fent amb aquesta Llei. Perquè resulta que es creen uns consells generals de l'Institut Català de la Salut i de l'Institut Català de l'Assistència Social, que immediatament després ens diuen: «bé, però aquests Instituts Generals no són tan generals, sinó que només tenen efecte per a aquella part de l'Institut Català de la Salut que és Seguretat Social.» Fent un acudit fàcil i dolent, podríem dir que no són tan generals i que queden degradats a capitans o a tinents, perquè no són consells de tot l'Institut Català de la Salut, sinó només de la part de Seguretat Social que correspon a aquests Instituts. És a dir, una mostra més de la incongruència de voler mantenir un Projecte de Llei equivocat en la seva base, retocat a partir de les propostes del Dictamen del Consell Consultiu i que, en definitiva, està quedant —en la nostra opinió— un híbrid molt poc presentable, un híbrid que quan arribem als articles 9, 10 i 11, el de la tresoreria, el dels pressupostos, encara es veurà més fins a quin punt és incongruent i és poc presentable.

En definitiva, doncs, en aquest article 7 es crea pomposament un consell general de l'Institut Català de la Salut, de l'Institut Català de l'Assistència i els Serveis Socials, però immediatament s'ha de dir que aquest Institut només servirà per a aquelles accions d'aquest Institut que fan referència a la Seguretat Social. Realment, és un viatge que sempre dóna voltes al mateix centre, com una «nòria», i sembla, com els animals que estan lligats a la «nòria», que porten la bena als ulls, i que ja se'ls pot anar dient el que vulguin, que ells sempre donen voltes pel mateix camí, que és el que dóna la volta a la «nòria».

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? El senyor Colomines té la paraula per a un torn en contra.

El Sr. COLOMINES *(de l'escó estant)*: Des de l'escó. La nostra posició ja queda reflectida en el contingut de l'esmena transaccional, que és a la qual donarem suport. Naturalment, això vol dir que hem de votar-hi en contra.

El que voldria fer és una precisió en relació amb la qüestió de les dues esmenes iguals que ha presentat el PSUC i en relació amb la qüestió de la «nòria», dels burros i de la qüestió de la bena als ulls, que també aquestes dues esmenes, que també donen la volta i són iguals, no són precisament les esmenes que han estat aprovades com a transaccionals, ni de bon tros; per tant, pot continuar presentant una, dues, tres

vegades, tantes voltes com vulgui aquestes esmenes, però que quedi clar que no són les que seran aprovades.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Passem ara a l'esmena núm. 61 —abans 58— del Grup d'Esquerra Republicana. Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ I ROCAMORA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, es tracta de fer una addició i d'introduir en la participació no solament d'aquest consens que hi ha en la famosa tripartida, sinó també a col·legis i entitats professionals, i, això, ho fem emparant-nos en una lectura àmplia del que és l'Estatut en el seu article 17.5 i, quant a la Constitució, en els seus articles 129.1 i 131.

La Constitució diu que «La llei establirà fórmules de participació dels interessats en la Seguretat Social i en l'activitat d'organismes públics, la funció dels quals afecti directament la qualitat de vida i el benestar social.» També és cert que, en el 131, quan parla del que podria ser el concert econòmic-social, demana assessorament i col·laboració a sindicats i a altres organitzacions professionals, empresarials i econòmiques, i a aquest fi constituirà un consell, etc.

Quan l'Estatut, en l'article 17.5 diu: «La Generalitat de Catalunya ajustarà l'exercici de les competències que assumeixi en matèria de Sanitat i Seguretat Social a criteris de participació democràtica de tots els interessats» és una repetició d'aquesta «participació dels interessats» de l'article 129.1 de la Constitució, «així com dels sindicats de treballadors i associacions empresarials en els termes que la llei estableixi».

Aleshores, si només hi ha la tripartida d'empresaris, sindicats i Generalitat —Administració i Generalitat—, pensem que és una lectura restringida, tant de l'Estatut com de la Constitució en els articles que he llegit complets, perquè, la participació dels interessats en la Seguretat Social, creiem nosaltres que afecta molta més gent. En aquest cas, corporacions de dret públic, com puguin ser els col·legis o altres entitats professionals, ens sembla que no poden ser marginades d'aquesta participació.

Em diran que no hi ha costum que seguim, d'alguna manera, els models estatals, per a no entrar en conflicte amb el que l'Estat ha fet. Jo us diria que de savis és canviar d'opinió, i, per exemple, fa un mes, el Govern, en crear l'Institut Social de la Marina ha fet, també, una trencada d'aquesta participació tripartida, ja que ha acceptat que a les juntes hi hagi també usuaris, com són els mariners i les seves famílies, o també corporacions, com podrien ser uns tècnics superiors, titulats, perits, caps de vaixell, etcètera, i també aquests entren a formar part d'aquest control de gestió.

Aleshores crec que, democràticament, es pot prendre la decisió d'acceptar el Consell tal com ara és —tripartit—, però crec que això és una lectura restringida de l'Estatut i de la Constitució i, per tant, minva la representativitat democràtica que podríem tenir.

Voluntàriament, doncs, per què no som més valents? Crec que és una falta, una falla —jo en diria d'omissió—, o potser de preparació, per a saber quin tant per cent i en quina proporcionalitat haurien d'entrar altres interessats com els que he citat, col·legis i entitats professionals, i algun dia potser això aquesta Cambra ho rectificarà. Si no és acceptada la nostra proposta, nosaltres votarem en contra de l'acord que hi ha

amb els diferents Grups, tal com ha estat acceptat en una esmena transaccional.

Gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Bé, el senyor Colomines té la paraula per a un torn en contra.

El Sr. COLOMINES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, el senyor Subirà té tota la raó, però la Comissió, a partir del Dictamen del Consell Consultiu ha recomanat un text transaccional, que regula, segons els criteris vigents, la participació democràtica en el control i la vigilància de la gestió dels serveis i prestacions de la Seguretat Social.

Nosaltres vàrem proposar el text i aquest text ha estat acceptat majoritàriament pels altres Grups. Ara bé, creiem que la iniciativa d'Esquerra Republicana de Catalunya, d'obrir la participació dels col·legis i les entitats professionals, entre altres, a nosaltres ens sembla bé, ens sembla molt bé, i creiem que s'ha d'anar per aquest camí. Per tant, pensem que el que ha previst el senyor Subirà; que en un temps breu això podria ser, doncs, creiem que això serà. El que passa és que en la versió inicial del Projecte de Llei s'establí que el Consell Executiu havia de presentar un projecte regulant aquesta participació democràtica dels interessats segons els articles 17.5 de l'Estatut i el 129.1 de la Constitució, com ell ha esmentat aquí.

Aquest propòsit continua vigent, exactament vigent, però ara el que regula la llei, bàsicament, no és tota aquesta amplitud, sinó la participació, el control i la vigilància de les prestacions de la Seguretat Social. Queda per organitzar la participació, que podríem anomenar participació consultiva —volem anar, encara, molt més enllà— dels interessats a nivell global, i d'establir la participació decisòria dels afectats en les juntes de govern dels centres i de les àrees sanitàries.

Aquestes regulacions són les que es proposa dur a terme el Consell Executiu, i, quan es duguin a terme, evidentment, contemplaran atentament la proposta d'Esquerra Republicana de Catalunya. És per aquest motiu, i només per aquest motiu, que nosaltres no podem votar a favor de l'esmena, però tampoc no hi volem votar en contra, i, per tant, ens abstindrem.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Bé, la Comissió... *(El senyor Espasa demana per parlar.)* Senyor Espasa?

El Sr. ESPASA: Una qüestió d'ordre, senyor President, i és que, d'una banda, al final de la meua intervenció he oblidat de mencionar que retirava l'esmena, per tant, que no passava a votació, i, en segon lloc, voldria demanar al senyor President si em concedia mig minut la paraula perquè he estat contradit pel senyor Colomines en el seu torn en contra, i voldria aclarir aquesta qüestió.

El senyor Colomines ha dit que en cap cas la transaccional no era a partir de l'esmena del PSUC i que l'esmena del PSUC no era l'única que s'havia presentat. El senyor Colomines ha faltat a la veritat; que repassi el *Butlletí* 95, on hi ha les esmenes a l'Informe de Comissió, després del debat en Comissió, i veurà que l'única esmena, amb un error mecanogràfic, que, en lloc de dir: «dotze, dotze i dotze representants» hauria de dir «tretze», per error mecanogràfic, l'única esmena que parlava d'això era l'esmena del PSUC i, després, en les subsegüents al Consell Consultiu es repeteix l'error mecanogràfic

—no del PSUC— i els centristes vénen a la nostra posició i també presenten l'esmena.

En aquest sentit, la contradicció era absolutament falsa, senyor Colomines.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Colomines, vol aclarir alguna qüestió?

El Sr. COLOMINES (*de l'escó estant*): No, no, només volia donar la raó, en el sentit que ha servit de suport, la seva esmena, per a la transaccional —això és evident i això és veritat, no? Jo, l'únic que deia és que m'havia semblat entendre que la transaccional anava exactament en la línia de la seva esmena. Això és l'únic que volia dir. Per tant, té tota la raó el senyor Espasa, i li dono tota la raó ara i sempre. (*Rialles.*)

El Sr. PRESIDENT: Bé, passem a les votacions, i, en primer lloc, a l'esmena 61, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin a favor, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 9 vots a favor, 39 en contra i 43 abstencions.

I passem ara a votació la recomanació, el text transaccional recomanat per la Comissió, del qual no donem lectura perquè figura imprès en el *Butlletí* 143.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquest text transaccional, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La recomanació de la Comissió per al text de l'article 7 ha quedat aprovada per 82 vots a favor, 9 en contra i cap abstenció.

I, havent estat aprovat aquest text, substitueix el text del Dictamen, i, per tant, no procedeix cap altra votació sobre aquest article.

Passem ara a l'article vuitè.

A l'article vuitè quedava només, en aquest moment, l'esmena número 66, del Grup Socialista, que ha estat retirada en favor d'una esmena transaccional. Per tant, doncs, demano al senyor Secretari que llegeixi l'esmena transaccional, número de registre 7321.

El Sr. SECRETARI SEGON: «Les resolucions en matèria de Seguretat Social de l'Institut Català de la Salut i de l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials són impugnables en els mateixos supòsits i amb els mateixos requisits que la legislació general estableix per a les entitats gestores de la Seguretat Social.»

El Sr. PRESIDENT: Aquesta esmena transaccional porta les signatures dels Grups parlamentaris de Convergència i Unió i Socialista. És que els altres Grups estan d'acord que sigui admesa a tràmit? (*Pausa.*) No havent-hi oposició, doncs, admetem a tràmit aquesta esmena, que és l'única que hi ha en aquest article, i és que algun dels Grups que la proposa desitja defensar-la? (*Pausa.*) No hi ha torn a favor, tampoc no hi ha torn en contra. Passem, doncs, a votació aquesta esmena transaccional, que fa referència a l'apartat primer, com s'ha dit, de l'article 8.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena transaccional llegida ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

I passem ara a votació el text del Dictamen pel que fa referència a l'apartat segon, a què no hi ha esmenes.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el Dictamen, que es posin drets.

Els que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El Dictamen ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Passem a l'article següent, que és l'article 9.

Al començament de l'article 9, al primer paràgraf, hi ha l'esmena número 69, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Espasa.

El Sr. ESPASA: Senyores i senyors Diputats, si abans estàvem a la sinya —rectifico allò de la «nòria»—, ara, almenys per mi, baixarem al pou.

Per altres, estem en plena il·luminositat i diafanitat d'una magnífica llei. Per mi, estem en el pou, en la part més fonda del pou.

L'article 9 fa referència —i ho diu exactament el Dictamen— que «els pressupostos de les entitats gestores de la Seguretat Social a Catalunya s'han d'incloure, d'acord amb l'article 49 de l'Estatut de Catalunya, en el pressupost únic de la Generalitat». Aquest ha estat un dels grans arguments sempre repetit per Convergència i Unió, en el sentit que l'Estatut mana la inclusió dels pressupostos de la Seguretat Social. Això, senyores i senyors Diputats, és fals, això no és cert.

El pressupost únic de la Generalitat de l'any 82, i el Projecte de pressupost de l'any 83 diferencia ben clarament el que són despeses d'administració dels Departaments de la Generalitat, i les despeses dels diferents organismes autònoms. És d'estranyar com la Seguretat Social, o aquesta entitat gestora de la Seguretat Social, que, segons el que hem aprovat, s'ha creat en l'article 2, pugui anar inclosa en el pressupost de la Generalitat, i no adjuntada, com s'hauria de fer. És a dir, d'una banda, l'argument que el pressupost ha de ser únic no és vàlid; el pressupost, amb independència del fet que és únic, té una única presentació, una única tramitació, enclou aspectes ben diferenciats, tots els organismes autònoms, en el pressupost de l'any passat i en el Projecte de pressupost d'aquest any, però és que, a més, si l'Institut Català de la Salut i l'Institut Català de Serveis Socials és una entitat gestora, no es poden incloure, s'han d'adjuntar, i, si es poden o es volen incloure, s'havia de dir, senyors de Convergència i Unió, que l'Institut Català de la Salut i l'Institut Català de Serveis Socials, com deia el Grup Socialista, eren organismes autònoms administratius. Aleshores sí que es podria incloure com s'inclouen l'Institut Català de la Salut, l'Institut Català del Sòl, l'Institut Català de la Carn, l'Institut Català del Vi, etcètera. Si fossin entitats autònomes administratives el que hem creat en l'article 2, es podrien incloure en el Pressupost, però com que hem dit que creàvem entitats gestores, no es poden incloure, sinó que s'han d'adjuntar. I per què s'han d'adjuntar i no s'han d'incloure? Perquè resulta que quan la Generalitat o l'Estat espanyol fa emissió de deute públic o contrau deutes amb l'exterior, o contrau avals, ho fa amb la garantia del tresor

públic, i el tresor públic és definit a la Llei General Pressupostària com tots els recursos de l'Estat i dels seus organismes autònoms, i no inclou els de la Seguretat Social i, en canvi, en el capítol que parla de la comptabilitat de les administracions públiques, sí que inclou la Seguretat Social com a administració pública, però fixin-s'hi bé que fa aquesta enorme i fonamental distinció entre tresor públic, despeses i ingressos de l'Estat i dels seus organismes autònoms, i la Seguretat Social, que en queda al marge. Per què? Perquè, quan l'Estat s'endeuta, com a garantia hi posa tot el tresor públic, però no hi posa, ni vol ni pot posar mai els recursos que provenen no dels impostos, sinó de les cotitzacions socials del llarg i complex procés històric que és la Seguretat Social, un conjunt de drets adquirits, d'origen sindical, d'origen laboral que dóna dret a unes prestacions en funció d'unes cotitzacions prèvies.

Tot aquest volum enorme de recursos en l'Estat, pràcticament igual al pressupost de la Generalitat, si vostès repassen tota la Llei General Pressupostària i els seus títols més importants veuran com queda separat del tresor públic, i queda separat perquè no pugui quedar afectat per possibles endeutaments, encara que aquests siguin d'una part de tot el pressupost, el que es fa sempre és un endeutament o un aval, això ho sabem tots, però, en definitiva, queda separat.

Doncs bé, en aquest article 9, quan es diu que «s'inclouran», s'està fent un doble error, en la meua opinió: o bé, si són entitats gestores de la Seguretat Social s'està equivocant el projecte, perquè s'haurien d'adjuntar, no incloure, i si es volen incloure, en l'article 2, s'hauria hagut de dir que es creen organismes autònoms administratius, d'aquells que la Llei de Finances Públiques de Catalunya, en els seus articles 4, 30, 58 i 59 defineix quan diu que és tot el que compon la tresoreria de la Generalitat, i diu que les entitats autònomes de la Generalitat poden ser de caràcter administratiu, de caràcter comercial, de caràcter industrial o de caràcter financer. I aquestes, que es desgranen en l'article 4, després en els articles subsegüents es diu que s'inclouran en el pressupost. Però és que resulta que en l'article 2 hem dit que creàvem una entitat gestora, no hem creat ni una entitat administrativa, ni comercial, ni industrial, ni financera, i ara diem que l'inclouen. Estem contravenint no sols la Llei General Pressupostària sinó la Llei de Finances Públiques de Catalunya, que, a més a més, en el seu article 30, recorda —i ho vam aprovar tots aquí— que el pressupost de la Generalitat s'ajustarà, en l'estructura, a la normativa —diu normativa; per tant, a tot un conjunt de disposicions de diferent rang legislatiu— que, amb caràcter general, es disposi per al sector públic de l'Estat.

A mi em sembla que, si es repassen tots els pressupostos de l'Estat —i, si ho volen, només els últims, els dels últims sis o set anys—, es veurà com any rere any el pressupost general de l'Estat es presenta, el de l'Estat més els organismes autònoms i s'adjunta al de la Seguretat Social. Dir que això no és una normativa bàsica i que això no ha d'inspirar també el pressupost de la Generalitat, realment és forçar molt la realitat, és portar molt la bena als ulls, perquè no és una vegada, sinó que és repetidament així. A més a més, està consagrat en la mateixa Llei General Pressupostària, i la complicació suplementària que ens hem produït en definir l'article 2 com a entitats gestores i ara el 9 que les han d'incloure, és aquesta. En què quedem? ¿Són entitats autònomes administratives i, per tant,

poden ser incloses en el pressupost que ens defensarà, esperem, el nou Conseller d'Economia i Finances, o són entitats gestores de la Seguretat Social i, per tant, havien de quedar fora i s'havien d'adjuntar? Realment, la perplexitat és gran perquè es diu una cosa en l'article 2 i se'n diu una altra d'absolutament contradictòria a l'article 9, i un no sap amb què quedar-se, i un també té por que no li passés com a aquell famós apòleg dels filòsofs de l'Edat Mitjana, el que feia referència a l'ase de Buridan, que, com que tenia dos pilots d'alfals, no sabia quin triar, perquè si començava per un no sabia per què no havia de començar per l'altre. Em sembla que aquí estem en el mateix: d'una banda, són entitats gestores, no es poden incloure en el pressupost; de l'altra, es volen incloure com si fossin entitats autònomes administratives.

És per aquesta raó que nosaltres mantenim l'esmena i ens oposem al text del Projecte.

El Sr. PRESIDENT: Un torn en contra? El Diputat senyor Colomines té la paraula per al torn en contra.

El Sr. COLOMINES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, el senyor Espasa té la mania amb els ases. *(Rialles.)* No són dos pilons d'alfals, *(remor de veus)*, no, no, una galleda i un piló d'alfals. *(Pausa.)*

Nosaltres, en aquest moment, la galleda... *(Rialles.)*

Deixi-me-li dir, senyor Espasa, que ens ha fet un tort, ha retirat una esmena que li anàvem a aprovar abans. *(Rialles.)* Ho lamentem, però perquè no sigui dit que aquí nosaltres fem una oposició sistemàtica, no, el que és bo ho acceptem. *(Rialles.)*

Bé, nosaltres pensem que aquesta esmena del PSUC reconduïx o voldria reconduir els pressupostos de les entitats gestores a allò que la Llei General Pressupostària disposa per al sistema de la Seguretat Social, és a dir, juxtaposició dels seus pressupostos als generals de l'Estat, sota la forma de pressupostos-resum —resum, article 148.2— i acompanyament de comptes i balanços, memòria explicativa, informe econòmico-financer, apartats a), b) i c) de l'esmentat article 148.

Nosaltres pensem que l'article 9 del Projecte de Llei d'Administració Institucional de la Sanitat compleix, quant a contingut, allò que disposa l'actual Llei General Pressupostària i, a més a més, permet d'aplicar a les entitats gestores que crea la sistemàtica administrativa del règim pressupostari general determinat a la Secció Primera del Capítol V de la Llei de Finances Públiques de la Generalitat, dedicada al contingut i aprovació del pressupost. D'aquesta manera els pressupostos podran tenir una lectura homogènia pels membres d'aquest Parlament.

Aquest règim administratiu de la Generalitat, tot respectant la legislació bàsica de l'Estat, assegura una total transparència de les despeses i ingressos, una millor i total transparència de les despeses i dels ingressos, donat que s'han de consignar tots, absolutament tots els crèdits que calguin per a atendre el compliment de les obligacions i els drets a reconèixer i liquidar l'exercici superant la fórmula del pressupost-resum que defensa el Grup parlamentari del PSUC. Nosaltres pensem que la fórmula que proposa la Generalitat permet el coneixement de tots els punts relatius a les despeses i als ingressos de les entitats gestores d'una manera molt més diàfana. No s'ha d'oblidar, tampoc, que el caràcter únic del pressupost de la

Generalitat —determinat en l'article 49 de l'Estatut d'Autonomia— si bé no pot suposar unicitat documental ha de permetre la integració de les despeses i dels ingressos en l'Administració de la Generalitat i en l'Administració institucional que en depengui. En cas contrari, no es compliria la disposició estatutària i nosaltres volem complir allò que diu l'Estatut.

A l'últim, pensem que l'article 9 del Projecte de Llei clarifica l'especialització dels ingressos i les despeses de les entitats gestores, en disposar tant la seva diferenciació respecte a la resta com a limitar els supòsits a referències de crèdits.

Nosaltres, senyor Espasa, hem presentat els pressupostos de la manera que vostè ha descrit. Nosaltres hem presentat una esmena, una esmena que s'adiu exactament amb el que ara diu aquesta Llei, en els pressupostos. Si no l'ha rebut, la rebrà. Perquè, nosaltres, en el moment de presentar els pressupostos, els vam presentar com estaven presentats? Doncs, senzillament perquè no teníem aprovada aquesta Llei, perquè no prevèiem quan aprovaríem aquesta Llei, perquè, en definitiva, no ens obligava a res i els podíem presentar com els vam presentar. Per què hem presentat aquesta esmena quan encara la Llei no estava aprovada? Bé, doncs, simplement perquè el termini de presentació d'esmenes acabava ahir, a les dotze del migdia —em sembla— i prevèiem —vaja, si els fets no ho col·loquen d'una altra manera— que avui, o sigui, l'endemà, ja aprovaríem aquesta Llei, i ens semblava que fèiem un bé al Parlament, a la Cambra, pel fet de presentar en el termini normal d'esmenes aquesta modificació per la qual els pressupostos que fan referència als serveis sanitaris i als serveis socials de la Seguretat Social es diferenciaven perfectament dels pressupostos de la Generalitat, o sigui, s'adjunten als de la Generalitat tal com preconitza el senyor Espasa. És a dir que esperem que quan s'hagi rebut aquesta esmena, aquesta esmena complidament sigui atesa i jo l'únic, si ho volen vostès, els llegeixo tota aquesta esmena que té vint-i-quatre fulls, en fi, per a certificar-los, però em fa l'efecte que, si el senyor President no m'hi obliga...

El Sr. PRESIDENT: Em sembla que no és necessari.

El Sr. COLOMINES: No és necessari, no? Aleshores, simplement vull dir-los que això ha estat presentat i que ha estat presentat d'una forma correcta i tal com preveu aquesta Llei i la Llei de Finances Públiques de la Generalitat.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Al paràgraf primer d'aquest mateix article 9 hi ha també l'esmena número 70, del Grup Socialista, esmena d'addició d'afegir un mot.

El Sr. GARCÍA: Senyor President, després d'escoltar la intervenció que ha fet el Diputat portaveu de Convergència i Unió, el Grup Socialista retira l'esmena d'addició del mot «separada».

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Bé, aleshores, queda aquest article, l'esmena número 71, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, que proposa afegir un segon apartat a l'article. Per a defensar-la té la paraula el Diputat Honorable senyor Espasa.

El Sr. ESPASA: Molt breument, senyor President, però si he entès bé la intervenció del senyor Colomines, amb l'esmena aquesta que ens anuncia per als pressupostos, diu que

l'esmena va en la línia del que diu el Projecte de Llei, que s'adjuntarà, però és que, senyor Colomines, el Projecte de Llei no diu «s'adjuntarà», el Projecte de Llei diu «inclou». De tota manera, després de dir-nos una vegada i una altra que estan complint perfectament el que diu la Llei General Pressupostària, és d'agrair que amb aquesta esmena el Grup de Convergència i Unió vingui a les posicions del Grup del PSUC, que l'any passat ja va presentar una esmena a la totalitat, que després es va convertir en una Llei de modificació del pressupost, precisament en aquesta direcció. De tota manera, i després en l'article 10 ho tornarem a veure, em sembla que no estem parlant, desgraciadament, el mateix llenguatge. Vostè ha dit que s'adjuntaran, i el text del projecte, senyor Colomines, diu que s'han d'incloure, i és aquí on jo he centrat tota la meua argumentació per demostrar la contradicció que hi ha en dir «incloure», que vol dir que es tracta d'entitat autònoma administrativa. I, en canvi, si es tracta, com diu l'article 2, d'entitats gestores, vol dir adjuntar, i aquesta contradicció, que jo ho hagi entès, vostè no l'ha resolta, em sembla.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? El senyor Colomines té la paraula per al torn en contra.

El Sr. COLOMINES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, un torn en contra per a l'esmena 71. El PSUC proposa la documentació amb què cal acompanyar el Projecte de Llei de Pressupost, basada en tres punts. Ell diu: els comptes i balanços de l'últim exercici, la memòria explicativa dels continguts dels pressupostos, un informe econòmic-financer explicatiu de l'estimació dels ingressos, despeses i estudis demostratius del cost dels serveis. Nosaltres pensem que, les entitats gestores de la Seguretat Social cal que apliquin l'esperit i el contingut de la Llei de Finances Públiques de la Generalitat que, en el seu Capítol V, precisament en l'article 31.4, consigna una llarga documentació, com el compte consolidat dels projectes relatius a la Generalitat i a les seves entitats autònomes, en què es distingeixen, paral·lelament, les operacions corrents i les de capital, etcètera, una memòria explicativa, una memòria que, al meu modest entendre, recull tot el que diu l'esmena del PSUC i que, a més a més, ho compleix amb escreix. Com poden veure les senyores i els senyors Diputats, no solament atenem el que proposa el Grup parlamentari del PSUC —és a dir, anem a les posicions adequades i bones que el PSUC demani, no d'una manera dòcil i sempre a darrera—, però, quant a la documentació, en aquest cas, no podem admetre aquesta esmena perquè restringiria el que, en realitat, nosaltres ens proposem de fer.

Moltes gràcies, senyor President, moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: A més a més, en aquest article hi ha també una esmena tècnica que havia estat presentada amb antelació davant la Mesa, que té per objecte aclarir, exactament, la significació del segon paràgraf d'aquest article. El senyor Secretari hi donarà lectura.

El Sr. SECRETARI SEGON: Afegir al final del paràgraf: «...d'una banda, i, entre els crèdits afectats per la Generalitat, de l'altra.»

El Sr. PRESIDENT: Bé, aquesta esmena tècnica porta la signatura de tots els Grups parlamentaris. Per tant, òbviament, pot ser admesa a tràmit. I passem, doncs, a les votacions.

Primerament, votarem l'esmena número 69, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. Les dues juntes? És que algú té inconvenient que es votin conjuntament les esmenes 69 i 71 com proposa el Grup esmenant? No? Bé, aleshores votarem les esmenes 69 i 71 conjuntament, encara que no sigui absolutament necessari fer-ho.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Les esmenes 69 i 71 han estat rebutjades per 15 vots a favor, 53 en contra i 24 abstencions.

Passem ara a votació l'esmena tècnica que ha estat llegida.

Les senyores i els senyors Diputats que estan d'acord amb l'esmena tècnica, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'esmena tècnica ha quedat aprovada per unanimitat dels presents.

Passem ara a l'article 10. (*Pausa.*) Ah, sí, perdó, hem de votar el text del dictamen de l'article 9, excusin-me.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen per a l'article 9, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen ha quedat aprovat per 77 vots a favor, cap en contra i 14 abstencions.

I passem ara, doncs, a l'article 10. A l'article 10 hi ha diverses esmenes, primerament, l'esmena número 74, anteriorment 73, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. Per a defensar-la té la paraula el Diputat senyor Espasa.

El Sr. ESPASA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, aquesta és en la nostra opinió la darrera del que en podríem dir esmenes nuclears o centrals del projecte que estem debatent respecte al qual estem discrepant continuadament el senyor Colomines i jo mateix. L'article 10 del text diu: «la Tresoreria general de la Generalitat tindrà al seu càrrec el Servei de Tresoreria de les entitats gestores creades». Jo voldria ara llegir a la Cambra, perquè, abans, el senyor Colomines, seguint una mica el costum que ha instaurat en aquest debat, tampoc no ha contestat el meu últim requeriment i argument quan li preguntava si era incloure o era adjuntar. Ara em sembla que sí que ho haurà de contestar perquè li llegiré o li recordaré els articles 58 i 59 de la Llei de Finances Públiques de Catalunya. L'article 58 de la Llei de Finances Públiques de Catalunya diu «constitueixen la Tresoreria de la Generalitat tots els crèdits pressupostaris i extra-pressupostaris de la Generalitat i de les seves entitats autònomes.» I després l'article 59 diu tot el que pot fer la tresoreria. Entre les coses que pot fer, respondre dels avals contrets per la Generalitat. Però fixi's bé, senyor Colomines, que quan es defineix la tresoreria de la Generalitat es diu que és la de la Generalitat i les seves entitats autònomes. I jo li torno a preguntar: a l'article 2, quan vostè ha dit que aprovàvem una entitat gestora de la Seguretat Social, què hem aprovat? Una entitat autònoma de la Generalitat? Per tant que pot estar dins de la tresoreria? No, perquè hauríem hagut de dir en l'article 2 que, d'acord amb l'article 4 de la Llei de Fi-

nances Públiques, aprovàvem una entitat autònoma administrativa. No ho hem dit. Per tant, hem aprovat una entitat gestora de la Seguretat Social. Aleshores, els articles 58 i 59 no li permeten incloure dins la tresoreria la tresoreria de l'entitat gestora que vostè acaba de crear.

I aquesta és, en definitiva, tota la posició discrepant: una posició profundament vinculada amb la concepció del que és la Seguretat Social; no són discrepàncies ni oposicions parcials, superficials, sinó que és una cosa absolutament profunda el que ens separa en aquest cas. I el que crec és que el Grup del Govern no ha entès bé el que és la normativa bàsica de la Seguretat Social i la forma de presentar els pressupostos de l'Estat. Insisteixo una vegada més en la Llei General Pressupostària, que separa i adjunta els pressupostos de la Seguretat Social, i que això no és una novetat de l'últim any, això és una tradició de molts anys en l'Estat espanyol i una reafirmació en tot el període postconstitucional. Tots els pressupostos s'han presentat adjuntant els recursos de la Seguretat Social. La Llei de Finances Públiques quan parla del que és la Tresoreria de la Generalitat preveu les seves entitats autònomes, però aquí hem creat una entitat gestora de la Seguretat Social, no de la Generalitat. I, aleshores, ara, en incloure-la, estem fent un tort, estem fent un error, perquè per a incloure-la havia de ser entitat autònoma administrativa; per a adjuntar-la havia de ser entitat gestora de la Seguretat Social. Però en l'article 9, senyor Colomines, acabem d'aprovar que s'inclou, no que s'adjunta, i, per tant, aquest article 9 contradiu, i l'article 10 en el que fa referència a la tresoreria contradiu no només la Llei General Pressupostària sinó la mateixa Llei de Finances Públiques de Catalunya, perquè l'entitat creada no pot ser inclosa sinó que s'ha d'adjuntar al Pressupost. I vostès la hi inclouen, la hi volen incloure i suposo que amb la votació d'aquest article, sobre el paper la hi inclouran.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra?

El Diputat senyor Colomines té la paraula per al torn en contra.

El Sr. COLOMINES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, senyor Espasa, la meua discrepància personal amb vostè no té cap importància. El que té importància és que té la de la majoria de la Cambra. Aquesta és la important. Aleshores, jo penso que de cap manera, de cap manera, senyor Espasa, no podem constituir una caixa general de la Seguretat Social, de cap manera, adscrita a la Conselleria de Sanitat i de Seguretat Social i allunyada, per tant, de la caixa general de la Generalitat. Per què? Primer, perquè en realitat el que es proposa l'esmena del PSUC és una simple reproducció de la *Tesoreria General de la Seguridad Social* existent a Madrid, però que no està, gens ni mica, traspasada, i —i això és una opinió estrictament personal meua—, tal com van les coses, em sembla que és una de les poques coses que potser el Govern central —i això potser n'hi ha d'altres que ho sabrien més que jo—, es pensa reservar, en matèria de la Seguretat Social, o sigui la Tresoreria General. Per tant, la creació aquí d'una tresoreria autònoma, de veritat sense haver-hi traspassos, no ens sembla absolutament gens convenient, més aviat ens semblaria com una mena de provocació que, en realitat, i de veritat no volem. Segon, la Generalitat no pot tenir, senyor Espasa, una diversitat de caixes. Això és evident. El Consell Executiu

ha establert per decret l'existència d'una Tresoreria adjunta de la Tresoreria General pel Decret 369/1981, de l'1 d'octubre, que és vigent i que no ha estat impugnat. Per tant, no veiem la necessitat de tanta fragmentació. El pressupost únic que preveu l'article 49 de l'Estatut —ho torno a repetir— té la seva concomitància amb la Tresoreria única, encara que dins d'aquesta es comptabilitzin despeses i ingressos separats i afectats a fins distints. D'altra banda, el projecte de llei mitjançant els articles 9 i 10 diferencia perfectament, dins la Tresoreria General, els crèdits pertanyents a la Seguretat Social de la resta de crèdits, i una de les esmenes que nosaltres hem aprovat aquí és una esmena estrictament tècnica però encara ho deixava més resolt. Tercer, respecte als articles 58 i 59, de què ha parlat vostè, m'acaba de parlar ara, de la Llei de Finances Públiques de la Generalitat, avuls de la Tresoreria a la Generalitat, no afecten absolutament gens els crèdits afectats a la Seguretat Social, això és evident. Els articles 9 i 10 del projecte defineixen una sistemàtica pressupostària i de tresoreria perfectament vàlida jurídicament segons el fonament —i una altra vegada tornem a caure en el mateix— 6 a 13 del Consell Consultiu, concretament en el paràgraf quart del fonament 13 que diu:

«Pel que fa als articles 10 i 11, la potestat general d'autoorganització que correspon a la Generalitat, i que ha estat prou fonamentada, fa que, respectant l'ordre competencial establert a la Constitució i a l'Estatut, una llei de Catalunya pugui assignar a l'organisme de la seva Administració que cregui més adient la gestió dels recursos rebuts per a atendre unes específiques finalitats.»

És en aquest sentit, senyor Espasa, que no considerem adequada la seva esmena i hi votarem en contra.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: I ara l'esmena número 75, abans 74, del Grup Socialista, però suposo que el Grup Socialista segurament la dona per retirada, oi? *(Pausa.)* Gràcies.

I, en fi, hi ha ara l'esmena número 76, abans 75, del Grup parlamentari de Centristes, que proposa l'addició d'un apartat 2.

Per a defensar-la té la paraula el Diputat senyor Panisello.

El Sr. PANISELLO: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, nosaltres vam deixar reservada per a defensar en el Ple aquesta esmena número 76, que fa referència a tot aquest tema complex, pressupostari i de comptabilització, que tants debats ja ha produït en aquest Parlament. Ja vam començar amb això l'any passat amb els pressupostos i, com acabem de sentir en el debat d'aquest matí, això continua per la mateixa via. Aleshores, després del Dictamen del Consell Consultiu, en el seu apartat tretzè, el mateix Consell Consultiu diu que en els articles 9, 10 i 11 d'aquest Projecte de Llei, que tracten de temes pressupostaris, de tresoreria, de comptabilitat i de béns dels instituts creats, té una notable importància el respecte al principi de patrimoni únic de la Seguretat Social, que significa garantir la comptabilització i aplicació separada dels recursos provinents de la Seguretat Social respecte a la resta de recursos de la Generalitat.

Aleshores, aquesta és la nostra proposta: afegir una esmena d'addició d'un paràgraf, del qual jo llegiré només els punts importants, que diu: «Els fons procedents de la Seguretat

Social que gestioni la tresoreria general de la Generalitat hauran de ser, en primer lloc, comptabilitzats separatament de la resta de recursos que administra la tresoreria.» Aleshores, crec que això pot ser molt aclaridor, crec que això ha de constar dintre d'aquesta Llei, i tal vegada resoldria una sèrie de problemes que estem debatent i als quals estem donant voltes gran part del matí.

Aquest article, amb aquest paràgraf, va encara més lluny, i diu: «En segon lloc, els rendiments provinents de la seva col·locació en les entitats financeres corresponents hauran de comptabilitzar-se també separatament i aplicar-se específicament a finançar.» És a dir, aquests recursos provinents de finançament han d'estar afectats a crèdits pressupostaris afectats a la Seguretat Social mitjançant transferències, etc. Aleshores, jo crec que aquesta segona part de l'article té un aspecte que, avui dia, en aquest moment, podríem dir que pot no ser massa útil perquè la tresoreria treballa normalment amb crèdits, no treballa amb diner efectiu. Però sí que és una norma de precaució que caldria tenir en compte.

Jo, aleshores, voldria demanar al senyor President si podríem fer una petita esmena tècnica d'addició, de posar, després d'on diu «en segon lloc», «si s'escau». No crec que hi hagi modificació del text.

El Sr. PRESIDENT: No hi ha inconvenient, senyor Diputat.

El Sr. PANISELLO: Moltes gràcies, senyor President. Aleshores, doncs, posant aquesta petita modificació de «en segon lloc, si s'escau», nosaltres donem per defensada aquesta esmena i demanem a la Cambra que la tingui en compte.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? *(Pausa.)* No hi ha torn en contra.

Bé, aleshores passem a les votacions. Primerament, la votació de l'esmena 74, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 14 vots a favor, 53 en contra i 22 abstencions.

Passem ara a votar l'esmena 75, del Grup de Centristes.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin a favor, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

I passem ara a votació el text del Dictamen per a aquest article 10, ja que l'esmena centrista no era esmena d'addició.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen ha quedat aprovat per 75 vots a favor, cap en contra i 14 abstencions.

Passem ara al següent article, que és l'article 11. A l'article 11 hi havia tres esmenes, però la Comissió ha fet una recomanació d'una esmena que qualifica de tècnica, derivada de les propostes anteriors de la Comissió que, en efecte, han estat aprovades pel Ple, i aquesta esmena comportaria la retirada de

les esmenes 78 i 79, en numeració antiga, és a dir, les esmenes 79 i 81 de la numeració del *Butlletí* 143, i també del vot particular número 80 de la numeració d'aquest *Butlletí*. És que els Grups implicats, és a dir, el Grup del Partit Socialista Unificat, de Convergència i Unió i el Grup Socialista estan d'acord amb aquesta retirada? D'acord. Aleshores, en aquestes condicions, i com que es tracta d'una esmena que, a més del caràcter tècnic, té un caràcter transaccional, i com que es tracta d'una esmena que no és derivada del Consell Consultiu, és que els Grups que no retiren les esmenes i que, per tant, accepten la transaccional estan d'acord que s'admeti a tràmit? Tampoc no hi ha objecció que s'admeti a tràmit.

Bé, per tant, ens queda només a l'article 11 l'esmena esmentada. És que la Comissió o algun dels Grups que l'ha proposada desitja defensar-la? No hi ha defensa, no hi ha tampoc torn en contra, i podríem passar directament al Dictamen, però encara ens cal veure les esmenes a l'apartat segon d'aquest mateix article. A l'apartat segon d'aquest article hi ha l'esmena 82, del Grup Socialista, que suposo que és també retirada per coherència...

(*El senyor García s'aixeca per parlar.*)

El Sr. GARCÍA (*de l'escó estant*): Més aviat, senyor President, decaiguda, perquè és el canvi de nom de l'Institut.

El Sr. PRESIDENT: És a dir que..., no es diu ara Institut Català de la Salut?

El Sr. GARCÍA: Bé, en crear un institut com un organisme autònom, amb el mateix nom, ens referim a l'organisme autònom, no a l'entitat gestora. El que substituïm és «organisme autònom» per «entitat gestora» en els articles.

El Sr. PRESIDENT: Ja, el que passa és que com que les sigles coincideixen tampoc no queda clar en el text, no?

Bé, aleshores, no havent-hi cap altra esmena a aquest article, passem, doncs, a votació la recomanació de la Comissió amb el text que no cal llegir, perquè figura en el *Butlletí* 143 i que es refereix a l'apartat primer de l'article 11.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha quedat aprovada per unanimitat dels presents.

I passem ara a votació el text del Dictamen per a l'apartat segon de l'article.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'apartat 2 d'aquest article ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

I passem ara a l'article següent, que és l'article 12. A l'article 12 quedaven només dues esmenes, del Grup Socialista, que suposo que considera decaigudes. (*Pausa.*) Per tant, podem passar directament a votació el text del Dictamen per a l'article 12.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen per a l'article 12, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 12 ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

Passem ara a l'article següent, que és l'article 13.

(*El senyor Colomines s'aixeca per parlar.*)

El Sr. COLOMINES (*de l'escó estant*): Senyor President, el vot particular 89, nosaltres el retirem.

El Sr. PRESIDENT: El vot particular 89 del Grup de Convergència i Unió queda retirat.

El Sr. COLOMINES: Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Aleshores, encara a l'apartat primer d'aquest article hi ha les esmenes 90, 91 i 94, que suposo que són considerades decaigudes.

I, finalment, quedarien les esmenes 92 i 93, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, però la Comissió proposa un text transaccional, millor dit, una esmena tècnica —així la qualifica la Comissió— que implicaria la retirada d'aquestes esmenes 92 i 93. El Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat està d'acord a retirar-les? (*Pausa.*) En aquestes condicions, per a l'apartat primer només queda la proposta de la Comissió per a les lletres c) i d), que figura en el *Butlletí* 143.

Pel que fa referència a l'apartat segon d'aquest mateix article, hi ha dues esmenes: l'esmena número 95, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, i l'esmena 96, del Grup Socialista, que considerem decaiguda.

Aleshores, queda, doncs, l'esmena 95, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, que defensarà el Diputat senyor Espasa?

El Sr. ESPASA (*de l'escó estant*): Sí, senyor President, des de l'escó, i donant-la pràcticament per defensada amb el mateix text. És a dir, el que es proposa aquesta esmena és que les entitats gestores de la Seguretat Social a Catalunya elaborin els avantprojectes de pressupostos que, després, el Departament de Sanitat haurà d'eleva a través del Consell Executiu a pressupost. És en aquest sentit que es demana una més gran participació de les parts socials en la preparació dels pressupostos de les mateixes entitats gestores, encara que, com hem dit ja repetidament, amb una concepció diferent del que és o no és entitat gestora. En aquest sentit, creiem que això millora la participació de les parts socials interessades en la gestió i control d'aquests organismes i, per això, la mantenim.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? El senyor Colomines té la paraula per a un torn en contra.

El Sr. COLOMINES (*de l'escó estant*): Des de l'escó, senyor President. Bé, l'esmena aquesta del PSUC —95—, proposa, primer, que els avantprojectes d'ingressos i de despeses siguin signats pels òrgans de control i de vigilància respectius; una altra cosa que proposa és que els dits avantprojectes siguin sotmesos al Consell Executiu conjuntament pels Departaments d'Economia i Finances i de Sanitat i de Seguretat Social.

Bé, respecte a la primera proposta, nosaltres hem de dir que l'article 13.1 de l'esmena tècnica ja diu que les entitats gestores han de presentar les propostes dels avantprojectes; per tant, ja aniran autoritzades pels Consells Generals. El primer punt, doncs, ens sembla sobrer perquè aquest aspecte ja es compleix.

Quant a la segona proposta, creiem molt més correcte el que diu el text del Projecte. Tradicionalment, el Departament de Finances és el que presenta l'avantprojecte de pressupostos al Govern; la formulació proposada significaria tornar a pràctiques que em sembla que ja són sobrepassades. A més, cal seguir l'esperit de la Llei de Finances, que assigna al Departament de Finances la facultat de presentar els pressupostos al

Govern. No fóra correcte, ens sembla una actitud involucionista, o bé el que en podríem dir una actitud fragmentadora. És en aquest sentit que nosaltres ens oposem a aquesta esmena.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Bé, a l'apartat tercer hi ha l'esmena número 97, del Grup Socialista, que és considerada decaiguda, i, després, l'esmena número 98, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. Per a defensar-la té la paraula el Diputat senyor Espasa.

El Sr. ESPASA (*de l'escó estant*): Sí, senyor President, també des de l'escó, amb aquesta esmena, es vol fer jugar el paper real que correspon al Departament d'Economia i Finances, és a dir, el de la intervenció i no cap altre, i, senyor Colomines, no sé quines involucions veu vostè en dir que, el pressupost de la Seguretat Social, el presentin conjuntament el Departament de Sanitat i el d'Economia i Finances. En tot cas, és la mateixa involució que es fa cada any, i aquest també en el Govern de l'Estat espanyol, que, el pressupost de la Seguretat Social, el presenten conjuntament el Ministre de Treball i Seguretat Social, o Treball, Sanitat i Seguretat Social quan era així, i el Ministre d'Economia i Hisenda; si vostè, en això, hi veu involucions, allà vostè amb les seves opinions.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra a aquesta esmena número 98? (*Pausa.*) El senyor Colomines té la paraula per al torn en contra.

El Sr. COLOMINES (*de l'escó estant*): Des de l'escó. Bé, a mi, en el mot involució, a l'edat que tinc, ja no m'agrada massa insistir-hi. De tota manera, li he de dir que, a Catalunya, no hi ha la Intervenció General de la Seguretat Social, aquesta existeix a Madrid, no, aquí; per tant, nosaltres pensem que la intervenció delegada de la Seguretat Social que reglamentàriament depèn de la Intervenció General de la Generalitat, pel Decret 369/1981, és la que existeix, és una reglamentació vigent no impugnada per l'Estat, per tant, creiem injustificada l'esmena, a part que dona a entendre que hi ha dues intervencions paral·leles en aquest sentit, quan això no és cert. Aleshores, en aquest sentit, nosaltres ens oposaríem a l'esmena, i pensem que hem de votar en contra.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Bé, no queden ja més esmenes a aquest article i podem passar, doncs, a les votacions.

Primerament, l'esmena tècnica recomanada per la Comissió, que fa referència a les lletres c) i d) de l'apartat primer, que tindrien, doncs, un nou redactat.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena tècnica, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'esmena proposada per la Comissió a l'apartat primer, lletres c) i d), ha quedat aprovada per unanimitat dels presents.

Votem ara l'esmena número 95, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat... (*El senyor García demana per parlar.*) Sí?

El Sr. GARCÍA (*de l'escó estant*): Senyor President, demanaríem votació separada des de «les entitats gestores...» fins a «...vigilància».

El Sr. PRESIDENT: Està bé. (*Pausa.*) Bé, anem a passar a votació, doncs, l'esmena número 95, i el senyor Lluís García

proposava votar separatament des de «entitats gestores...» fins a «...vigilància», però em sembla que això no és possible, perquè aleshores diria el següent: «Les entitats gestores de la Seguretat Social de Catalunya elaboraran els avantprojectes d'ingressos i de despeses que, després de ser sancionats pels respectius òrgans de control i vigilància...» ...Això és una oració relativa que no s'acaba. Aleshores, potser la votació separada hauria de ser d'una altra forma, no? No cal votació separada. Molt bé.

En aquestes condicions, doncs, votem l'esmena número 95, tal com figura en el text, l'esmena del Partit Socialista Unificat.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha quedat rebutjada per 39 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votació l'esmena número 98, també del Grup parlamentari...

(*El senyor Espasa demana per parlar.*)

El Sr. ESPASA (*de l'escó estant*): La retirem, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Retirada. Bé, amb l'esmena número 98 retirada, hem acabat, doncs, l'article 13, i podem passar a la Disposició Transitòria Primera... Ah, bé, sí, primer ara cal votar el Dictamen de l'article 13, és a dir, el Dictamen que és tot el text menys les lletres c) i d) que han estat modificades per l'esmena aprovada.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El Dictamen ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

I passem, doncs, a la Disposició Transitòria Primera. En aquesta Disposició Transitòria Primera les úniques esmenes eren esmenes del Grup Socialista, que feien referència a la qüestió ja decidida pel Ple i que, per tant, el Grup considera decaigudes.

Podem passar, doncs, a votació el text del Dictamen per a la Disposició Transitòria Primera.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El text del Dictamen, Disposició Transitòria Primera, ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

A la Disposició Transitòria Segona hi ha també una altra esmena del mateix tipus que les anteriors, del Grup Socialista, que es considera decaiguda. Per tant, no hi ha cap esmena, i podem passar directament a la votació del text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, Disposició Transitòria Segona, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La Disposició Transitòria Segona ha quedat aprovada per unanimitat dels presents.

Passem ara a la Disposició Transitòria Tercera. Hi ha una

recomanació de la Comissió que, com a esmena tècnica, proposa un nou text que seria necessari, per coherència amb un article ja aprovat anteriorment, i que implicaria la retirada de l'esmena número 21 subsegüent al Dictamen del Consell Consultiu, del Grup de Convergència i Unió, del vot particular número 105, és a dir, l'esmena número 21 de les del Consell Consultiu, número 104 de la numeració general, del vot particular número 105, del mateix Grup, i de l'esmena 109 del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, que proposava l'addició d'una nova Disposició Final. Aquí hi ha una qüestió de numeracions; és l'esmena 106 que anteriorment portava el número 109, i no com jo havia dit erròniament. És a dir que quedarien retirades totes les esmenes que hi havia respecte a aquesta Disposició Transitòria, en benefici del text proposat per la Comissió. Els Grups de Convergència i Unió i del Partit Socialista Unificat estan d'acord amb aquesta retirada? *(Pausa.) (El senyor Subirà i Rocamora demana per parlar.)* Sí, el senyor Subirà?

El Sr. SUBIRÀ I ROCAMORA *(de l'escó estant)*: Sí, senyor President, una correcció potser gramatical o sintàctica. A l'apartat 2 de l'esmena que proposa la Comissió crec que quan diu: «...sens perjudici de l'ordenació territorial i sanitària que pugui...», és a dir, aquest condicionant de «pugui», quan després parla de la present llei, hauria de dir «han de tenir l'àmbit geogràfic que correspongui», hauria de ser; no "que correspon", i, quan diu «la divisió administrativa de Catalunya vigent», hauria de dir «la divisió administrativa vigent a Catalunya», si no, es presta a confusions, perquè la vigència semblaria la vigent actual.

El Sr. PRESIDENT: És a dir, el que proposa el senyor Subirà és que, donat que s'utilitza un subjuntiu al començament «que...»

El Sr. SUBIRÀ I ROCAMORA *(de l'escó estant)*: on diu «que correspon» que digui «que correspongui»...

El Sr. PRESIDENT: ...I proposa al final invertir l'ordre de les dues paraules de «divisió administrativa vigent de Catalunya», i no «...de Catalunya vigent»

El Sr. SUBIRÀ I ROCAMORA *(de l'escó estant)*: Sí, perquè, si el text que s'aprova diu «la divisió administrativa vigent» seria en cada moment la que hi hagués vigent; en canvi, tal com està redactat sembla que sigui la divisió administrativa de Catalunya vigent avui. Aquesta és la meua interpretació.

El Sr. PRESIDENT: Bé, aquestes esmenes tècniques sembla que són lògiques i que, en tot cas, milloren la comprensió de l'article, de manera que, si les senyores i els senyors Diputats ho creuen oportú, les introduïrem al moment de votar l'esmena proposada per la Comissió, és a dir, proposaríem l'esmena proposada per la Comissió amb aquestes modificacions.

Ara, jo voldria de tota manera, consultar als Grups que no han retirat esmenes si estan d'acord que aquesta esmena tècnica s'admeti a tràmit *(Pausa.)* No hi ha problema, no hi ha objecció; no em refereixo a l'esmena tècnica que ha proposat el senyor Subirà, sinó a l'esmena tècnica que proposa la Comissió.

Bé, aleshores, doncs, havent estat retirades les esmenes, passem directament a votació l'esmena...

(El senyor Capdevila demana per parlar.)

El Sr. CAPDEVILA *(de l'escó estant)*: Senyor President,

continua essent correcta la referència que fa l'article 7 de la present llei, o potser feia referència a un altre article que ara ja no és el 7?

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Em sembla que el senyor Capdevila té raó *(Pausa.)* En realitat, és correcta la redacció perquè està en funció de la nova redacció de l'article 7 que ha estat aprovada per aquesta Cambra i que era també definida per una esmena proposada per la Comissió, una esmena transaccional, de manera que està d'acord.

Bé, doncs, passem a votació aquest nou text de la Disposició Transitòria Tercera, que ha proposat la Comissió.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La Disposició Transitòria Tercera, tal com ha quedat, és a dir, l'esmena que modifica el text de la Disposició Transitòria Tercera ha quedat aprovada per 91 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions.

A la Disposició Transitòria Quarta hi ha només el vot particular número 107, del Grup parlamentari de Convergència i Unió.

Per a defensar-lo...

El Sr. COLOMINES: El retirem.

El Sr. PRESIDENT: Retirat. Aleshores, podem passar a votació la Disposició Transitòria Quarta amb el text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El text del Dictamen per a la Disposició Transitòria Quarta ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

A la Disposició Transitòria Cinquena hi ha una esmena de supressió del Grup Socialista, i, per a defensar-la, té la paraula... El Diputat senyor García Sáez?

El Sr. GARCÍA *(de l'escó estant)*: Senyor President, des de l'escó, perquè seré molt breu. La intenció del manteniment del vot particular de supressió de la Disposició Transitòria Cinquena té com a element fonamental l'obvietat de la Disposició que, per a aquesta Llei, estableix aquesta Disposició Cinquena, perquè és lògic que allò que vol dir la Disposició ja s'ha de complir en funció de l'ordenament positiu vigent, no cal repetir en aquesta llei que el Parlament de Catalunya estarà, o el Consell Executiu, en el compliment d'allò que ja ha de complir.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra del vot particular? *(Pausa.)* Bé, no havent-hi altra esmena a aquesta Disposició Transitòria Cinquena, passem a votació, doncs, el vot particular de supressió del Grup Socialista.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El vot particular ha quedat aprovat per unanimitat dels presents; per tant, la Disposició Transitòria Cinquena ha quedat suprimida.

Passem ara a les Disposicions Finals.

A la Primera i Segona no hi ha cap esmena; podem passar, doncs, a votació, directament, els textos del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb les dues Disposicions Finals Primera i Segona, que es posin drets.

Els que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

Les Disposicions Finals Primera i Segona han quedat aprovades per unanimitat dels presents.

Ara hi ha la proposta del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, que està numerada com a esmena 109, d'addició d'una Disposició Final Tercera.

Per a defensar-la, té la paraula... *(Pausa.)* El Diputat senyor Espasa.

El Sr. ESPASA: La retirem, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Retirada. Finalment, podem passar ja, aprovada tota la part dispositiva de la llei, a l'Exposició de Motius.

A l'Exposició de Motius no hi ha cap esmena.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text de l'Exposició de Motius, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text de l'Exposició de Motius ha quedat aprovat per 86 vots a favor, cap en contra i 14 abstencions.

I, finalment, ens queda el títol de la Llei, al qual hi ha l'esmena número 110, del Grup Socialista, que proposa la supressió del mot «Assistència». Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor García Sáez.

El Sr. GARCÍA *(de l'escó estant)*: Senyor President, donat que en el debat de l'article cinquè, defensat per la meua companya de Grup parlamentari, Rosa Barenys, l'objectiu del qual, precisament, era de modificar el contingut d'aquell article, tot el mot d'«Assistència Social» per a deixar només «Serveis Socials», considerem que ja s'ha fet el debat, el donem per fet, i, en tot cas, per decaigut.

El Sr. PRESIDENT: Bé, en aquestes condicions no hi ha cap esmena, i podem passar a votar el títol de la Llei.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el títol de la Llei, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Senyores i senyors Diputats, amb aquesta darrera votació ha quedat aprovada la Llei d'Administració Institucional de la Sanitat, Assistència i Serveis Socials de Catalunya, però, donada l'hora que és, deixarem per a aquesta tarda les explicacions de vot.

La sessió es reprendrà a les cinc de la tarda. Se suspèn la sessió.

(És un quart i tres minuts de tres del migdia. La sessió es reprèn a un quart i quatre minuts de sis.)

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió. Estem encara al primer punt de l'ordre del dia. Correspon ara l'explicació de vot. Els Grups parlamentaris desitgen explicar el seu vot? El senyor Panisello, en nom del Grup de Centristes.

El Sr. PANISELLO: Senyor President,...

El Sr. PRESIDENT: Silenci, que comencem la sessió.

El Sr. PANISELLO: ...senyores i senyors Diputats. Aquest matí hem aprovat un Projecte de Llei, pròpiament una Llei,

d'Administració institucional de la salut, de la sanitat, de l'assistència i els serveis socials de Catalunya. Nosaltres pensem que aquesta Llei era absolutament necessària. I era necessària per dos punts fonamentals. En primer lloc, perquè això ha de millorar el nivell assistencial, tant pel que fa a la sanitat com pel que fa als serveis socials de Catalunya. Aquesta millora ha de venir determinada pel que nosaltres, en les esmenes que van incorporar —jo diria que pràcticament la majoria de les esmenes presentades han estat incorporades en aquest text— ..., esmenes que en el seu sentit essencial figuren a l'exposició de motius, que són els conceptes fonamentals de descentralització i desconcentració. Tant és així que dues de les esmenes que hi havia a l'articulat, la número 4 i la número 6, precisament, nosaltres les hem retirat avui, sense debatre-les en el Ple, per raó que figuraven més àmpliament en l'exposició de motius i perquè, realment, en una llei-marc —que en definitiva és el que és aquesta Llei, una llei-marc— no era massa adient que figuressin en l'articulat inicial fonamental de la Llei. Perquè pensem —i així ho volem manifestar públicament en aquest Ple— que posteriorment..., és a dir, aquesta Llei a partir d'avui està en mans del Consell Executiu, en mans del Consell Executiu que ha de desenvolupar la seva reglamentació, ha de tenir en compte d'una manera absoluta aquests principis i desenvolupar-los amb tota la seva amplitud, és a dir, no ens és prou que es digui «descentralització, desconcentració», sinó que es porti fins al límit possible, fins al límit a què els nostres recursos a Catalunya puguin arribar en aquesta desconcentració i descentralització.

El mateix diríem quant a la simplificació, a la racionalització del sistema administratiu que permeti una major proximitat a l'administrat. També en els serveis socials —i jo també diria que en l'ambient sanitari també hi cap—, i és una cosa en què s'han manifestat ja, en aquesta Cambra, moltes discrepàncies en aquest sentit, tindríem alguna discrepància, possiblement, amb l'Il·lustre Diputat senyor Espasa que evidentment és difícil, és difícil conjuminar la funció assistencial, les funcions pròpiament dites d'aquests instituts i l'organigrama administratiu, l'organigrama pressupostari. Això és molt difícil de fer, tot unificat. Ara, jo entenc que tot el que es pugui unificar, encara que no sigui la totalitat dels conceptes, aquella part s'ha de portar a terme fins que puguem.

El segon punt important d'aquesta Llei és que això pot arribar no tan sols a millorar l'aspecte assistencial, sinó a millorar també l'aprofitament dels recursos i, en definitiva, la disminució de la despesa pública. Això també, pensat i meditat, és molt important, no tan sols l'assistència, la millora de l'assistència, sinó l'estalvi que això pugui significar, en poder unificar, en poder englobar tota l'acció sanitària i de serveis socials de Catalunya.

Ja s'ha dit a bastament, en aquesta Cambra, aquest matí, que hi havia plantejaments diferents: un, era el plantejament del PSUC, un altre, el plantejament del Grup Socialista, i el plantejament del Consell Executiu; són evidentment diferents. Quin és millor? Evidentment, és difícil. Potser el temps dirà quin és millor. El fet és que a nosaltres ens ha semblat que el millor, en el moment actual, era el plantejament del Projecte de Llei del Consell Executiu, i per això li hem donat suport.

Certament, també, hi ha altres criteris. Hi ha hagut, fins i

tot, molts suggeriments de dificultats de caire jurídic. Nosaltres no hem trobat aquestes dificultats jurídiques ni en les consultes que s'han fet, enlloc, suposo que els altres Grups, la majoria, tampoc no els han trobat, i, en definitiva, el fet és que aquesta Llei era i és necessària per a Catalunya. Creiem que això ha de millorar molts aspectes importantíssims, i, a més, amb la reglamentació que es pot esdevenir després de tot això, com són, per exemple, els serveis socials, la pròxima llei que ens ha anunciat avui el Grup de Convergència i Unió que pensa presentar a aquest Parlament; pensem que això és un pas endavant, i nosaltres, per això i per aquests motius, hem votat favorablement la Proposició de Llei.

Res més; moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra explicació de vot? El Diputat senyor Francesc Subirà, en nom del Grup d'Esquerra Republicana.

El Sr. SUBIRÀ I ROCAMORA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, Esquerra Republicana de Catalunya està contenta d'haver pogut col·laborar tant en els treballs de Comissió com en el Ple, defensant unes esmenes, algunes de les quals han estat assumides després de no haver merescut aquest mateix tracte en Comissió; aquest Ple les ha acceptat, i pensem que la nostra col·laboració en el Projecte que havia presentat el Consell Executiu ha sortit millorat, ha sortit beneficiat de les esmenes incorporades en els debats. Pensem que per a gestionar la sanitat i la seguretat social de Catalunya la creació d'aquest Institut Català de la Salut i de l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials, aplicant criteris de descentralització, sobretot de descentralització, de simplificació burocràtica i de millora dels serveis prop de l'administrat, l'apropament d'aquests serveis de l'administrat, creiem que és important i que la Llei que el Parlament ha aprovat aquest matí ho farà possible.

És una administració sanitària indirecta, autònoma de si, i les dues entitats gestores creades la possibiliten, aplicant criteris o principis d'integració administrativa, d'economia —perquè això evitarà burocràcia, duplicitat—, i, evidentment, per un principi de legalitat, del qual estem convençuts. Aleshores, és una Llei curta, amb tretze articles, dues disposicions finals i quatre transitòries. Sobre aquest principi de descentralització, en què nosaltres hem insistit, hi hem presentat esmenes que han estat acceptades, algunes ja abans, amb transaccionals, i d'altres avui, també en el Ple; per exemple, l'esmena admesa avui sobre l'ordenament d'unitats, tant les de creació pròpia com les que provenen de traspassos efectuats, quan diem que «les juntes de govern de les unitats territorials podran tenir capacitats decisòries», això ens sembla fonamental que hagi estat aprovat, i ens felicitem i felicitem els qui han volgut escoltar el nostre prec que això pogués ser admès i inclòs a la Llei. Pensem que aquesta capacitat decisòria de les juntes de govern de les unitats territorials, de les àrees que sigui, dels centres que sigui, això és una veritable descentralització i no una desconcentració únicament i exclusivament administrativa, com podia haver sortit si no s'haguessin aplicat criteris profundament autonòmics.

També hem fet esmenes, com la que va ser assumida ja en Comissió i transaccionada amb altres esmenes, que era que l'Institut Català podia col·laborar amb entitats privades sense

afany de lucre. Això ens semblava fonamental, va ser admès i va ser transaccionat immediatament, i inclòs en el Projecte. Pensem també que la nostra aportació de participació democràtica de tots els interessats, tal com regula l'article 129 de la Constitució i com regula l'article 17.5 de l'Estatut, no ha estat suficientment escoltada; pensem que, per a això, farà falta una nova posada en contacte amb els diferents Grups, perquè d'alguna manera voldríem dir, encara que aquest matí ja ho hem dit, insistir en el fet que la participació democràtica dels interessats, també la dels sindicats i també la de les associacions empresarials —podrien entrar-hi col·legis i entitats professionals, com podria haver-hi hagut altres introduccions, com la dels usuaris, com la de tots els interessats en la Seguretat Social, que, evidentment, no hi ha representació dels professionals, no hi ha representació, com a mínim, de molts dels assegurats, dels contribuents, perquè em diran vostès quants milions d'interessats no estan sindicats, ni titulars ni beneficiaris de la Seguretat Social, i de la patronal tampoc no és cert, la gran aportació, que paguin res, perquè en el fons, l'aportació de la patronal és un cost, és un cost que repercuteix tant sobre el treballador de la pròpia empresa com repercuteix, després, sobre el producte i, evidentment, sobre el consumidor, que serà, a última hora, el que es carrega amb aquest cost...

Diria, de tota manera, que hi ha hagut una còpia del Decret del novembre del 78, un Decret-lei en el qual hi havia la participació tripartida, i esperem que algun dia —ja hem dit que hi ha altres exemples, fins i tot en l'àmbit estatal, de participacions diverses i diferents—..., nosaltres pensem que això és un punt a revisar en un futur, i per això no estàvem conformes amb la votació. Ha estat «els tretze són tretze», però nosaltres ens mantenim que hauria de ser diferent, hauria de ser diversa, hauria de ser més àmplia i més democràtica, i ens hem abstingut també en la transitòria que regulava l'entrada en vigor d'aquest punt 7.

Hi ha hagut un punt als articles 4 i 6 sobre la creació dels instituts. Quan parla del finançament dels instituts fa una nominació de quines són les fonts de finançament. Amb la supressió del punt c) que parlava del patrimoni i ens semblava que no hi havia un acord absolut per a parlar dels patrimonis de la Generalitat o del possible patrimoni de la Seguretat Social que era per alguns inexistent, en suprimir les paraules patrimoni i els rendiments del patrimoni, quedava de tota manera la possibilitat que els rendiments dels recursos no surten enlloc i després, en canvi, hi ha un punt amb una esmena centrista, que ha estat acceptada, que parla de com els possibles recursos, els possibles rendiments dels recursos haurien d'estar separats, els que vénen de recursos de la Seguretat Social o recursos aliens a la Seguretat Social.

Però, evidentment, en la llista de recursos, que són a l'article 4 i a l'article 6, l'a), el b) i el c), faltaria un d), sobre el qual no hem arribat a tenir un acord i no hem volgut tampoc defensar aquí en el Ple per falta d'aquest consens, que, com a quart possible finançament, hi hauria els rendiments que els recursos dels punts a), b) i c) generessin. Aquests possibles rendiments generats pels recursos dels punts a): recursos de la Seguretat Social; b): els aliens a la Seguretat Social, i c): donacions, etcètera, també poden generar aquests rendiments, haurien de ser una altra possible font de

finançament, pensem que això és introduïble en un altre moment que hi hagi un acord.

Finalment, diria que la Llei aprovada proposa una organització de la gestió de la Sanitat i dels Serveis Socials a Catalunya. No es tracta, és evident, d'una Llei de Sanitat ni d'una Llei de Serveis Socials, però sí que és una Llei que pot estructurar l'Administració dels serveis traspassats de manera racional, objectiva i nostra, pròpia, diferent. N'estem convençuts i estem contents que la nostra col·laboració hagi estat acceptada i possible ja que el projecte, millorat amb les aportacions, ha fet un bon termini. Ens felicitem i felicitem la Cambra per l'aprovació d'aquesta Llei.

Gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra explicació de vot?

El Diputat senyor Espasa, en nom del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

El Sr. ESPASA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, nosaltres, com ja he explicat al llarg de tota la discussió del Dictamen hem votat en contra d'una bona part dels articles d'aquesta Llei, llei a la qual teníem i tenim encara presentada una proposició de llei alternativa, que figura en el mateix *Butlletí*, 143, que avui ens servia de guió per a la nostra discussió, i hem votat favorablement algunes de les esmenes transaccionals subsegüents al Consell Consultiu que milloraven, en part, la Llei.

Aquesta —ja ho hem dit al començament—, era i és una Llei complexa, una Llei fonamentalment organitzativa, i és una Llei que, en la nostra opinió, vulnera, ha vulnerat en el seu articulat el que és la normativa bàsica de l'ordenament de la Seguretat Social i que vulnera també la Llei General Pressupostària en el que sigui supletòriament aplicable a la Generalitat de Catalunya i que vulnera també la Llei de Finances Públiques de Catalunya.

Això, ho fa, com ja he explicat repetidament al llarg de les esmenes, perquè confon la característica jurídica d'entitat gestora de la Seguretat Social amb organisme autònom administratiu de la Generalitat amb totes les complexitats i derivacions que, d'aquí, se'n dedueixen en el tema de la inclusió en el pressupost o d'adjuntar-ho al Pressupost. En definitiva, la nostra posició parteix de la preocupació que, per aquesta via, s'estigui avançant en la deslaboralització de la Seguretat Social, s'estigui obrint alguna porta, voluntàriament o involuntària, s'estigui obrint alguna porta a la possible deslaboralització, dessindicalització de la Seguretat Social i, per tant, de la seva possible privatització. Aquest ha estat, en definitiva, el nucli central, el nucli polític de la nostra oposició a aquest Projecte de Llei.

La Seguretat Social, com saben les senyores i els senyors Diputats, és un conjunt de drets adquirits, un conjunt de recursos recollits a partir de les aportacions fetes per cotitzacions socials de treballadors i empresaris, que té un tractament jurídic i un tractament pressupostari completament diferenciat dels recursos provinents dels impostos, dels recursos fiscals. Nosaltres estem i hem estat per un sistema universal de Seguretat Social, sobretot en els aspectes sanitaris: el Servei Nacional de Salut, qui primer el va proposar a Catalunya i a Espanya va ser el Partit Socialista Unificat de Catalunya, també el mateix per als serveis socials, però això només es podrà fer ben fet quan, prèviament, els recursos de la Seguretat Social

siguin, no d'origen social, és a dir, no de cotitzacions de treballadors i empresaris, sinó d'origen fiscal.

Mentre no es produeixi aquest canvi fonamental i qualitatiu, mesclar els recursos de la Seguretat Social amb els recursos fiscals és, d'alguna manera, sostreure a les parts socials que contribueixen amb el 90% els recursos de la Seguretat Social, que en el pressupost de l'any passat eren de 2,3 bilions, en el pressupost de l'Estat, és a dir, pràcticament igual que tota la resta de pressupost. Doncs és contribuir que aquests recursos puguin desafectar-se dels seus originals i legítims detentors i controladors, les parts socials que contribueixen a la formació d'aquests recursos, treballadors i empresaris. És per això que nosaltres hem maldat sempre per aquesta absoluta separació de recursos entre la Seguretat Social i entre els que són d'origen fiscal i és per això que ens hem oposat a la tramitació d'aquesta Llei i, fins i tot, hem fet una proposta alternativa que creiem més ajustada als principis que ordenen la Seguretat Social espanyola, als principis que es desprenen de la Constitució i de l'Estatut. El que passarà amb aquesta Llei, no ho sabem; ara tot el que podem fer són judicis d'intencions, són preocupacions pel futur, però he de dir, molt clarament i franca, que el Grup parlamentari del PSUC està molt preocupat per l'esdevenidor legislatiu i constitucional d'aquesta Llei i aquesta ha estat la raó per la qual s'ha oposat a molts dels articles de la Llei, havia proposat una esmena alternativa i, finalment, també proposa a la Cambra la possibilitat d'un segon text de recanvi, el de la nostra proposició de llei que al seu dia serà o no presa en consideració.

L'argumentació potser ha estat carregosa, potser ha estat complexa en molts aspectes, però, en definitiva, venia a raure a aquesta qüestió essencial. No estem en contra de la coordinació i de la unitat en la prestació dels serveis sanitaris i dels serveis socials; al contrari, hi estem a favor, hem escrit, hem treballat i hem fet propostes concretes perquè això sigui algun dia realitat a Catalunya i a Espanya, però creiem que el camí que ha triat el Consell Executiu en proposar aquest Projecte de Llei a la Cambra i que, finalment, s'ha aprovat no és, ni de bon tros, el millor per a arribar a aquest objectiu que compartim de la prestació unificada i universal de serveis sanitaris, sinó que, tot al contrari, això pot complicar encara més el ja de per ell mateix caòtic i complex món de la prestació de serveis sanitaris amb les diverses cadenes sanitàries que avui hi ha al nostre país. Però, és que, encara més, com hem vist amb l'article 7, quan es tractava de la representació de treballadors i empresaris en els consells de control i vigilància, o en els articles que feien referència a la integració dels pressupostos, resulta que aquest famós Institut Català de la Salut o Institut Català de l'Assistència i dels Serveis Socials que es presenta com la gran virtualitat unificadora del conjunt de prestacions, en el seu funcionament intern, en la seva estructura interna, no avança ni un mil·límetre de la posició que teníem abans de començar a debatre la Llei.

Dins de l'Institut es concedeixen dos pressupostos separats, com ja he dit en altres esmenes; dins de l'Institut hi haurà règims jurídics, règims administratius, règims de personal, completament diferents segons sigui l'estructura de la Seguretat Social o l'estructura que la Generalitat adjunti en aquest Institut i, en definitiva, només en quedarà la façana, el nom, però, organitzativament i, sobretot, operativament, no

haurem avançat ni un sol mil·límetre a aquesta voluntat que compartim a nivell teòric amb les paraules del Conseller de Sanitat i Seguretat Social, de la voluntat d'arribar a una prestació universal i unificada, però, hi insisteixo una vegada més que aquesta prestació universal de Sanitat i de Serveis Socials, només serà realment efectiva quan, prèviament, els recursos de la Seguretat Social no siguin d'origen social, sinó que siguin d'origen fiscal, aleshores sí que podrem parlar de prestació universal i unificada per a tots els ciutadans, tant de Catalunya com de la resta d'Espanya.

El Sr. PRESIDENT: Una altra explicació de vot? El Diputat senyor Lluís García Sáez, en nom del Grup Socialista.

El Sr. GARCÍA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, aquest matí, en l'aprovació del Projecte de Llei d'Administració Institucional de la Sanitat i l'Assistència Social i els Serveis Socials, segurament la impressió del resultat del debat, de la discussió, no ha estat suficientment explícit, suficientment entenedor de quines han estat les posicions discrepants en molts aspectes, diferenciades des del punt de vista tècnic, jurídic i polític, en altres han mantingut els diferents Grups polítics de la Cambra.

Em correspon, en aquest torn, explicar quina ha estat la posició del Grup Socialista i explicar-la des d'una triple perspectiva, des d'una triple consideració. La primera que faré serà la relativa a la petita història del tràmit d'aquest Projecte de Llei, perquè no és menys cert que el Projecte de Llei entra a la Cambra el 15 de febrer de 1982, és a dir, més d'un any i mig de treball d'aquesta Cambra en Ponència i en Comissió han donat com a resultat un Projecte de Llei que és el que avui hem aprovat. Això indica a les senyores i als senyors Diputats un element evident, un element notori del debat d'aquest Projecte de Llei, és la gran conflictivitat que ha generat el Projecte de Llei que envia el Govern a la Cambra. Per què aquesta gran conflictivitat, doncs bé, han estat posicions unes vegades jurídiques, d'altres polítiques, unes vegades posicions tècniques, la majoria de les vegades posicions que responien a filosofies diferents de l'organització —i això crec que és el fonamental— de l'estructura administrativa dels recursos traspassats en matèria de serveis sanitaris i de serveis socials de la Seguretat Social, estem, doncs, davant d'una Llei d'organització, d'una Llei que es podia haver fet, perfectament, per un decret, d'una Llei que regula, precisament, quines són les posicions del Consell Executiu per a organitzar els serveis sanitaris, per a aconseguir allò que diu, per exemple, a l'article primer: la desconcentració, la descentralització de funcions, etcètera, és la més adequada per racionalitat del servei, per una millora de les prestacions. Una primera evidència és que, en aquesta Llei, d'entrada, no solucionem cap problema de la política sanitària que té plantejat avui Catalunya, cap problema, sí que solucionem un aspecte molt important, tenim ja una estructura administrativa que permetrà, segurament, al seu dia, intentar solucionar, posar en camí de solució, els problemes seriosos, profunds, que té plantejada avui la xarxa sanitària de Catalunya. Amb aquesta Llei no solucionarem aquest problema.

Des del punt de vista de la segona consideració és que, el Grup Socialista, quan estudia el Projecte de Llei en el seu tràmit normal d'esmenes, troba que és un Projecte de Llei que és definit per tres característiques fonamentals. Des del nostre

punt de vista, és un Projecte de Llei centralista, sembla que hi ha un grau considerable de gelosia en mans del Consell Executiu per assumir les seves competències, sense adonar-se de la necessitat que el procés de descentralització, assumit en el preàmbul i en l'article primer, s'ha de portar a terme a través d'una autèntica política, una xarxa molt seriosa, molt profunda de serveis sanitaris. És per això que nosaltres vam plantejar les esmenes en matèria de participació en el control de la gestió directa, pels ajuntaments de la política sanitària, creiem que els ajuntaments, coneixedors com a institucions que són de la realitat social, econòmica i política de la seva zona són els millors instruments, els instruments que l'administració ha de tenir al seu costat per provocar, per produir una política sanitària adequada a les necessitats i acostada a les necessitats dels ciutadans.

El segon aspecte és que el Projecte de Llei oblidava, pràcticament, un tema central, elemental, un tema que ha costat molts anys de lluita a la classe treballadora, molts anys de lluita a les forces socials d'esquerra, quant al procés de participació i control en la gestió de la Seguretat Social. Aquest oblit flagrant del Consell Executiu no va ser modificat, senyores i senyors Diputats, no ha estat modificat fins que el Consell Consultiu diu que si aquest tema, la participació de les centrals sindicals i les organitzacions empresarials en el control de la gestió de l'INSALUD i de l'INSERSO, no es produeix en aquesta Llei, la Llei venia viciada d'inconstitucionalitat. És aleshores, en un procés, evidentment, de reflexió important, en un procés d'acostament de posicions molt seriosos, de posicions molt conflictives a la vegada, però, al mateix moment, molt conscients de la necessitat de donar una sortida a aquest tema, és que es planteja la necessitat de la regulació en aquesta Llei —no en una altra llei futura, en aquesta Llei— de la participació en el control de la gestió de les forces socials i de la patronal.

I el tercer aspecte, i últim, del Projecte de Llei que presenta el Govern, i que el Grup Socialista considera que era defectuós, era un Projecte de Llei que, tècnicament, era deficient, obscur i amb un gran grau de confusió. Per què era confús? Doncs bé, perquè el problema bàsic que tenia plantejat aquest Projecte de Llei era l'actitud del Consell Executiu —semblava en principi— de no dir res quant a la necessitat que els recursos provinents de la Seguretat Social només poden tenir una finalitat, per la seva finalitat, precisament, que és la Seguretat Social. No es poden agafar recursos de la Seguretat Social, passar-los a altres aspectes de la política del Consell Executiu, perquè això és evident que va en contra de la mateixa finalitat de la Seguretat Social.

Aquests tres elements, després d'un procés complicat, complex, d'un procés en el qual el Grup Socialista al llarg del tràmit d'aquesta Llei ha deixat moltes de les seves posicions, senyores i senyors Diputats, de partida, han quedat abandonades a favor d'una solució política i tècnica adequada al Parlament de Catalunya, a la necessitat que el Parlament de Catalunya regulés l'organització administrativa dels serveis sanitaris transferits de la Seguretat Social. Ho hem fet amb una gran satisfacció, tot coneixent que no serà el nostre projecte de llei, les nostres posicions ara com ara no estan expressades en la seva totalitat, al cent per cent. Però és que tampoc no podem pretendre, des de la perspectiva política, que unes posi-

cions d'un Grup parlamentari, en un tràmit parlamentari, es presentin i surtin al cent per cent. Com que això no es pot pensar que sigui possible, el Grup Socialista ha estat qui ha deixat posicions a la cuneta del tràmit parlamentari per arribar a un consens al més ampli possible en una matèria tan important com és la política sanitària.

Aquesta ha estat la posició, aquestes han estat les consideracions que volia fer a les senyores i als senyors Diputats, perquè compreguessin quines han estat les nostres posicions, segurament, aquest matí, no suficientment explicitades; espero que ara una mica més.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: En nom del Grup de Convergència i Unió, per a explicació de vot, el Diputat senyor Colomines.

El Sr. COLOMINES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, avui hem aprovat, aquest matí, la Llei d'Administració Institucional de la Sanitat, Assistència i Serveis Socials de Catalunya. Un títol molt llarg per a una Llei relativament breu, però que, a part de constituir el primer Projecte de Llei en matèria de sanitat i serveis socials de la Generalitat estatutària, ens obre la porta a la racionalització en sanitat. Vull intentar compensar les senyores i els senyors Diputats de l'àrid debat d'aquest matí, malgrat que el Diputat que els parla ha intentat reconduir-lo sempre que ha pogut cap a les vessants polítiques.

Era fonamental una racionalització de l'estructuració de l'administració sanitària autònoma per tal de gestionar els serveis traspassats per l'Estat i els de la Seguretat Social en les matèries de sanitat, assistència social i serveis socials. Ja saben vostès que aquests traspassos foren efectius el primer de novembre de 1981 —em refereixo a l'INSALUD i a l'INSERSO, Instituto Nacional de la Salud i Instituto Nacional de Servicios Sociales— per fer front a la gestió d'aquests serveis, i d'altres, ja transferits amb anterioritat, l'any 1979 i l'any 1980, per exemple: calia disposar d'uns mitjans institucionals propis que, a la vegada, respectessin la finalitat i les característiques de la Seguretat Social. Això podria resoldre's, com molt bé ha dit el Diputat senyor García, per decret, però donada la importància del tema, que afecta tan directament tots els catalans, el Consell Executiu, a través del Departament de Sanitat i Seguretat Social, estimà convenient elevar-lo a la consideració d'aquest Parlament de Catalunya. I això és el que s'ha fet avui. Avui ha culminat un llarg procés, que ha durat un any i mig de treball en Comissió i Ponència, de presentació del Projecte, d'aplicació d'esmenes, de debats, de transaccions, d'adequació al Dictamen del Consell Consultiu, i de confecció d'un text definitiu, que és el primer pas a tot l'Estat cap a una assistència, amb tota l'amplitud que vostès vulguin donar a aquest mot, racionalitzada.

Amb l'aprovació de la Llei han estat creats dos instituts, dues entitats gestores: l'Institut Català de la Salut i l'Institut Català de l'Assistència i dels Serveis Socials, que vénen a substituir a Catalunya el que fins ara havia estat l'INSALUD i l'INSERSO. Si això significava només un canvi de nom, no tindria major importància. L'important és la característica principal que el Projecte conté, i que és la de permetre la integració funcional, tant dels serveis sanitaris com dels serveis socials. Els serveis de la Seguretat Social i els serveis dependents de la Generalitat a Catalunya, des d'ara, seran adminis-

trats conjuntament, la qual cosa possibilita una via d'execució nova i, al mateix temps, aquestes entitats gestores respondran als principis de descentralització, de desconcentració, de simplificació, de racionalització, d'eficàcia i de coordinació administratives i de participació democràtica dels interessats.

Què representa això per a Catalunya? És a dir, què representa això per als usuaris? Doncs, una fórmula molt més econòmica d'administració i molt més pràctica en el seu ús. I pensin que l'economia d'administració és fonamental. Un vici a corregir, un vici que creà el gran monstre que fins ara ha estat la Seguretat Social. Un Estat dintre d'un altre Estat, s'ha dit. Motiu de sagnia constant, de consideració demagògica, de resultats no mesurables. Tot plegat atenuat per la labor individual de sanitaris i de funcionaris i per l'estoïcitat de la població en general.

Catalunya, que ha estat sempre avançada en la previsió, recull l'esperit del que representa o ha de representar aquest bé social que, en definitiva, ja és una conquesta, i que no solament no podem perdre, sinó que hem de fer més eficaç. I l'única manera de ser-ho és organitzant-nos, que és el que fa aquesta Llei, tot simplement, no fa altra cosa: organitzar-nos. No canvia models, però és ben possible que només amb una organització adequada i sota el control i la tutela de la Generalitat tot sembli diferent, és a dir, tot canvi.

Per acabar, deixin-me dir que el que el Consell Executiu ha fet, de la mà del Departament de Sanitat i Seguretat Social, ho ha fet convençut que és el que havia de fer, per què ho havia de fer i com ho havia de fer. Ha estat aquest un acte de voluntat, com he dit abans, durant el debat, un acte de voluntat política, mantinguda durant l'any i mig dels debats, voluntat que no ha exclòs, tant com ha estat possible, tota mena d'intents de trobar posicions comunes, sempre que aquestes no desviessin aquesta voluntat, i val a dir que, majoritàriament, han estat correspostes. Hem tingut al nostre costat un element important a favor: l'opinió del Consell Consultiu, tantes vegades expressada aquí i que per a nosaltres té un valor considerable. Avui iniciem una via nova per a la sanitat, per a l'assistència i els serveis socials a Catalunya. Que el camí sigui llarg i fructífer per al poble de Catalunya.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

Proposta de modificació de l'ordre del dia

El Sr. PRESIDENT: Senyores i senyors Diputats, abans d'entrar en el següent punt de l'ordre del dia, haig de sotmetre a la seva consideració una demanda d'alteració d'aquest ordre del dia, que ha estat presentada a la Mesa pel Grup Socialista i pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. D'acord amb l'article 61, apartat 4, del Reglament, dos Grups poden proposar aquesta alteració, i aquests dos Grups proposen suprimir de l'ordre del dia el punt segon, que consisteix en la discussió i votació del Dictamen de la Comissió de Política Social sobre el Projecte de Llei d'Higiene i Control Alimentaris. Com en totes les qüestions, es pot defensar aquesta proposta amb un torn a favor, i, si hi ha un torn a favor, es pot rebatre la proposta amb un torn en contra.

Els dos proposants desitgen defensar la proposta d'alteració de l'ordre del dia?

El Diputat senyor Lluís García té la paraula per al torn a favor. Recordaré que, d'acord amb el Reglament, el temps màxim és de deu minuts.

El Sr. GARCÍA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, el meu Grup parlamentari ha plantejat aquesta qüestió al Ple del Parlament per diferents raons, però n'hi ha una que és fonamental.

La Comissió de Política Social, en el seu tràmit legislatiu, ha aprovat un text d'un Projecte de Llei presentat pel Govern sobre Higiene i Control Alimentaris. Al llarg del debat de la Comissió i de la Ponència, pràcticament en un procés realment ampli de coincidències, els diferents Grups parlamentaris hem estat coincidint a través de diferents esmenes transaccionals en un contingut ampli del que el Projecte de Llei d'Higiene i Control Alimentaris hauria de ser, el Projecte de Llei d'Higiene i Control Alimentaris que el Parlament de Catalunya podria aprovar avui en aquest moment.

Vostès recordaran que, ja amb el Ministre de Sanitat Sancho Rof, es van publicar dos decrets: l'un de coordinació de política sanitària i l'altre de registre d'aliments, que van plantejar, al seu moment, dos respectius conflictes positius de competències. Un primer conflicte positiu de competència pel Consell Executiu de la Generalitat, un altre conflicte positiu de competència pel Govern Basc.

Enmig del debat, del debat del Projecte de Llei d'Higiene i Control Alimentaris, va sortir al mateix moment la sentència del Tribunal Constitucional relativa a la Llei del Parlament basc sobre defensa de la salut dels consumidors, i aleshores la mateixa Comissió va haver de tenir en compte, a través de les intervencions dels diferents portaveus a la ponència de la Comissió, aquell element nou que comportava una sentència del Tribunal Constitucional que podia o no podia afectar el que el Parlament de Catalunya estava regulant, estava legislant. Ens ha passat, no obstant, que del conflicte de competències plantejat pel Govern de la Generalitat i del conflicte de competències plantejat pel Govern basc, el Tribunal Constitucional ha dictat recentment dues sentències en relació amb definició del contingut, que era la petició sobre de qui era la titularitat de la competència que regulava el registre alimentari, tema que regulem nosaltres, amb aquest Projecte de Llei, al Capítol II, articles 8, 9, 10 i 11. Del conflicte de competències plantejat ha passat que el Tribunal Constitucional, de manera nítida, de manera absolutament indubtable, regula, estableix que la competència correspon a l'Administració de l'Estat. Si això és així, com sembla que no hi ha dubtes i cap membre que ha participat en l'elaboració d'aquest Projecte de Llei té avui dubtes que aquesta sentència... —que arriba precisament quan el tràmit parlamentari s'ha esgotat, quan ja no es pot fer res més en aquest tràmit parlamentari—, tenim una sentència que ve a dir: senyores i senyors Diputats, aquesta competència que nosaltres creïem —segurament amb raó al principi— que era possible de regular per la via del Parlament de Catalunya, és a dir que era competència, que nosaltres compartíem, del Govern de la Generalitat, el Tribunal Constitucional estableix en la seva sentència que el problema del registre és competència de l'Estat.

És aleshores que el meu Grup parlamentari, davant d'aquesta situació evident, coneguda de totes les senyores i els senyors Diputats, per tal d'evitar que aquest Parlament aprovi

avui —nosaltres, en principi, no hi teníem esmenes reservades— un Projecte de Llei que no té en compte aquesta sentència perquè no la hi podria tenir per manca de tràmit parlamentari, surti que aprovarem conscientment, en un acte formal, una Llei, un projecte de llei, que no és constitucional —que no és constitucional, però no per una valoració subjectiva, sinó perquè hi ha una sentència recent que així ho diu—, des d'aquesta perspectiva, el meu Grup parlamentari considera que el millor que podríem fer per, en aquest cas, no fer l'acte formal d'aprovar una Llei que tots sabem en la nostra consciència que no és constitucional en aquest aspecte, retirar-la de l'ordre del dia per tal de trobar els mecanismes de solució d'aquest problema que tenim plantejat.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra? *(Pausa.)* El Diputat senyor Alay té la paraula per al torn en contra.

El Sr. ALAY: Senyor President, senyores i senyors Diputats, en fi, estic molt sorprès per una petició que s'acaba de formular ara a la Presidència del Parlament per a modificar l'ordre del dia i suprimir el número 2.

Nosaltres entenem que el Parlament de Catalunya té una funció, que és legislar, i penso que tots els Grups parlamentaris aquí presents som molt conscients de fins on podem legislar i fins on no podem legislar. Estic completament convençut que tots ens hem llegit prou bé l'Estatut i hem estat des de l'any 80 molt conscients de què era competència nostra i de què no ho era. I en aquest cas em sembla obvi recordar que tots els Grups parlamentaris s'han manifestat, fins al dia d'avui, fins fa poques hores, en el sentit que aquesta era una competència nostra. Per tant, d'aquí ve la meva sorpresa.

Jo entenc que si el Tribunal Constitucional ha de dir que aquesta Llei no és constitucional, ho ha de dir d'aquesta Llei, però no nosaltres ens hem d'inhibir voluntàriament, aquesta Cambra, perquè el Tribunal Constitucional en unes altres lleis d'una altra Comunitat Autònoma o en uns decrets hagi definit unes altres coses. Perquè el cas nostre és el cas que ens hem de basar en l'Estatut. Perquè, més sorprenent encara, a aquest Projecte de Llei, que no és pas un gran Projecte de Llei en el sentit d'un gran nombre d'articles, hi havia presentades 141 esmenes per tots els Grups, 23 de les quals eren d'Esquerra Republicana de Catalunya. En el tràmit de ponència —i tots els ponents que són aquí presents ho recordaran perfectament— va ser gairebé unànime la concordança de criteris que hi havia entre tots els partits, fins al punt que van passar a Comissió poquíssimes coses. Gairebé unànimement es va adoptar un dictamen unitari de la ponència. Quan es va passar al tràmit de Comissió encara va ser més unànime, perquè només van quedar concretament quatre esmenes, dues del Partit Socialista Unificat de Catalunya, per a defensar en el Ple, i dues del Diputat senyor Viñals. I avui arriben aquí, en aquest Ple, quatre esmenes, més les que són subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu.

Nosaltres vam tenir la iniciativa, en aquesta Cambra, de demanar dictamen al Consell Consultiu. Aleshores, jo em faig la pregunta: de què serveix que nosaltres demanem un dictamen al Consell Consultiu, i que el Consell Consultiu ens faci unes petites reflexions perquè nosaltres modifiquem alguns aspectes de la qüestió, de la llei, i que, naturalment, després ens hem posat unànimement d'acord en com eren les esmenes

que s'havien de presentar subsegüents. Per tant, penso que és una llei que ha estat perfectament consensuada, jo gairebé diria que és un projecte de llei d'elaboració conjunta, perquè és així, i, quan es debati —si es debat avui, que espero que sí— així quedarà demostrat, i que en canvi ara un o dos Grups parlamentaris tinguin la pretensió que això s'ha de posposar, tant més quan no hi ha procediment reglamentari, perquè posposar-ho vol dir simplement fer-ho el setembre. El que podem fer el setembre, fem-ho ja avui.

Al que no podem estar disposats és a estar des del mes de maig del 1982 treballant en una llei consensuada totalment per a arribar a dir: doncs, no ho fem el dia 29 de juny, sinó que ho farem el dia 10 o el dia 15 de setembre.

Això, per a nosaltres, no és seriós, no ho podem acceptar, i demanem que quan es procedeixi a la votació sobre això, es decideixi de no modificar l'ordre del dia.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Senyores i senyors Diputats, passem a votació la proposta de modificació de l'ordre del dia, que ha estat presentada per dos Grups parlamentaris i que acaba d'ésser debatuda amb un torn a favor i un torn en contra.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb la proposta del Grup Socialista i del Grup del Partit Socialista Unificat de suprimir el punt 2 de l'ordre del dia, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta d'alteració de l'ordre del dia ha estat rebutjada per 40 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

Tractant-se d'una qüestió que alguns Grups parlamentaris consideren important, s'ha proposat a la Presidència que hi hagués un torn d'explicació de vot. Per a explicació de vot, en nom del Grup del Partit Socialista Unificat, té la paraula el Diputat senyor Espasa.

El Sr. ESPASA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, nosaltres hauríem volgut fer un posicionament abans de la votació per a explicar a la Cambra el perquè de la nostra votació. Reglamentàriament això no era possible, i per això he estat el primer a demanar l'explicació de vot.

Com ha dit molt bé el senyor Alay, aquesta és una llei on hi havia, i hi ha, àmplia, jo diria quasi absoluta, coincidència de tots els Grups parlamentaris, en aquest cas també inclòs el nostre. És una llei a la qual es van presentar moltes esmenes —no diré que el nostre Grup més que els altres, però tots els Grups en van presentar moltes—, que va ser àmpliament modificada i retocada del Projecte inicial del Consell Executiu, i en la qual hi va haver finalment, ja finalment, un acord quasi total. En definitiva, aquesta Llei —i això tots els Grups parlamentaris que han participat en la seva elaboració hi estan d'acord— no és més que elevar a rang de llei les competències que vam tenir en la Generalitat provisional pre-estatutària, que a través d'una Ordre del 19 de febrer de 1980, es van ordenar, es van reglamentar, i que ara el Parlament de Catalunya el que feia era elevar aquesta Ordre, que havia fet el que els parla, que havia signat el que els parla, a la categoria de llei. D'això, en podran deduir la plena coincidència del Grup parlamentari del PSUC amb el contingut d'aquesta llei.

Ara bé, com ha dit el Diputat senyor Lluís García, en la in-

tercurrència del tràmit parlamentari d'aquesta Llei hi ha hagut una sentència del Tribunal Constitucional que, ens agradi o no —i a nosaltres no ens agrada aquesta sentència: creiem que és una sentència excessivament centralista en la interpretació jurídica que fa del tema Jutjat— és una sentència que ja és ferma, i és una sentència que és clara i nítida i que fa que el contingut d'aquesta Llei entri absolutament en contradicció amb la sentència. És evident que aquesta sentència no és cosa jutjada d'aquest supòsit, és a dir, d'aquesta Llei; és sentència d'un altre supòsit, però afectava els mateixos pressupostos, els mateixos continguts, les mateixes competències que són en aquesta Llei.

Per tant, no és cosa jutjada la sentència, ho repeteixo, però és un precedent de doctrina legal de molta importància; jo diria d'una enorme importància, ens agradi o no políticament, però d'una enorme importància com a precedent jurídic, com a precedent legal.

És per tot això que el Grup parlamentari del PSUC, d'acord amb el Grup parlamentari dels Socialistes, demanava avui l'ajornament d'aquesta decisió, l'ajornament del debat en el Ple, per a prendre'ns un període de reflexió. Aquest era l'objectiu i és —i continua essent— l'objectiu de la nostra petició: prendre'ns un temps de reflexió perquè aquesta sentència s'ha conegut en la darrera setmana i no hi ha hagut temps d'estudiar-la a fons, d'examinar-la a fons i de veure quines possibilitats, no només jurídiques, senyor Alay, sinó també polítiques, hi havia. Potser al final la conclusió hauria estat que no n'hi havia cap altra que la que ara, en funció de la votació que hem fet, anem a emprendre en aquesta Cambra, però en tot cas, nosaltres demanàvem reflexió, reflexió que voldria recordar a la Cambra que, en altres temes, moltes vegades —i en un tema que ara està en debat en Comissió— ha demanat el Consell Executiu als altres Grups, de prendre's un temps de reflexió per a veure de legislar amb voluntat autònoma i autonomista, això ningú no ho posa en dubte, però legislar, si pot ser, dins el marc de la Constitució, de l'Estatut i de tota la jurisprudència que, ens agradi o no, va assentant el Tribunal Constitucional, ja que estem i volem estar i volem continuar estant en un estat de dret.

És per això que nosaltres havíem demanat aquest ajornament, aquesta reflexió. Però també he de dir —com ja he dit a l'inici de la meua intervenció— que aquesta Llei és pràcticament l'elevació al rang de Llei d'una Ordre que es va fer en la Generalitat provisional, i on la màxima responsabilitat d'aquesta Ordre a nivell polític la vaig tenir jo mateix, i a nivell tècnic molts dels col·laboradors que en aquell moment eren al Departament de Sanitat i Assistència Social. Ordre que va permetre —i aquí és tot el nucli del conflicte— crear per primera vegada al nostre país un registre sanitari d'aliments, autòmic, a Catalunya, que ha funcionat i ha funcionat molt bé, gràcies a l'eficiència dels funcionaris que l'han portada durant quasi tres anys, que ha reduït els terminis entre la presentació d'un expedient per a autoritzar un producte a la venda al mercat i aquesta autorització de nou a dotze mesos, que era la mitjana quan estava a nivell central, a tres-quatre setmanes quan va ser gestionat des de la Generalitat de Catalunya. Comprendran, doncs, que ens sentim i ens sentíem absolutament orgullosos d'aquella Ordre i del que aquesta Llei representava de sancionar i elevar al nivell de Llei

l'Ordre que al seu moment varem fer.

És per tot això que, a pesar d'haver demanat aquesta reflexió, i dolguts de no haver estat atesa la nostra petició, com altres vegades nosaltres sí que hem atès aquestes mateixes peticions de reflexió del Consell Executiu, nosaltres, en la votació de la Llei, no podem fer altra cosa que votar-la positivament.

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra explicació de vot? *(Pausa.)* Senyor Alay? *(Pausa.)* El senyor Planasdemunt, com a Diputat no adscrit.

El Sr. PLANASDEMUNT *(de l'escó estant)*: El senyor Viñals, si us plau, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Com?

El Sr. PLANASDEMUNT: Demanava la paraula per al senyor Viñals, per a explicació de vot.

El Sr. PRESIDENT: Bé, jo...

El Sr. PLANASDEMUNT: Senyor President, jo entenc que aquí s'ha produït un debat que no era previst.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, però aleshores el senyor Viñals havia de demanar-la ell, personalment. Entenem que l'ha demanada el senyor Viñals.

El senyor Viñals té la paraula per a explicació de vot.

El Sr. VIÑALS: Gràcies, senyor President. *(Pausa.)*

Senyor President, senyores i senyors Diputats, lamento, senyor President, aquesta petita anticipació al Grup Mixt, però, malgrat tot, hem cregut important de donar la nostra explicació de vot contra l'ajornament d'aquesta Llei. Essent molt breu, jo voldria dir a la Cambra que no considerem sota cap concepte, Il·lustre Diputat senyor Espasa, que sigui elevar a rang de Llei una ordre de la Generalitat provisional. És quelcom més: és l'assumpció d'unes clares competències que en matèria d'higiene té la Generalitat.

I malgrat aquesta sentència que s'ha esmentat aquí, una sentència parcial sobre un tema determinat, no ens dona potser l'abast del contingut total. Jo crec que la sentència del Tribunal Constitucional —si no ho recordo malament, del 30 o del 31 de desembre de l'any passat, que feia objecte de tractament de la mateixa matèria de què aquí es tracta, quant al que en diríem la llista d'additius als productes i als controls que s'han de fer quant a la tècnica d'assumir les responsabilitats en el control alimentari— era més ajustada al contingut de la Llei.

Senyores i senyors Diputats, no es tracta, per aquesta Llei, que la Generalitat faci noves disposicions quant als límits, les quantitats, els productes, els tipus de productes que poden o no poden ésser utilitzats en matèria alimentària. La Generalitat, amb aquesta Llei, simplement, el que fa és assumir les seves responsabilitats, fer-ne declaració pública i dir mitjançant quins organismes i quina metodologia compleix la seva obligació d'Estat de fer complir la legislació vigent en matèria tècnico-sanitària.

I no puc citar de memòria —perquè aquest debat ha estat talment imprevist— el que deia aquella sentència, però sí que la sentència del Tribunal Constitucional deia clarament que quan en una llei una entitat autònoma el que fa és repetir els principis pels quals la legislació de l'Estat diu que ha d'anar al control tècnico-sanitari, i simplement a aquests principis els dona l'abast, el marc, la metodologia, els instruments —en aquest cas, les instal·lacions, els laboratoris, els sistemes d'investigació—, simplement, el que fa és refermar-se en el

camí del compliment de les seves estrictes obligacions.

Jo, francament, no crec que amb aquesta Llei hàgim d'entrar per cap mena de camí de reflexió, i avui, en aquest debat, en què he tingut interès a fixar la posició dels Diputats del CDS per un motiu, si més no, pel fet d'haver estat ponent en aquesta Llei, i, si més no, pel fet d'haver mantingut dues de les esmenes que l'Il·lustre Diputat senyor Alay ha esmentat, que no s'han mantingut contra la Llei, sinó en millora de la Llei, doncs, crec que aquesta Cambra avui ha d'exercir les competències que té i que té la Generalitat, i arribar a l'aprovació, si s'escau, d'aquest Projecte de Llei.

Moltes gràcies, senyor President; gràcies, senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Per a explicació de vot té la paraula el Diputat senyor Alay, en nom del Grup d'Esquerra Republicana.

El Sr. ALAY: Senyor President, senyores i senyors Diputats, molt breument, perquè ja he explicat les raons abans, però, naturalment, alguna cosa més calia dir, i, si més no, reblar el clau.

Voldria reconèixer que és evident que aquesta Llei ha estat creada amb un antecedent, que va ser l'Ordre del 1980, de què el senyor Espasa va ser responsable. En això estem totalment d'acord penso que tots els Grups, i fins i tot això consta en el Preàmbul de la Llei, però voldria indicar que hi ha una qüestió molt senzilla que ja he dit abans, i és que el Consell Consultiu va dir que aquesta Llei era constitucional. Aleshores, em sembla que no és correcte que nosaltres vulguem ser encara més rigorosos que el Consell Consultiu, que és a qui correspon de ser-ne, i al mateix temps, vull recordar que el Consell Consultiu és format per representants elegits en aquesta Cambra, i, a més a més, que representen tots els Grups presents avui en aquesta Cambra. Per tant, penso que no es pot saltar la qüestió procedimental; ja que es va demanar aquest Dictamen, ens hi hem d'atenir, i el que menys es pot fer és dir que no s'ha fet reflexió, que no hi ha hagut prou reflexió.

En una Llei que s'ha estat discutint des del maig del 1972, i en què hi ha hagut total unanimitat —però total unanimitat, i això s'ha de recalcar—, em sembla que no es pot dir que no hi ha hagut reflexió, si no és que hi hagi uns altres aspectes que aquí no s'han dit. I potser sí que s'espera quelcom, però aleshores s'ha de dir molt clarament. De tota manera, jo penso que el que no podem acceptar de cap manera és malbaratar la sobirania d'aquest Parlament i tirar endarrere i no complir el mandat que tenim, i, a més a més, no acabar de complir aquest tràmit en el Ple.

Hi ha hagut un dictamen del Tribunal Constitucional, una sentència del Tribunal Constitucional que afecta altres Comunitats Autònomes? Bé, he de dir que nosaltres no n'èrem part, no ens afectava directament, i en jurisprudència, si no s'és part, un no es pot sentir afectat per la sentència, no es poden fer extensions analògiques d'una Comunitat Autònoma a una altra, perquè això seria perillosíssim i, potser aleshores, aconseguiríem d'aconseguir el que algú pot pretendre d'aconseguir; que la nostra autonomia tingui un sostre més baix del que lamentablement encara té.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Una altra explicació de vot? *(Pausa.)* El senyor García Sáez, en nom del Grup Socialista.

El Sr. GARCÍA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, jo considerava que el tràmit, ja, pel que fa referència a la defensa i a la contradicció de la presa en consideració de la retirada del Projecte de Llei, havia passat... Com que el Diputat senyor Alay ha pres una altra vegada la paraula, em veig en l'obligació —també en l'oportunitat— de replicar, de contestar, de matisar i de precisar alguns elements d'aquesta petició del Grup Socialista i del Grup del PSUC, en relació amb el tràmit de treure aquest punt de l'ordre del dia de la sessió d'avui.

Normalment, hi ha una tendència clara, evident, a dramatitzar, a aixecar el to d'una petició, en aquest cas, d'un tema molt senzill, molt escarit, que era la necessitat, a la llum dels nous elements que hi havia, de considerar la retirada del punt de l'ordre del dia d'aquest Projecte. Aleshores, es puja a aquesta tribuna, es parla de sobirania parlamentària, es parla de sostre autonòmic, es parla de tot un conjunt de consideracions que adornen, que vesteixen, que ornamenten un discurs, però que no s'ajusten al contingut puntual ni concret de la petició.

Sobirania parlamentària? Evident, tota, tota. No serà ni la primera ni l'última vegada que un Grup parlamentari demani que un punt de l'ordre del dia d'un Ple —ni en aquest Parlament ni en tota la història del procés parlamentari— es tregui de la consideració, de la solució del Ple. I és per una raó molt senzilla: perquè és evident que hi ha un fet nou. El senyor Alay diu que la sentència del Tribunal Constitucional no ens afecta a Catalunya perquè no som part. Senyor Alay, vostè no sap encara —i hauria de saber-ho— que hi ha un recurs de competència plantejat per aquest Govern de la Generalitat de Catalunya, un recurs de competència i una sentència recent —molt recent, senyor Alay—, que si que fa qüestió; som part, la Generalitat de Catalunya, d'aquest recurs de competència. Hi ha una sentència, sentència que nosaltres acatem; no ens agrada, però l'acatem. A la llum d'aquesta sentència, sembla lògic, per un procés estrictament de racionalitat —ni d'opció política, de racionalitat—, que plantegem la necessitat de treure el punt de l'ordre del dia, i això, senyor Alay, senyores i senyors Diputats, no és cap mesura de minva de la sobirania parlamentària, perquè el Parlament encara és sobirà per a decidir fins i tot aquesta qüestió, de treure un punt de l'ordre del dia d'una sessió i considerar si és que s'ha de regular des d'una altra perspectiva, si és que hi ha elements nous que fan necessària una nova regulació. I ho fem en un acte ple i sobirà d'aquesta Cambra i en aquest Ple.

Això no és cap posició de retruc o de pèrdua de sobirania parlamentària. El que sí que jo crec que és cert és que en l'acte que farem a continuació, després de les explicacions de vot, tots plegats som conscients que estem aprovant una llei que no té una altra sortida que el Tribunal Constitucional, que no té una altra sortida que la impugnació; és un acte sobirà, d'acord... Però és un acte d'irresponsabilitat.

Projecte de Llei d'Higiene i Control Alimentaris

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra explicació de vot? (Pausa.) No havent-hi cap més explicació de vot, passem, doncs, al següent punt de l'ordre del dia, que és, precisament:

discussió i votació del Dictamen de la Comissió de Política Social sobre el Projecte de Llei d'Higiene i Control Alimentaris. El Consell Executiu desitja fer la presentació de la iniciativa? L'Honorable senyor Conseller de Sanitat i Seguretat Social té la paraula per a la presentació.

El Sr. CONSELLER DE SANITAT I SEGURAT SOCIAL: Molt Honorable senyor President, Il·lustres senyores Diputades i senyors Diputats, com s'ha recordat en aquest debat —al qual jo no penso fer al·lusions i que ometré en el curs d'aquesta presentació— el punt 11 de l'article 9 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat competència exclusiva sobre higiene.

La higiene és, evidentment, un concepte d'una extraordinària amplitud, i per la seva inqüestionable importància, no cal dir que requereix un nou ordenament legal adequat a les circumstàncies actuals.

El Parlament de Catalunya dels anys trenta va elaborar diverses lleis relatives a temes d'higiene pública: la Llei referent a la salinitat de les aigües, la Llei d'aigües minero-medicinals i d'aigües pures de règim i la Llei de sanejament de les poblacions, per exemple.

Òbviament, aquests textos legals —bé que molt vàlids per a aquella època— de ben poc ens poden servir com a inspiradors de la normativa que es requereix en els moments actuals. Cal, doncs —i així ho hem manifestat repetides vegades—, elaborar, no una llei d'higiene i control alimentari, sinó una llei d'higiene per a Catalunya, que, tot respectant, òbviament, la legislació bàsica de l'Estat, permeti un ordenament actualitzat de les múltiples qüestions que planteja la complexa societat moderna dintre d'aquest àmbit.

Una llei que contempli la totalitat d'aquests problemes té, no obstant això, una doble dificultat. D'un cantó, com he dit, té la dificultat tècnica que comporta l'elaboració d'un text llarg i que ha d'abastar problemes molt diversos. I, de l'altre, té la dificultat política —més o menys abans ja s'ha discutit— que deriva de la indefinició encara existent en la delimitació de competències entre l'Administració central i el Govern autònom.

Continuem, de tota manera, treballant en allò que voldríem presentar avui aquí, és a dir, un text articulat global sobre tots els problemes de la higiene pública a Catalunya. Jo tinc el propòsit, i voldria poder-lo complir, que a la tardor vinent, abans, evidentment, d'acabar aquesta legislatura, poguéssim presentar a la consideració d'aquest Parlament un text d'aquesta naturalesa.

De tota manera, deixant ara el tema general de la higiene, les senyores i els senyors Diputats coincidiran amb mi que, en un determinat sector del vastíssim cap de la higiene, s'han plantejat, des de fa ja temps, greus problemes que han causat un nombre important de víctimes innocents i que, com és molt natural, han sensibilitzat moltíssim l'opinió pública.

Em refereixo, com hauran endevinat les senyores i els senyors Diputats, a la intoxicació col·lectiva coneguda amb el nom de síndrome tòxica, que fa un parell d'anys es va abatre d'una manera absolutament inesperada sobre unes contrades de Castellà-Lleó. Bé que, afortunadament, a Catalunya no hi va haver víctimes directament afectades per aquesta terrible intoxicació alimentària, aquest Parlament es va preocupar pel tema. El setembre de l'any 81, com a conseqüència del debat

d'orientació política general del Consell Executiu, ja s'instà la preparació d'un projecte de llei d'higiene i control alimentaris, sol·licitud que fou reiterada per la Resolució 31/I del Parlament, aprovada el 20 d'octubre de 1981, sobre mesures urgents de defensa de la salut pública. Per tal de donar compliment a aquestes resolucions, és que el Consell Executiu va presentar al Parlament de Catalunya, el 6 de maig de 1982, el Projecte que avui anem a discutir.

No cal dir que les intoxicacions, les infeccions i altres trastorns d'origen alimentari —ho saben prou bé els senyors Diputats— adquireixen una importància creixent com a determinants d'alteracions de la salut de la població, i de disminució de la seva qualitat de vida. D'altra banda, el control de qualitat dels aliments ofereix dificultats cada dia més accentuades, atesos, d'un cantó, el seu caràcter pluridisciplinari i, també, els complexos canvis i processos que segueixen i sofreixen els aliments fins que no arriben al consumidor. Voldria recordar —potser ho saben els senyors Diputats— que estadístiques recents, fetes en països de la nostra àrea socioeconòmica —no les tenim fetes a casa, encara— demostren que, del conjunt de les intoxicacions alimentàries, un 78% es contrauen als restaurants, un 18% es contrauen com a defectes comesos en el mateix domicili de la víctima —moltes vegades, afortunadament, molt lleu—, i només un 4% de vegades es contrauen com a conseqüència d'alteracions produïdes en la industrialització alimentària. Voldria també recordar a aquesta Cambra que, a Catalunya, l'any 1982, per primera vegada, va ser obligatòria la declaració de totes les malalties que ocasionen diarrees, de les enteritis, en general.

I hem tingut la sorpresa, d'altra banda ben relativa, que durant l'any 1982, si, per tenir un paràmetre de comparació, de grip —que, com saben les senyores i els senyors Diputats, és una malaltia molt corrent—, se'n van declarar només 31 687, de diarrees i enteritis, se'n van declarar 71 714. Ja sé que aquestes xifres són només una part de la veritat, és la punta de l'iceberg, perquè malauradament els metges no declaren totes les malalties que veuen, però ens serveixen de paràmetre comparatiu i volen dir —hi insisteixo— la necessitat d'actuar sobre tots aquells agents, aliments, aigües, tota aquesta mena de coses que són, en definitiva, les que donen lloc a aquestes toxiinfeccions alimentàries.

Aquesta Llei que presentem avui, reforçant i impulsant els mecanismes de control de l'Administració catalana en matèria d'higiene i de sanitat alimentària té com a objecte contribuir a aconseguir una òptima producció final agroalimentària o alimentària industrial, tot assegurant als consumidors la intervenció eficient de l'Administració.

D'entrada, la primera cosa que haig de dir és que ens trobem davant una Llei estrictament organitzativa. Una llei que, el que pretén és ordenar més eficaçment la higiene i el control alimentaris, desplegant les necessàries mesures legals juntament amb l'estructuració precisa del control de l'alimentació per cada fase del cicle alimentari. La Llei, evidentment, no pretén definir normes higiènico-sanitàries aplicables, sinó aprofundir els seus compliment, aplicació i eficàcia. La Llei, tal com està redactada, després dels debats en Comissió i en Ponència que ha tingut, permet l'establiment d'unes normes i actuacions públiques de control, per tal que la normativa vigent en el camp alimentari sigui exactament acomplerta pels

òrgans competents de la Generalitat i, a la vegada, estableixi una cosa que em sembla molt important: una coordinació entre les accions de la Generalitat i les que cal que emprenguin o han d'emprendre els ens locals del territori de Catalunya.

Molt breument, la Llei està estructurada en un títol primer, que emmarca el seu àmbit d'aplicació, que són totes les indústries i establiments que exerceixen a Catalunya activitats alimentàries, permet la possibilitat de delegar a les entitats locals —ja ho he dit abans— l'exercici de les funcions d'inspecció i d'investigació en ella regulades. En un altre títol, organitza el control alimentari, amb diferents esglaons de producció i de distribució, i permet d'establir, pel Consell Executiu, més ben dit, d'una manera general i amb caràcter bàsic les condicions higièniques i sanitàries mínimes que han d'acomplir els llocs de venda i que hauran de ser tingudes en compte pels ajuntaments en l'elaboració de les seves ordenances. I no cal dir que aquestes condicions tenen el caràcter de subsidiàries i que s'apliquen directament sempre i que els municipis no tinguin o no exerceixin una regulació específica en aquesta matèria.

D'altra banda, els capítols dedicats —dels quals s'ha parlat abans— a les autoritzacions i als registres, al nostre entendre, i tenint en compte, fins i tot, la sentència del Tribunal Constitucional pel que fa al recurs del Consell Executiu, que no era exactament igual que el recurs del Govern basc, jo entenc que podem sostenir que el que es diu en aquests capítols s'articula dins el marc de la legislació bàsica de l'Estat i que comporta, de fet, un examen i control previs de la indústria o establiment que pretén la inscripció. I, en aquest punt, jo també vull reconèixer el que ja ha estat dit aquí abans per altres companys parlamentaris que m'han precedit en l'ús de la paraula, en el sentit que una part important d'aquesta Llei es fonamenta, com diu en el seu preàmbul, en la creació del registre sanitari d'indústries i productes alimentaris i del registre especial de productes, per part de la Generalitat pre-estatutària, per ordre del 19 de febrer de 1980.

D'altra banda, en un altre capítol, que fa referència als mitjans de control, la Llei determina els mitjans materials —és a dir, els laboratoris— i els personals —funcionaris i personal tècnic— que cal adscriure a les funcions de control, tot reconeixent, d'altra banda, que en aquest moment l'estructura de què disposem és molt minsa, la tasca actualment queda emmarcada per aquesta norma legal i el Govern i les entitats locals podran fer el camí que evidentment encara cal fer en aquest sentit.

S'estableix també la normativa dedicada a les infraccions i a les sancions, i també s'estableix el procediment sancionador. En aquest aspecte, haig d'assegurar que les conductes sancionadores que es tipifiquen són d'ordre exclusivament administratiu, i, per tant, la Llei és absolutament respectuosa, ja que no té cap interferència o vulneració de les competències òbviament estatals, pel que fa a la matèria de legislació penal.

Hem d'insistir també en un tema que ja he esmentat abans, que és la coordinació que cal tenir amb altres corporacions professionals, amb les entitats representatives del sector alimentari, amb les associacions de consumidors i, molt especialment, la coordinació que ha d'existir entre l'Administració de la Generalitat i les corporacions locals, per la qual cosa la Llei proposa la creació d'una comissió que, integrada

paritàriament per representants d'ambdues institucions, pugui conèixer i opinar sobre els projectes de les disposicions que el Consell Executiu pensi dictar en aquesta matèria. S'estableixen, doncs, aquests mecanismes de coordinació que hem esmentat i s'estableix també la competència per a preceptuar aquests mecanismes de coordinació, que estan jurídicament ben fonamentats —no cal dir que la Llei és absolutament respectuosa amb la garantia institucional de l'autonomia municipal— i m'és plaent d'insistir en el fet que el Dictamen del Consell Consultiu, quan se li va sotmetre aquest Projecte de Llei així ho reconeixia, des d'aquest punt de vista.

En síntesi, senyor President, senyores i senyors Diputats, aquest Projecte que ara anem a discutir i que espero que es convertirà en Llei caldrà que sigui desplegat i reglamentat progressivament, i les seves estructures, les que preveu, necessitaran un esforç continuat. Però entenc que és una eina suficientment adequada per a permetre disposar a Catalunya d'una política moderna, preventiva i controladora a la vegada en matèria de sanitat alimentària, tema que, com els deia al començament, té una gran importància, una gran transcendència, des del punt de vista, m'atreveixo a dir, fins i tot, de les malalties, no ja, afortunadament, en molts casos, de les pèrdues de vida, però sí de les incomoditats, de les baixes laborals que inútilment moltes vegades sofrem com a conseqüència d'errors en la manipulació o l'expedició dels aliments.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

(Per absència momentània del M. H. Sr. President, la I. Sra. Vice-presidenta Primera ocupa la Presidència.)

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: És que algun membre de la Comissió desitja presentar el Dictamen? Bé, passem, doncs, a la votació i al debat de l'articulat. A l'article primer, apartat segon, hi ha presentades esmenes subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu, una esmena del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, de Convergència i Unió, del Grup de Centristes i del Grup Socialista. La Comissió recomana un text transaccional previ a la retirada d'aquestes esmenes.

És que tots els Grups estan d'acord a retirar les esmenes perquè pugui prosperar aquest text transaccional? Bé, el que passa és que hi ha presentat, sobre aquest text transaccional, una esmena tècnica signada per tots els Grups parlamentaris. Per tant, això vol dir que tots estan d'acord en la seva admissió. És que algun Grup vol fer la presentació d'aquesta esmena tècnica? Bé, doncs, aleshores, abans de passar a la votació, perquè, com que és sobre el text exacte i modifica aquest text transaccional que figura en el *Butlletí*, en donarem lectura abans de procedir a la seva votació.

El Sr. SECRETARI PRIMER: Article primer, apartat segon: «L'àmbit d'aplicació de la present Llei s'entén en les indústries i els establiments alimentaris radicats a Catalunya, i aquells que no hi són radicats en la mesura que hi exerceixen activitats de producció i elaboració, transformació, conservació, envasament, emmagatzemament, transport i venda d'aliments i substàncies que hi són relacionades».

La Sra. VICE-PRESIDENTA PRIMERA: Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta esmena tècnica, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

Bé, l'esmena ha estat aprovada per unanimitat de tots els presents.

Passem, ara, a votació l'apartat 1 del text del Dictamen (*Pausa.*) i la resta de l'apartat 2.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

Bé, el text del Dictamen ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

El Sr. PRESIDENT: A l'article 2, apartat primer, hi havia també les esmenes 5, 6, 7, 8 i 9, subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu, i la Comissió recomana un text transaccional, que és el que figura en el *Butlletí* número 145, i que, evidentment, suposa que les esmenes indicades han estat totes elles retirades, cosa en què suposo que els Grups parlamentaris respectius estan d'acord. Aleshores, anem a passar a votació aquest text transaccional per a l'apartat primer de l'article segon.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text transaccional proposat per la Comissió ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 2 no hi ha cap altra esmena, de manera que podem votar, doncs, el que no ha estat modificat per l'esmena aprovada, d'acord amb el text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El text del Dictamen per l'article 2 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Ara, senyores i senyors Diputats, voldria dir-los que tenim l'honor de tenir amb nosaltres a la Tribuna d'invitats la Comissió d'Estructures i Finances Locals de la Conferència de Poders Locals i Regionals del Consell d'Europa, Comissió que presideix el senyor Harmegnies, alcalde de Charleroi, Bèlgica. Jo agraeixo molt als membres de la Comissió de la Conferència de Poders Locals i Regionals del Consell d'Europa que ens hagin fet l'honor de visitar-nos i, en nom de la Cambra, els adreço la nostra més cordial salutació. (*Aplaudiments.*)

Passem ara a l'article tercer en el qual les esmenes que havien estat mantingudes ja no són esmenes subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu, sinó esmenes formulades anteriorment. En primer lloc, tenim l'esmena número 10, en la numeració anterior 19, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. Per a defensar-la té la paraula el Diputat senyor Espasa.

El Sr. ESPASA: Senyor President, molt breument defensaré l'esmena número 10 i la número 11. Aquestes dues esmenes eren les dues úniques que el nostre Grup s'havia reservat per a defensar en el Ple i anaven en la línia de creure que el Departa-

ment més adequat per a exercir la tutela sobre la higiene i control alimentari era el Departament de Sanitat i Seguretat Social, i no com s'ha fet finalment en el Projecte de Llei, un organisme interdepartamental. És per això que nosaltres proposàvem que fos el Departament de Sanitat i Seguretat Social el que fos competent per a estructurar tots els serveis en matèria d'higiene i control alimentaris —això a l'esmena número 10, i a l'esmena número 11—, a conseqüència d'aquesta potestat organitzativa; que pogués ser també el Departament de Sanitat i Seguretat Social el que fes l'eventual delegació en les entitats locals. Donat, però, que hi havia un acord majoritari en la Ponència i en la Comissió que no fos així, nosaltres vam mantenir aquesta esmena en el Ple per, després d'explicar la nostra posició, anunciar la seva retirada.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra a aquesta esmena? Ah! Retirada, perdó.

Aleshores, les esmenes números 10 i 11 han estat retirades. Queda ara l'esmena número 12, anteriorment número 22, del Diputat senyor Viñals. El senyor Viñals té la paraula per a la defensa de la seva esmena.

El Sr. VIÑALS (*de l'escó estant*): Senyor President, senyores i senyors Diputats, de l'escó estant, donat que el Dictamen del nostre Consell Consultiu aquesta vegada ha fet una anàlisi del Dictamen de la Comissió més les esmenes reservades per a defensa en el Ple i ha considerat que l'esmena que vaig mantenir en origen podia tenir principis d'inconstitucionalitat, retiro l'esmena.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Bé, havent quedat retirades les esmenes a l'article 3, podem passar, doncs, a votació el text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el Dictamen, que es posin drets.

Els que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El text del Dictamen ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 4 no hi ha cap esmena, tampoc no n'hi ha cap al títol del Títol I, no hi ha cap esmena tampoc als articles 5, 6, 7, 8 i 9 i tampoc no hi ha cap esmena al títol del Títol II i als títols del Capítol I i Capítol II d'aquest Títol.

Aleshores, si les senyores i els senyors Diputats hi estan d'acord ... (*El senyor García demana per parlar.*) Sí, senyor García?

El Sr. GARCÍA (*de l'escó estant.*): Senyor President, el Grup Socialista demanaria votació separada dels articles 8, 9, 10 i 11 per al seu cas. En aquest cas, ara, el 8 i el 9.

El Sr. PRESIDENT: El 8 i el 9. Molt bé, aleshores, no havent-hi objecció a la votació conjunta dels articles 4, 5, 6 i 7 que formen el Capítol I del Títol II, votarem conjuntament aquests articles, aquests quatre articles, i, al mateix temps, el títol del Títol II i del Capítol I.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen pels articles esmentats i pels títols, que es posin dempeus.

Els que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'article 4 i els articles 5, 6 i 7 més el títol del Títol II i del

Capítol I d'aquest Títol II han quedat aprovats per unanimitat dels presents.

El Grup Socialista fa objecció que es puguin votar els dos articles conjuntament, el 8 i el 9? No. Molt bé, aleshores, votarem conjuntament els articles 8 i 9, als quals recordo que no hi havia esmena.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text d'aquests articles del text del Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Els articles 8 i 9, segons els text del Dictamen, han estat aprovats per 69 vots a favor, cap en contra i 23 abstencions.

A l'article 10 hi havia diverses esmenes subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu, les esmenes números 13, 14, 15, 16 —en l'antiga numeració: 10, 11, 12 i 13. La Comissió recomana un text transaccional que implica, evidentment, la retirada pels Grups esmenants de les esmenes que havien presentat. Suposo que aquesta retirada queda confirmada.

Aleshores, anem a votar, per a aquest article 10, l'esmena recomanada, el text transaccional recomanat per la Comissió, que figura impresa en el *Butlletí* número 145.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquest text, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena transaccional proposada per la Comissió ha quedat aprovada per 72 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions.

Passem ara a votar el text del Dictamen per l'article 10, en tots els punts que no han quedat modificats per l'esmena aprovada.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen ha quedat aprovat per 72 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions.

Els articles 11, 12 ... (*Pausa.*) Separada per a l'article 11. Votem, doncs, primerament el text del Dictamen per a l'article 11.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el Dictamen, que es posin drets.

Els que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El text del Dictamen, per a l'article 11, ha estat aprovat per 72 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions. Votem ara el títol del Capítol II del Títol II.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el títol, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El títol del Capítol II, d'aquest Títol II, ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

Passem ara al Capítol III; als articles 12 i 13 no hi ha cap esmena presentada. Hi ha alguna objecció que els votem conjuntament?

Passem, doncs, a votar el text del Dictamen per als articles 12 i 13.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

Els articles 12 i 13 han quedat aprovats per unanimitat dels presents.

A l'article 14 hi ha només una esmena, del Diputat senyor Viñals, que és l'esmena número 17. El senyor Viñals té la paraula per a la seva defensa.

El Sr. VIÑALS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, aquesta, a la fi serà l'única esmena que es defensarà i es demanarà que es posi a votació quant al Dictamen d'aquesta Llei.

En definitiva, ja hem dit abans que a la Ponència, quan es va elaborar, es van assolir uns alts nivells de concordança entre tots els senyors Diputats quant a l'abast de la Llei i quant al seu contingut i nosaltres mateixos estem satisfets, els Diputats del CDS, pel fet d'haver-hi introduït punts importants com aquells que fan referència als mecanismes pel control ràpid i immediat d'aquelles tòxico-infeccions, o aquells danys que pot assolir la salut pública, en casos de màxima emergència que tots tenim *in mente* i que coneixem que han succeït.

De tota manera, jo voldria dir que el fet de mantenir aquesta esmena respecte a l'article 14 fa referència a un punt molt concret. Senyores i senyors Diputats, a part que la Llei té un capítol pel que es refereix als registres d'inscripcions, registre que, d'altra banda ja funciona, el que sí que és nou en la Llei és l'assumpció per la Generalitat dels mecanismes de control, dels mecanismes d'anàlisi, dels mecanismes pels quals la Generalitat és present en un autèntic control alimentari. I aquest control alimentari, a què porta?

Aquest control alimentari porta directament a l'exercici d'una inspecció, i aquesta inspecció el que comporta en aquest tema específic són uns mitjans de control analític sense els quals ni la llei ni la funció de control alimentari ni res del que es diu a l'articulat de tota ella tindria cap mena de sentit. Per tant, els mitjans tecnològics, els mitjans de laboratori, aquests mitjans que s'han de crear en part amb la llei i d'altres que aquí es diu que s'han d'utilitzar són bàsics perquè la nostra institució exerceixi amb eficàcia aquestes potestats.

En aquest sentit, jo trobo bé que la Generalitat, tal com es diu a l'article 14, vulgui estructurar un laboratori central per al control alimentari, organisme que ha de tenir tots els mitjans tecnològics necessaris i que, m'imagino que al mateix temps, el que ha de fer és una coordinació dels mitjans tècnics que ja existeixen al nostre país i, d'altra banda, bo és que siguin utilitzats, perquè hem de pensar que a moltes altres institucions, com són les universitats, la Generalitat els porti la resolució d'aquests problemes d'anàlisi els dona el que en diríem una possibilitat de treball, una possibilitat àdhuc econòmica de realitzar un cert nombre de coses que els poden ajudar en el que és una tasca que tenim una mica oblidada en aquest país, que és la tasca d'investigació. Precisament, joestic profundament convençut que a través d'habilitar tots els laboratoris que ja existeixen en diverses institucions en aquest país, podem aconseguir que, donant-los funcions d'anàlisi de control analític, puguin ells mateixos desenvolupar al màxim el seu potencial i, de retruc, tenir una millor activitat investigadora. I, en aquest sentit, l'esmena, que és d'addició,

què fa? Doncs, mirin, senyores i senyors Diputats, en l'article 14 es diu, d'una manera molt clara, que, a més a més d'aquest laboratori central, que s'ha de fer de vell en nou, i que portarà el seu temps, ha d'estructurar-se una xarxa d'unitats de control analític, tenint en compte els laboratoris actualment adscrits als serveis territorials dels Departaments competents. I diu textualment: «i els que hi pugui haver en els municipis». D'entrada, un pensa que estaments importants, com les nostres universitats, estaments importants, com algunes institucions que, si bé són privades, però declarades d'utilitat pública, com, per exemple, l'Institut Químic de Sarrià, queden fora de l'òrbita o de la possibilitat de la llei, com no sigui per la voluntat del Departament que després pugui fer-hi concerts. I, en canvi, seria bo que quedés reflectit aquí.

En aquest sentit, si jo feia això extens a tots els laboratoris, i hi incloïa també les institucions de dret privat autoritzades pel Consell Executiu, anuncio, senyor President, que de l'esmena 64, aquest apartat segon de l'article 14, retiraré l'última frase, que diu: «i institucions de dret privat autoritzades pel Consell Executiu». Per tant, proposo, senyores i senyors Diputats, que, en definitiva, s'esmentin com a laboratoris idonis per a aquesta funció de control analític els que hi ha ja als serveis territorials dels Departaments competents, els que hi pugui haver als municipis —i sobre això em permetran que hi torni al final— i, a més, l'addició que es proposa, les d'institucions públiques i institucions privades declarades d'utilitat pública, i ja he dit abans quines són les més rellevants. Això és el sentit de la meua esmena. Espero que les senyores i els senyors Diputats comprendran les bones raons d'incloure això en aquesta llei per a la bona eficàcia del mecanisme.

Ara, senyor President, amb el seu permís, voldria fer avinent quelcom que, a l'últim moment, he observat en el text, que dona un cert contrasentit. En el text original que teníem de treball a la Ponència, que és el que és reproduït a l'esmena número 64, diu: «laboratoris competents i els que hi pugui haver a nivell municipal», i, en canvi, tal com s'ha transcrit aquí, a la llei, diu: «els que hi pugui haver en els municipis». Jo no sé, senyor President..., crec que deu ser un error mecànic, potser mecanogràfic, perquè, naturalment, quan dèiem: «els que hi pugui haver a nivell municipal», enteníem tots els que eren, els que són del municipi. Tal com és redactat ara, si diu: «els que hi pugui haver en els municipis», pot ser qualsevulla laboratori, sigui del tipus que sigui, radicat dintre d'un municipi. Per tant, d'un costat, pel que fa a mi, proposo l'addició de: «les institucions públiques i institucions privades declarades d'utilitat pública», i faig avinent, com a matèria de reflexió a la Cambra, la possibilitat, com a esmena tècnica, de, en lloc de dir: «els que hi pugui haver en els municipis», que no vol dir res, dir el que es deia en el text original: «els que hi pugui haver a nivell municipal», que sí que vol dir els laboratoris de titularitat municipal.

Moltes gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: La variació de textos a què s'ha referit el senyor Viñals és una esmena que per raons lingüístiques va ser acceptada per la Comissió. Ara, és cert que el que diu el senyor Viñals és veritat, i que potser aquesta correcció pot donar lloc a una ambigüitat. De manera que jo crec que potser seria preferible modificar-ho dient, per exemple, «els que hi

pugui haver de titularitat municipal», i aleshores, «de titularitat municipal» s'entendria que són dels municipis, oficials, eh?

Bé, en tot cas, abans de passar a votació i, per tant, de veure el text definitiu que es vota, procedeix continuar el debat i, primerament, doncs, veure si algú vol prendre la paraula per a un torn en contra respecte a l'esmena defensada pel senyor Viñals.

No hi ha torn en contra. Bé, aleshores, passem, doncs, ja que no hi ha cap altra esmena, a votació l'esmena del senyor Viñals, tenint en compte que ha retirat les darreres paraules, és a dir, allà on diu «institucions de dret privat autoritzades pel Consell Executiu», i, si realment els serveis lingüístics del Parlament consideren que «a nivell municipal» no és una expressió massa correcta, es pot trobar alguna fórmula, o potser fins i tot la que hi ha al text del Dictamen, perquè en aquest cas sí que ja queda aclarit: «els que hi pugui haver en els municipis d'institucions públiques i institucions privades declarades d'utilitat pública». En aquest cas sí que, realment, l'addició del senyor Viñals ja aclareix perfectament la cosa.

Bé, doncs, passem a votació l'esmena del senyor Viñals exactament amb el que està en lletres negretes en el *Butlletí* número 145, amb la supressió de la frase final.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena del senyor Viñals, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha quedat aprovada per 53 vots a favor, 48 en contra i cap abstenció.

Aleshores, procedeix votar seguidament el text del Dictamen per a tota la part no afectada per l'esmena aprovada. Sí, evidentment, com que era una esmena d'addició, estrictament d'addició, perquè, la part que era de supressió hem dit que no es votava, ara votem tot el text del Dictamen, al qual s'afegirà l'esmena aprovada.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El text del Dictamen ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

Aleshores, als articles 15, 16, 17 i 18, igualment com al títol del Capítol III, i també al títol del Títol III i del Capítol I del Títol III no hi ha cap esmena. Si els sembla bé, podem votar-ho tot conjuntament.

Votem, doncs, els articles 15, 16, 17, 18, el títol del Capítol III del Títol II, el títol del Títol III i el títol del Capítol I del Títol III.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el Dictamen per a tot el que he esmentat, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Els articles 15, 16, 17, 18 i els títols indicats han quedat aprovats per unanimitat dels presents.

A l'article 19 hi havia diverses esmenes; cinc esmenes consecutives al Dictamen del Consell Consultiu. La Comissió recomana l'adopció d'un text transaccional, que figura en el *Butlletí* número 145, i que implica la retirada de les esmenes

18, 19, 20, 21 i 22. Suposo que els Grups parlamentaris respectius estan d'acord amb aquesta retirada. És que la Comissió ha designat algú per a defensar la seva recomanació? No.

Bé, aleshores podem passar directament a votació el text de l'article 19, tal com ha quedat canviat amb la recomanació de la Comissió.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text proposat per la Comissió, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La recomanació de la Comissió per a l'article 19 ha quedat aprovada per unanimitat dels presents.

Aleshores, als articles 20 i 21 i al títol d'aquest Capítol II, que ara encetem, no hi ha cap esmena presentada. Si els sembla bé podem votar-los conjuntament.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen per als articles 20 i 21 i per al títol del Capítol II del Títol III, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

Els articles 20 i 21 i el títol del Capítol II del Títol III han quedat aprovats per unanimitat dels presents.

A l'article 22 hi havia cinc esmenes presentades subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu. La Comissió recomana l'adopció d'un text transaccional que implica la retirada de les esmenes 23, 24, 25, 26 i 27. Suposo que els Grups parlamentaris que havien presentat aquestes esmenes estan d'acord amb aquesta retirada. Podem passar, doncs, a votació el text recomanat per la Comissió per a l'article 22, és a dir que és una modificació de l'apartat 2 de l'article 22.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text recomanat per la Comissió, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La modificació proposada per la Comissió a l'apartat segon de l'article 22 ha quedat aprovada per unanimitat dels presents.

Aleshores, ens queda ara per votar la resta del Dictamen per a aquest article 22, i si les senyores i els senyors Diputats no hi tinguessin cap inconvenient, atès que, fora d'una esmena tècnica que ara indicaré, no hi ha cap altra esmena en tota la resta del Dictamen, si els sembla, podríem votar-ho tot conjuntament. No hi ha objecció? (*Pausa.*) Bé, aleshores, vaig a precisar exactament el que votariem. Votariem la part no modificada de l'article 22, els articles 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33 i 34, amb el títol del Capítol III; l'article 35, amb el títol del Capítol IV; la Disposició Transitòria, les Disposicions Addicionals primera, segona, tercera i quarta, i les Disposicions Finals primera, segona i tercera i, a més a més, l'exposició de motius i el títol de la Llei. No hi ha objecció? (*Pausa.*) Ara bé, únicament en aquesta votació faria observar que, en el cas de l'article 31, hi ha una esmena tècnica que correspon a la correcció del que s'ha de considerar com un error mecanogràfic, que és afegir una «o», simplement, a la segona ratlla, és a dir, quan en l'article 31 diu: «Quan hi haurà prou indicis per a considerar que la salut pública és en perill...», i afegia: «... en el cas de productes de conservació difícil...», i, aleshores, s'ha de dir: «...o en el cas de productes de conservació difícil», cosa que sembla òbvia considerant el text; de manera, doncs, que votariem aquest article 31, incorporant-hi

l'esmena tècnica.

Anem, doncs, a procedir a la votació, tal com he indicat, és a dir, a partir de les parts no esmenades de l'article 22 fins al final de l'articulat, incloent-hi les Disposicions Transitòria, Addicionals i Finals, i, a més a més, també, l'exposició de motius i el títol de la Llei.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen per a tot això, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Bé, l'article 22 i següents, les Disposicions Transitòria, Addicionals i Finals, l'exposició de motius i el títol de la Llei han quedat aprovats per unanimitat dels presents.

Amb això, ha quedat aprovada la Llei de la Higiene i el Control Alimentaris.

Ara, podríem passar a l'explicació de vot però, en certa manera, diversos Grups parlamentaris havien ja exposat la seva opinió sobre la Llei en el debat anterior, de manera que si per economia de temps consideren que és supèrflua aquesta explicació de vot, potser ens la podríem estalviar, tenint en compte la llargada de l'ordre del dia. *(Pausa.)* Molt bé, veig que tothom està d'acord amb aquest suggeriment, agraeixo aquest acord.

Projecte de Llei

reguladora del procés d'integració a la xarxa de centres docents públics de diverses escoles privades

Podem passar, doncs, directament al tercer punt de l'ordre del dia, que és la discussió i votació del Dictamen de la Comissió de Política Cultural sobre el Projecte de Llei reguladora del procés d'integració a la xarxa de centres docents públics de diverses escoles privades. Per a la presentació de la iniciativa del Consell Executiu, té la paraula l'Honorable senyor Conseller d'Ensenyament.

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT: Molt Honorable senyor President, senyores i senyors Diputats, molt em plau de presentar al Parlament de Catalunya el Projecte de Llei reguladora del procés d'integració a la xarxa de centres docents públics de diverses escoles privades.

La redacció d'aquest Projecte de Llei ha estat particularment difícil, i no per manca de voluntat de resoldre la problemàtica de força escoles privades de qualitat que tenien la voluntat manifesta de passar a ser públiques, sinó a causa de dificultats d'ordre tècnic, referent sobretot a la titularitat dels centres, a la situació del professorat i d'ordre econòmic, perquè el Departament d'Ensenyament ha de compaginar la integració d'aquesta xarxa amb altres estats d'inversions peremptoris. Sobretot en relació amb el Col·lectiu d'Escoles per a l'Escola Pública Catalana, Col·lectiu que ha estat capdavanter entre els centres de reconeguda labor de catalanització i de renovació pedagògica, que han manifestat llur desig de convertir-se en centres públics, el Departament d'Ensenyament ha esmerçat moltes hores de reunions amb representants del Col·lectiu i dels ajuntaments, a fi d'elaborar un Projecte que faci possible la integració.

Alhora, però, el Departament d'Ensenyament manifestava cauteles perquè algunes de les solucions proposades, com era

la constitució d'un Patronat que fos el titular d'aquests centres, obrien la porta a la divisió de les escoles públiques en dues menes d'escoles: les tradicionals, subjectes a la normativa de la inestabilitat dels equips pedagògics per causa de concursos de trasllat i als sistemes establerts d'accés a l'escola pública, i les que havent nascut privades podien mantenir un projecte pedagògic coherent i un equip cohesionat de professors, la qual cosa els permetia d'oferir uns estàndards de qualitat superiors als de la mitjana d'escola pública de què avui disposem.

No obstant les dificultats econòmiques, jurídiques i de funcionariat exposades i d'altres que declino d'enumerar, i la voluntat expressa del Departament de no incrementar la doble xarxa d'escoles públiques i privades amb una altra mena de centres escolars, els de Patronat, hem aconseguit de presentar un Projecte de Llei d'integració a la xarxa de centres docents públics de diverses escoles privades que creiem prou satisfactori.

En efecte, el Projecte esmentat recull l'aspiració manifesta d'esdevenir públiques de moltes escoles que havien sorgit a causa del dèficit d'escola pública a Catalunya, i a causa també que l'escola pública que hi havia no podia considerar-se escola catalana.

Moltes de les escoles que a partir de l'aprovació d'aquest Projecte de Llei podran integrar-se a la xarxa pública han fet una tasca de suplència important i han estat capdavanteres en la renovació pedagògica i en la catalanització de l'escola. Just és, doncs, que entre tots procurem que aquestes escoles, que disposen d'unes línies concretes d'actuació i d'uns equips de professors cohesionats entorn d'un projecte pedagògic, facin ara augmentar el cabdal d'escola pública a Catalunya.

Tot això, però, ha de fer-se de manera gradual, tenint en compte les disponibilitats pressupostàries, la programació de necessitats, la jerarquització de prioritats i la planificació general establerta pel Departament d'Ensenyament, així com els drets legítims dels professors, tant dels de l'escola pública com dels que componen els equips de les escoles privades, que d'acord amb el Projecte de Llei que ara presentem a aquest Parlament puguin passar a públiques en els anys vinents.

El Departament d'Ensenyament espera que els senyors parlamentaris calibraran adequadament la complexitat del procés integrador d'aquestes escoles a la xarxa pública, i que entre tots serem capaços d'aprovar una bona Llei que sigui testimoni de la nostra gratitud envers aquelles escoles que en èpoques difícils foren exemple de catalanitat i d'avantguarda pedagògica, sense ignorar els interessos legítims de totes aquelles persones que també en èpoques difícils i sense el suport de l'Administració van lluitar per transformar des de dins l'escola pública.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: La Comissió ha designat algun dels seus membres per presentar el Dictamen? *(Pausa.)* Bé, aleshores, com que no hi ha esmenes a la totalitat, passem directament a la discussió de l'articulat.

A l'article primer, hi ha una esmena, l'esmena número 1, del Grup Socialista. Per a defensar-la té la paraula la Diputada senyora Marta Mata.

La Sra. MATA: Senyor President, senyores i senyors

Diputats, l'esmena que defenso ara és una esmena d'inclusió a l'article primer. L'article primer diu: «La Generalitat de Catalunya, per mitjà del seu Departament d'Ensenyament, pot integrar a la xarxa de centres docents públics, en la forma i amb el procediment establerts en aquesta Llei, els centres docents privats d'educació pre-escolar i d'EGB existents actualment, de reconeguda», etcètera.

El nostre Grup proposa que s'hi esmenti concretament el Collectiu d'Escoles per a l'Escola Pública Catalana, i que digui així: «La Generalitat de Catalunya, per mitjà del seu Departament..., pot integrar els centres docents privats d'educació pre-escolar i d'EGB existents actualment, agrupats al Collectiu d'Escoles per a l'Escola Pública Catalana (CEPEPC), així com altres determinats centres privats de reconeguda...», etcètera.

Senzillament, el que demanem és que sigui esmentat el CEPEPC a l'articulat de la Llei. Ho és ja en el preàmbul, però considerem que aquest és el mínim reconeixement moral degut, i que és en l'articulat, amb la seva validesa legal, on cal fer-ne esment, per tal que assoleixi tota la força política i el reconeixement, que també cal, d'una trajectòria col·lectiva que haurà marcat la història de l'escola de Catalunya. Reconeixement d'una història que té un passat, que té un present i que té un futur.

Un passat que comença els anys cinquanta, amb la fundació esporàdica de les primeres escoles que després formarien el grup, escoles fundades amb un gest i amb un treball, molt difícils llavors, de recuperació de la tradició pedagògica catalana; un passat que continuà els anys seixanta, amb una primera coordinació d'escoles, sota principis d'obertura pedagògica, ideològica, lingüística, econòmica i social, principis definits en termes de treball i d'estructura en equip de mestres, de col·laboració entre pares i mestres, entre escoles i escoles, de servei a la societat; un passat que no va passar mai de res que atanyés l'ensenyament, i que això ens ho mostrà en la contribució institucional de les escoles del CEPEPC a la definició de la nova escola pública catalana, a les escoles d'estiu els anys 75 i 76.

Un present potser una mica massa llarg i, precisament per això, més indefugible, el present del treball per a aconseguir aquesta Llei. Llei —recordem-ho— demanada pel CEPEPC i per ningú més; Llei que, vulguis no vulguis, ha estat dissenyada sobre les peticions del CEPEPC, aquest CEPEPC que, segons ens diuen els que l'han estudiat comparativament, com per altra banda és ben patent, constitueix el col·lectiu d'escoles de servei a un més ample ventall social, de poble, de vila, de ciutat mitjana, de ciutat industrial, de tot tipus de barri i de suburbi a l'àrea metropolitana, i amb una varietat i coherència pedagògiques més notables també. Un CEPEPC, per tant, que en l'articulat de la Llei esdevé un índex, un indicador claríssim per al futur compliment de la Llei, un indicador que atura expectatives sense fonament i les orienta de manera més clara.

El futur d'aquesta Llei s'orienta, no cap a salvar escoles en crisi, sinó cap a incorporar el valor d'una tasca escolar que no va poder ser feta públicament, d'uns mestres i d'unes institucions que van contribuir a dibuixar-la i a preparar-la, a la nova escola pública catalana. I això, tant si cal eixugar alguns deutes, com si, a l'inrevés, al damunt encara, aquestes escoles

constitueixen no sols una aportació qualitativa, sinó un augment quantitatiu i fins una aportació patrimonial a l'escola pública.

Nosaltres considerem que negar-se a assumir aquesta esmena és negar-se al reconeixement d'una història, negar-se a assumir un passat col·lectiu de treball i de lluita, un present de disseny d'aquesta llei i un futur d'aplicació d'aquesta mateixa llei.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? La Diputada senyora Helena Ferrer té la paraula per al torn en contra.

La Sra. FERRER I MALLOL: Senyor President, senyores i senyors Diputats, ens oposem a aquesta esmena mantinguda pel Grup Socialista perquè considerem que jurídicament no és correcte que una llei que és oberta a totes les escoles que s'hi vulguin acollir mentre reuneixin les condicions exigides esmenti un col·lectiu determinat a l'articulat.

El Projecte de Llei ja parla en l'Exposició de Motius, que és el lloc adient, de la meritòria labor de catalanització i de renovació pedagògica realitzada per les escoles del CEPEPC amb caràcter supletori, davant la insuficiència d'escola pública catalana, però no és correcte que ho faci l'articulat, que ha de tractar de situacions generals. Per aquest motiu, doncs, de correcció jurídica, hi votarem en contra.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: No havent-hi altres esmenes, passem, doncs, a votació l'esmena número 1, del Grup Socialista.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin a favor de l'esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha quedat rebutjada per 45 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar el text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El text del Dictamen ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article segon hi ha dues esmenes, les esmenes números 2 i 3, del Grup Socialista.

La senyora Marta Mata té la paraula per a la defensa conjunta de les dues esmenes.

La Sra. MATA: Senyor President, faria la defensa conjunta de les esmenes 2, 3 i 4, per tal com són un canvi d'ordre...

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

La Sra. MATA: Efectivament, les esmenes 2 i 4 demanen un canvi d'ordre en l'articulat, corresponent a un canvi en el procés que preveu la llei, i l'esmena 3 introdueix una figura, la del conveni marc homologador, que la llei no preveu dins d'aquest procés.

L'ordre previst que proposa la llei és el següent: primer, tal com diu l'article tercer, «el Departament d'Ensenyament fa pública una convocatòria per al compliment de la Llei». II, tal com diu el mateix article tercer, «les escoles, cada una pel seu compte, presenten les sol·licituds d'integració amb la documentació que s'especifica. Tercer, el Departament d'Ensenyament», tal com diu l'article quart, «previ acord amb els

ajuntaments afectats, decideix les escoles a integrar i les que no s'hi integraran, i en fa una relació, un ordre de prelación i els fixa uns terminis. Quart», segons diu l'article segon, es fa un acord i compromís d'integració entre el Departament d'Ensenyament i cada centre i cada ajuntament, acords que es materialitzen en un conveni individualitzat per a cada escola, aprovat per sengles decrets del Consell Executiu, tal com diu l'article cinquè». Cinquè: segons l'article segon, «l'adquisició de la titularitat del centre pel Departament d'Ensenyament i la creació d'aquell com a centre públic es fa per una altra sèrie de decrets en un termini no superior a cinc anys després del primer corresponent a cada escola, i havent la Generalitat adquirit l'edifici de l'escola i l'Ajuntament aportat la valoració proporcional al preu del solar, segons s'especifica en els articles 7 i 8».

Aquest és l'ordre en el temps i, diríem, el desordre en la llei. És un procés complex, repetitiu de processos i de decrets, desordenadament presentat en la llei, i paradoxalment desintegrat com a procés d'integració que hauria de ser. Les nostres esmenes proposen que la llei s'ajusti al procés i que el procés sigui més integrador i més àgil, en conseqüència.

Primer: convocatòria del Departament d'Ensenyament, que la nostra esmena passa a l'article segon.

Segon: presentació de les escoles de la petició documentada d'integració, tal com diu el mateix article.

Tercer: nomenament d'una comissió mixta en el si del Departament d'Ensenyament, que estudiarà les peticions i confeccionarà un conveni marc homologador, tal com diu la nostra esmena.

Quart: signatura del conveni marc homologador entre el Departament d'Ensenyament, tots els ajuntaments i totes les escoles que ja compleixen les condicions per a la seva integració a la xarxa d'escola pública i creació de totes aquestes escoles públiques per decret, com s'indica en la nostra esmena.

Cinquè: signatura, dins els termes del conveni marc homologador, d'un conveni específic provisional per a cada una de les escoles que no compleixin encara les condicions, conveni de durada no superior als cinc anys, durant els quals cada escola, havent fet la cessió d'ús al Departament d'Ensenyament efectuarà la regularització de personal i d'instal·lacions.

Aquest és l'ordre proposat en les esmenes 2 i 4, i voldria defensar, conjuntament amb ell, no la figura de la comissió mixta, que queda per a una altra esmena, sinó la figura del conveni marc homologador corresponent a l'esmena 3.

El conveni marc homologador no és altra cosa que la redacció d'aquesta llei del Parlament més el calendari i compromís d'integració en forma de conveni global per a les escoles que ja poden integrar-se, i de conveni marc i fermança de condicions i de terminis dels convenis posteriors. Un conveni signat per totes les parts afectades: Departament, ajuntaments i escoles totes, que fa realitat aquesta llei i que obre les vies, en una primera actuació global, per a actuacions posteriors concretes d'adquisició, contractació, etcètera, tal com se'ns va dir del mateix assessorament de la Conselleria, tot i que la Conselleria no hi és a favor.

Nosaltres ho proposem ara a la Cambra per les raons esmentades, i no sols com a eina de la voluntat de fer realitat aquesta llei, sinó com a primer, definidor i definitiu pas cap a

aquesta realitat.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? *(Pausa.)* La senyora Ferrer té la paraula per al torn en contra? És que la senyora Ferrer farà el torn en contra a totes les esmenes que ha defensat la senyora Marta Mata? D'acord, doncs, són les esmenes 2, 3 i 4.

La Sra. FERRER I MALLOL: Senyor President, senyores i senyors Diputats, ens oposem a les esmenes 2 i 4, de canvi d'ordre dels articles 2, 3 i 4 perquè considerem que l'ordre del Projecte de Llei és el lògic i adequat.

Primer es diu, en l'article 2, quines seran les fases del procés d'integració, i en els articles 3 i 4 es donen els detalls dels requisits i condicions per a prendre-hi part, i de l'elaboració del calendari d'integració. Considerem, doncs, convenient conservar aquest ordre lògic, i per això votarem en contra d'aquestes dues esmenes.

Pel que fa a l'esmena 3, he de dir que el conveni marc homologador que proposa el partit socialista seria, en realitat, una nova llei feta, no pel Parlament, sinó per una comissió mixta que queda sense perfilar en l'esmena 18. El Projecte de Llei presentat pel Govern ja preveu les condicions generals i les situacions provisionals, i no es pot fer un altre marc d'homologació més concret perquè cada escola té una situació diferent.

Hi ha una qüestió confusa en el text que resultaria de l'acceptació de les esmenes del partit socialista, i és la dels convenis. Enlloc no es diu que, a més del conveni marc homologador, cada escola ha de signar un conveni individual, però les esmenes del PSC no suprimeixen la menció que en fa el text del Projecte, i ja no sabem quants convenis ha de signar —segons el text que configuren les esmenes del partit socialista— l'escola que es vol integrar, si un, dos o bé tres convenis, en el cas que hagi hagut de signar el conveni específic de règim provisional de què parla l'esmena número 8.

Per totes les raons que he exposat, ens oposem a aquestes tres esmenes del partit socialista.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Bé, podem passar, doncs, a les votacions; primerament, de l'article 2.

És que es poden votar conjuntament les dues esmenes? No hi ha cap inconvenient per ningú, per abreujar? *(Pausa.)* Votem, doncs, conjuntament, les esmenes números 2 i 3 del Grup Socialista.

Bé, en realitat, podem votar també l'esmena número 4, perquè és un simple canvi d'ordre.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb les esmenes, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Les esmenes números 2, 3 i 4 han quedat rebutjades per 45 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció.

Aleshores, anem a votar ara el text del Dictamen per a l'article 2.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el Dictamen per a l'article 2, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 2 ha quedat aprovat per

unanimitat dels presents.

A l'article 3, a més a més de l'esmena que ja ha estat discutida i votada, hi ha l'esmena número 5, del Grup parlamentari... En realitat, és addició d'un nou article. Bé, aleshores, podem passar a votació el text del Dictamen per a l'article 3.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 3 ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

Bé, aleshores hi ha l'esmena número 5, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, que proposa un nou article, que seria l'article 3 bis, és a dir que vindria a continuació de l'article 3.

Per a defensar-la, té la paraula la Diputada senyora Teresa-Eulàlia Calzada.

La Sra. CALZADA: Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, l'esmena del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya proposa la redacció d'un nou article en el text del Projecte que estem discutint. Aquest nou article té una intencionalitat: nosaltres creiem que aquest nou article, si bé en el Projecte presentat pel Govern potser no hi era tan necessari, perquè, en principi, el Projecte presentat pel Govern, el que establia, des del nostre punt de vista, són unes certes dificultats en aquest procés d'integració de les escoles privades al sector públic; nosaltres creiem que, tal com queda el Dictamen aprovat en comissió, i després del treball realitzat en Ponència i en la mateixa Comissió, ara es fa imprescindible la introducció d'aquest article. Aquest article el que pretén és la incorporació de crear, amb aquest procés de transformació d'aquesta part del sector privat en sector públic, incorporar-hi els sectors afectats, incorporar els centres que sol·liciten aquesta integració, incorporar els ajuntaments on radiquen aquests centres, fent això conjuntament amb el mateix Departament.

Nosaltres, el que diem a la nostra esmena és que cal crear una comissió on participin els representants dels centres, els representants dels ajuntaments on radiquin i el mateix Departament, comissió presidida pel Departament, pel responsable que decideixi el mateix Departament, i comissió que haurà de ser reglamentada pel mateix Consell Executiu. Les funcions d'aquesta comissió per a nosaltres serien unes funcions simples però necessàries, com és el d'establir a partir de les sol·licituds presentades els criteris concrets de prioritats per a aquest procés d'integració, analitzar aquesta documentació que presenten les escoles i fer un seguiment durant el període que dura el procés d'integració. No és que desconfiem de la tasca del Departament d'Ensenyament —en principi encara aquesta feina no l'ha realitzat i, per tant, no podem, inicialment, criticar-la—, però nosaltres creiem que aquesta seria una comissió que facilitaria, d'una banda, la feina a realitzar, d'altra part, donaria transparència a tot aquest procés i, de l'altra part, seria una comissió que tindria molta eficàcia en aquest procés d'integració.

Hi ha antecedents, en aquest mateix Parlament, d'algunes de les Lleis que estan aprovades, i que s'han acceptat, la creació i l'existència de comissions. Jo recordaria la Llei de Biblioteques, en el seu article 14; recordaria la Llei de Muntanya, quan es crea el Consell de Comarques; recordaria

la Llei de Creació de l'Institut Cartogràfic de Catalunya, on hi ha també una comissió en la qual intervenen experts, etcètera, i, si no ens referim a les accions o les activitats fetes pel Parlament i ens referim, per exemple, a altres activitats o normatives fetes pel mateix Departament d'Ensenyament, en tenim una molt a prop, que és la comissió de control de subvencions. És a dir, en un tema important com són els recursos públics que estan dirigits i destinats al sector privat, ja no solament després de la democràcia, sinó abans, fins i tot, de la democràcia es van crear les comissions de control de les subvencions, on hi ha la participació, hi intervenen representants de les centrals sindicals, hi intervenen representants dels centres afectats, etcètera.

En aquest sentit, nosaltres creiem que l'aprovació d'aquesta esmena que presentem seria una manera de millorar el conjunt del Projecte de Llei tal com ha dictaminat la Comissió de Cultura.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Un torn en contra? La senyora Helena Ferrer té la paraula per al torn en contra. *(El senyor Armet demana per parlar.)* Sí?

El Sr. ARMET *(de l'escó estant)*: Senyor President, per a una qüestió d'agilització del debat, el Grup Socialista demanaria, si la Presidència ho creu convenient, d'acumular el debat amb les esmenes del Grup Socialista, 6 i 7 de la numeració del *Butlletí* per referir-se al mateix tema, i agilitzaria probablement el debat.

El Sr. PRESIDENT: És a dir que això és contrari al Reglament, que obliga a votar al final de les esmenes de cada article, obliga a votar l'article i el Dictamen. Jo crec que potser agilitzaria el debat, però aniria contra el Reglament.

El Sr. ARMET: Sí, perdó, President. Una consideració d'ordre. Hi ha una esmena transaccional acordada pels dos Grups, i era per això que nosaltres consideràvem convenient que hi hagués aquest plantejament, és a dir, estem d'acord amb la interpretació que vostè fa del Reglament, però en aquest cas hi ha una voluntat de transacció.

El Sr. PRESIDENT: No, no és una interpretació...

El Sr. ARMET: No, perdó, estem d'acord amb la interpretació.

El Sr. PRESIDENT: Estem d'acord? Sí, sí. Bé, aquesta esmena transaccional implicaria una modificació de l'article 3? O no, és simplement... De l'article 3 bis, vull dir, que ha defensat la senyora Calzada?

(El senyor Ribó demana per parlar.)

El Sr. RIBÓ *(de l'escó estant)*: Senyor President, és una esmena transaccional entre les esmenes 17, 18 i 19, o sigui, transaccional entre la possibilitat d'un nou article i les esmenes 18 i 19, que vénen a continuació.

El Sr. PRESIDENT: Bé, jo... *(El senyor Subirà i Claus demana per parlar.)* El senyor Subirà vol dir alguna cosa sobre això?

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS *(de l'escó estant)*: Sí, senyor President, potser serviria que es llegís l'esmena transaccional, perquè...

El Sr. PRESIDENT: No, no, jo crec que l'única possibilitat que hi ha aquí —i aleshores el problema queda resolt— és que la votació de l'esmena 17 quedi posposada, que la votació de l'esmena 17 quedi posposada. Però el torn en contra d'aquesta

esmena s'ha de fer ara.

La senyora Ferrer té la paraula.

La Sra. FERRER I MALLOL: Senyor President, senyores i senyors Diputats, estem en contra de l'existència d'una comissió de les característiques assenyalades per l'esmena número 17, del PSUC, perquè les funcions assignades a aquesta comissió retallen les competències del Departament d'Ensenyament. No ens són vàlids els exemples posats d'altres lleis aprovades per aquest Parlament, perquè en uns casos es tracta d'organismes assessors i consultius, com el Consell de Biblioteques i el Consell General de Muntanya, i en altres casos es tracta d'organismes autònoms adscrits a un Departament determinat, com l'Institut Català de la Joventut, la Comissió de Ports de Catalunya, l'Institut Cartogràfic de Catalunya, o bé, simplement, d'organismes de caràcter administratiu, com la Junta de Sanejament o la Junta de Residus. En cap cas no es tracta d'una comissió com la que proposa l'esmena número 17, del PSUC, que estem debatent.

Tampoc no ens és vàlid l'exemple de la comissió de subvencions a l'escola privada, creada a l'època de la transició a la democràcia, perquè ara els governs són elegits i tenen el control del Parlament. A més, els acords de la comissió de subvencions no han estat mai vinculants per al Ministeri d'Educació i Ciència. Nosaltres estem d'acord amb el text transaccional aprovat en Comissió per l'article 4, que ja preveu que la planificació que faci el Departament d'Ensenyament en relació amb el calendari d'integració i l'ordre de prelatió dels centres sigui d'acord amb els ajuntaments afectats, perquè veiem clara la necessitat de concertació entre les entitats que tenen responsabilitat en el procés educatiu i obligacions que afecten la confecció dels seus pressupostos.

Per totes aquestes raons, votarem en contra d'aquesta esmena d'addició d'un nou article.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Aleshores, passem ara —ja que es tracta d'un nou article no hi ha cap inconvenient a fer-ho així— a debat les esmenes a l'article 4, que són les esmenes números 6 i 7, anteriorment 18 i 19, del Grup Socialista.

Per a defensar-les, té la paraula la Diputada senyora Marta Mata.

La Sra. MATA: Senyor President, senyores...

El Sr. PRESIDENT: Ara, si hi hagués una esmena transaccional, potser seria el moment de... Sí, ara?

La Sra. MATA: La defensaré ara.

El Sr. PRESIDENT: La defensarà? Perquè potser hauria estat el moment abans de defensar l'esmena 17, no? Molt bé, la senyora Marta Mata té la paraula.

La Sra. MATA: Bé, el nostre Grup presentava dues esmenes, com constituent no un article aïllat, que era el cas del Grup comunista, sinó com un primer punt de l'article següent, però en definitiva era el mateix. El punt segon d'aquest article, de l'article quart, es conserva pràcticament tal com és proposat en el Projecte pel que fa a la tasca que el Departament d'Ensenyament ha de realitzar, ell sol, de selecció, condicions, calendari d'integració, etcètera. El que nosaltres fem, amb aquesta presentació, és indicar clarament el caràcter de la comissió proposada, comissió, ho sento, que no té res a veure..., és a dir, no sé de quina democràcia està parlant, d'aquí a uns quants dies en veurem unes quantes

més, de comissions, respecte, precisament, al control de les escoles, al control de les subvencions, etcètera. Deu ser una altra democràcia, oi? (*Rialles.*)

Recordem de què es tracta. Hi ha una convocatòria del Departament d'Ensenyament, i hi ha una resposta, com a mínim, de setanta escoles, que radiquen en una trentena de municipis. Segons el Projecte, el Departament d'Ensenyament ha de posar-se d'acord o no amb aquests municipis, trenta, i ha de proposar o denegar els coneguts acords individualitzats amb cada una de les setanta escoles esmentades, i després de més de cent contactes bilaterals, ha de convertir tot això en un pla coherent per a l'escola pública catalana. No diem que es dubti de la capacitat del Departament d'Ensenyament per a planificar, amb comissió o sense comissió. No hi ha dubte que l'èxit de l'empresa depèn de la voluntat i de la capacitat política i tècnica del Departament d'Ensenyament, però el que sí que diem és que aquesta voluntat i capacitat poden arribar més aviat i millor als resultats efectius si són unides a les manifestades i exercides pels municipis a través de les seves agrupacions, i especialment unides a les manifestades i exercides per un col·lectiu com ara el de les escoles del CEPEPC.

Hem anat a parar a la nostra primera defensa, una altra vegada. Jo voldria, d'una banda, que es veiés clar que no estem proposant una comissió per a fer intromissió en allò que és competència del Govern, sinó una comissió en el si del Departament d'Ensenyament, presidida pel Conseller o pel membre de la Conselleria d'Ensenyament en qui ell delegui la presidència, i formada per membres de la Conselleria d'Ensenyament que ell mateix designi, més els representants de les agrupacions de municipis, més els representants dels col·lectius d'escoles afectades. I ho defensem així, pensant, especialment, és clar, en les del CEPEPC. La Conselleria coneix i tots els Grups parlamentaris hem hagut de conèixer la quantitat de treball de recopilació i d'homologació de dades que ha realitzat el CEPEPC com a col·lectiu, amb els dossiers de més de setanta escoles, de més de mil dos-cents mestres, de més de dos-cents de personal no docent, i aquesta esmena tracta, senzillament, de reconèixer l'autoritat i treure els beneficis d'aquest treball, tant en el seu valor polític de solució prèvia de conflictes com en el seu valor tècnic d'ordenació de dades.

Al nostre entendre, tot aquest treball conjunt, de municipis, d'una banda, i d'escoles, de l'altra, facilitaria molt la realització d'un pla d'integració, inevitablement a tres bandes, com a tres bandes haurà de ser cada conveni. Volem no veure tan necessària —i, per això, no ho havíem proposat— la tasca de seguiment de compliment dels convenis. Era per això que proposàvem aquesta esmena transaccional, el text de la qual diu: «Article 4, número 1. Es nomenarà, en el si del Departament d'Ensenyament, una comissió mixta amb membres del Departament, dels col·lectius d'escoles afectades i representants dels col·lectius d'ajuntaments afectats. Les funcions d'aquesta comissió seran les següents: a) proposar els criteris concrets que s'hauran d'aplicar per a la integració, respectant els de caràcter general establerts en aquesta Llei; b) analitzar la documentació i proposar les prioritats i condicions de la integració de les escoles».

El Sr. PRESIDENT: Aquesta esmena, si he entès bé el que es deia, implicaria la retirada de les esmenes números 17..., és

a dir, les esmenes, amb la nova numeració, 5, 6 i 7. Els Grups implicats estan d'acord amb aquesta retirada. És que els Grups que no signen l'esmena, algun d'ells té inconvenients que sigui admesa a tràmit.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Sí, senyor President, el nostre Grup s'oposa que es tramiti aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, aleshores, l'esmena no pot ser admesa a tràmit. Aleshores, passem, doncs, a votació, primerament l'esmena número 5, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, demanant la introducció d'un nou article, que seria el 3 bis.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena número 5, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena número 5 ha quedat rebutjada per 45 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

Ara, si el Grup Socialista no hi té inconvenient, ja que les dues esmenes estan íntimament relacionades, podrien votar-se conjuntament les esmenes 6 i 7.

Ah!, la 7 és retirada. Votem, doncs, l'esmena número 6.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena número 6, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena número 6 ha quedat rebutjada per 45 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

I passem ara, doncs, a votar el text del Dictamen per a l'article 4.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen ha quedat aprovat per 109 vots a favor, cap en contra i una abstenció.

Bé, a l'article 5 no hi ha cap esmena presentada. Podem, doncs, votar directament el text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 5 ha quedat aprovat per 109 vots a favor, cap en contra i una abstenció.

A l'article sisè hi ha un vot particular que porta el número 8 del Grup de Convergència i Unió. Per a defensar-lo té la paraula la Diputada senyora Helena Ferrer.

La Sra. FERRER I MALLOL: Senyor President, senyors Diputats, si hem presentat aquest vot particular de manteniment del text del Projecte de Llei no és perquè estiguem en contra de tot el text actual de l'article 6, fruit d'una transacció en Comissió entre diverses esmenes, sinó només de l'apartat b) del punt 1. Aquest apartat diu: «L'Administració ha de formalitzar contracte administratiu a professors del centre, en un nombre homologable al dels centres docents públics.»

L'aplicació d'aquest apartat de l'article 6 pot portar com a conseqüència que tot el professorat del centre, en el moment de signar el conveni passi a ser contractat administrativament i que el centre no sigui públic fins al cap de cinc anys.

Encara que la legislació actual no prohibeixi taxativament

que tot el professorat d'un centre de conveni sigui contractat administrativament, no ens sembla possible per lògica jurídica. De fet, no hi ha cap precedent de centre privat o de conveni que tingui tot el professorat contractat administrativament. D'altra banda, com que aquests contractes haurien de sortir del contingent que es pacta cada any amb el Ministeri d'Educació i Ciència i que serveix per a cobrir les places dels centres de nova creació i les d'ampliació d'aules de centres ja existents a tot Catalunya, és molt probable que el contingent obtingut del Ministeri d'Educació i Ciència obligués cada any a signar un nombre de convenis sensiblement inferior al que es podria signar en el cas que els professors del centre continuessin amb el contracte laboral en el moment de la signatura del conveni, encara que tot el contingent s'utilitzés per al professorat de les escoles en vies d'integració.

Aquest apartat, que s'hi ha introduït amb el propòsit evident de permetre que els professors dels centres que hagin signat el conveni d'integració puguin anar a oposicions restringides i no lliures com els professors de les altres escoles privades que no s'acullin a aquesta Llei, pot ser que a la pràctica retardi la signatura del conveni d'integració per manca de contingent suficient de professorat no numerari, que ha de cobrir els nous llocs escolars de tot Catalunya, com acabo d'explicar, a més de constituir, de fet, una rebaixa dels sous dels professors que, en passar a ser contractats administratius, no tindran cap complement per triennis. D'altra banda, vull fer notar que, si bé el tracte al professorat de les escoles de conveni pot ser considerat discriminatori respecte als professors de la resta de les escoles privades, no ho és si el comparem amb el sistema de barem que s'ha aplicat fins ara per a contractar professors per a fer substitucions a l'escola pública i que, gairebé sempre, ha comportat un contracte administratiu per a tot el curs següent i amb dret a anar a oposicions restringides. Si més no, els professors de les escoles que signin el conveni d'integració tindran un mínim de pràctica docent i coneixements suficients per a fer l'ensenyament en català.

Atès que la nostra oposició al text actual de l'article 6 es redueix només a la lletra b) del punt 1, per les raons que acabo d'exposar, anuncio la retirada del vot particular alhora que demano la votació separada d'aquest apartat.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Retirat el vot particular, podem, doncs, procedir a la votació del text del Dictamen, però, tal com ha dit la senyora Ferrer, votant separatament l'apartat b)

Comencem, doncs, per votar, potser per guanyar temps, tot l'article menys l'apartat b).

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb tot el text del Dictamen, a excepció de l'apartat b), que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen menys l'apartat b), ha quedat aprovat per 109 vots a favor, cap en contra i una abstenció.

Votem ara l'apartat b) d'aquest article 6, d'acord amb el text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'apartat b) ha quedat aprovat per 57 vots a favor, 52 en contra i una abstenció.

Bé, als articles 7, 8, 9 i 10 no hi ha cap esmena, de manera que proposo a les senyores i als senyors Diputats de votar-los conjuntament.

Votem, doncs, el text del Dictamen per als articles 7, 8, 9 i 10.

Els que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Bé, els articles 7, 8, 9 i 10 han quedat aprovats per 109 vots a favor, cap en contra i una abstenció.

A l'article 11 hi ha un vot particular, el número 9, del Grup parlamentari de Convergència i Unió, i una esmena, la número 10, del Grup parlamentari de Centristes. Comencem amb el vot particular. Per a defensar-lo té la paraula la Diputada senyora Ferrer.

La Sra. FERRER I MALLOL: Senyor President, no havent estat aprovada la supressió de la lletra b) de l'article 6, retirem aquest vot particular perquè hi anava lligat.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Aleshores, queda l'esmena número 10, del Grup parlamentari de Centristes.

El Sr. LUNA: Retirada, señor Presidente.

El Sr. PRESIDENT: Retirada. Bé, aleshores, havent estat retirats el vot particular i l'esmena no queda res més que impedeixi votar ja el text del Dictamen per a l'article 11, i si les senyores i els senyors Diputats no hi tinguessin inconvenient podríem potser votar conjuntament també les Disposicions Addicionals... No, no, que hi ha la Disposició Addicional Primera en què hi ha un vot particular. Bé, doncs, votem el text del Dictamen per a l'article 11.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 11 ha quedat aprovat per 109 vots a favor, cap en contra i 1 abstenció.

A la Disposició Addicional Primera hi ha un vot particular, el número 11, del Grup parlamentari de Convergència i Unió, que proposa la supressió d'aquesta disposició. Per a defensar-lo té la paraula la Diputada senyora Ferrer.

La Sra. FERRER I MALLOL: Senyor President, el retirem.

El Sr. PRESIDENT: Retirat.

Bé, aleshores, és que el Grup parlamentari de Convergència i Unió tindria inconvenient que votéssim conjuntament totes les Disposicions Addicionals i la Disposició Final? (Pausa.) No hi ha inconvenient.

Bé, aleshores, podríem votar les Disposicions Addicionals Primera, Segona, Tercera i Quarta, la Disposició Final i, si tampoc no hi ha cap inconvenient, el text del Preàmbul, al qual no hi havia esmenes, i el títol de la Llei. D'acord?

Votem, doncs, totes les Disposicions Addicionals, és a dir, Primera, Segona, Tercera i Quarta, la Disposició Final, el text del Preàmbul i el títol de la Llei.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Les Disposicions Addicionals Primera, Segona, Tercera i Quarta, la Disposició Final, el text del Preàmbul i el títol de la Llei han quedat aprovats per 109 vots a favor, cap en contra i una abstenció.

Bé, amb això ha quedat aprovada la Llei Reguladora del Procés d'Integració a la Xarxa de Centres Docents Públics de diverses Escoles Privades, i obrim el torn d'explicacions de vot.

Per a l'explicació de vot té la paraula el Diputat senyor Casanovas, del Grup d'Esquerra Republicana.

El Sr. CASANOVAS: Senyor President, senyories, he de dir en aquesta explicació de vot, que serà breu a causa de l'hora i del llarg debat que hem tingut tot avui, que ens plau aquesta Llei tal com ha estat aprovada. No podia ser altrament, ja que en el tràmit de Comissió admetérem una bona colla d'esmenes i de transaccionals per tal de millorar la Llei i donar-li una concreció que en un principi no tenia. I en aquest Ple ens hem de felicitar en constatar que tot el que hem votat a favor ha quedat aprovat i tot el que hem votat en contra ha quedat decaigut. De tota manera, això no vol dir que creguem que aquesta és la millor Llei que es podia fer per a dur a terme la integració a la xarxa pública dels centres privats i, molt especialment, del Collectiu d'Escoles per a l'Escola Pública Catalana. No creiem que sigui la millor Llei, però sí que estem segurs que és el màxim que es podia obtenir amb una legislació vigent que, en aquest cas, com en tants d'altres, limita l'actuació d'aquest Parlament.

Al llarg de la discussió a la Comissió, el nostre Grup, el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, que sempre ha estat una defensora convençuda de l'escola pública catalana, suficient i alhora de qualitat, ens ha preocupat seriosament que la integració dels centres escolars que es vulguin acollir als beneficis d'aquesta Llei es pogués fer amb la màxima garantia de preservació de les qualitats pedagògiques que inspirà la creació d'aquestes escoles. Ens calia fer el possible perquè aquesta integració no diluís en uns pocs cursos uns quadres de professors homogenis i entusiastes que, al llarg d'uns anys ben difícils, han sabut desenvolupar una tasca educativa plena de futur i, sobretot, plena de fe en el futur de la nostra cultura.

Em sembla que, tal com ha quedat l'articulat, podem dir que aquesta finalitat ha estat assolida. Això explica el nostre vot negatiu a les esmenes de Convergència i Unió. I el nostre vot negatiu a les altres esmenes, que s'han mantingut fins al Ple ha estat degut al fet que nosaltres no creiem eficaç que la integració s'hagi de fer partint d'un acord marc establert per una Comissió multitudinària. I no les hem abonades per dues raons principals. Primerament, perquè creiem que les condicions mínimes dels futurs convenis ja es fixen en els articles 5 i 6. Amb aquestes condicions ja n'hi ha prou per a garantir l'homogeneïtat de la integració i per a evitar qualsevol tipus de susceptibilitat o d'arbitrarietat. I, en segon lloc, perquè no creiem que el treball d'una Comissió d'aquesta mena fos més eficaç, donada la possible diversitat de situacions en què es poden trobar les escoles a integrar, que la reunió de tots els interessats en l'elaboració de cadascun dels convenis individuals que s'hauran d'anar proposant i que, d'acord amb l'article 2 d'aquesta Llei, són l'escola a integrar, els mestres d'aquesta escola, el municipi on es troba aquesta escola i el Departament d'Ensenyament de la Generalitat.

Per tot això, puc dir, com he dit al principi, que aquesta Llei ens plau. Ara caldrà veure si podem dir que la seva execució ens convenç. I dic això perquè, sense sortir del tema d'aquestes escoles, fa ja un parell de mesos que es va acordar signar un concert especial per a l'escola Icària, en la qual prenen part l'Ajuntament de Barcelona i el Departament d'Ensenyament de la Generalitat, i, segons sembla, encara és l'hora que l'Ajuntament ha de trobar el moment per a convocar la reunió que ha de donar efectivitat a aquest concert. Espero i desitjo de tot cor que no passi el mateix amb aquesta Llei.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Havia demanat també explicació de vot el Diputat senyor Planasdemunt. El senyor Planasdemunt té la paraula.

El Sr. PLANASDEMUNT: Gràcies, senyor President. Senyores, senyors Diputats, molt breument, perquè avui hi ha una certa intranquil·litat en aquesta Cambra. I molt breument també ho faré perquè crec que el que se sent després d'aprovar una Llei com aquesta en el Parlament de Catalunya no deixa lloc a altres paraules.

Normalment quan es puja a aquesta tribuna, hom ve a mostrar la satisfacció d'allò que s'ha aprovat. Jo crec que avui hem fet un petit servei al país amb l'aprovació d'aquesta Llei. L'escola privada a Catalunya té una tradició pedagògica altament reconeguda. Avui s'ha fet en aquest Parlament, i s'ha aprovat, una Llei que és com l'inici de l'èxode de l'escola privada cap a la pública. Déu vulgui que el dia de demà el nostre país, això, no ho hagi de lamentar. Confio molt en els mestres, en la tradició que tenen els mestres catalans també, per a saber mantenir aquest nivell cultural. Però si desapareix l'escola privada, i us parla un home de comarques, allà on es desitja que hi hagi escola privada perquè això ens ha demostrat que augmenta el nivell educatiu de l'escola pública, si vosaltres no aguanteu això, si els mestres de Catalunya no aguanten això, l'escola pública baixarà a un nivell que —ho repeteixo— Déu vulgui que no ho hagin de lamentar.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Per a explicació de vot, té la paraula la senyora Marta Mata, en nom del Grup Socialista.

La Sra. MATA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, voldria ara que el formulisme de l'explicació de vot fos no sols una fórmula, sinó una forma d'explicar molt més que el vot o que els vots d'avui: la forma de manifestar l'adhesió del nostre Grup a tota política d'escola pública, de bona escola que ajunta tots els nens, i de manifestar també la nostra consideració del CEPEPC i d'aquesta Llei, que, vulgues no vulgues, serà la Llei del CEPEPC, dins d'aquesta política d'escola pública, caracteritzada no sols per l'extensió quantitativa, sinó també per la millora qualitativa.

Hem de congratular-nos d'aquesta Llei, que, a més del reconeixement d'una tasca per l'escola pública, és una contribució a la mateixa realitat de l'escola pública. Jo voldria dir al senyor Planasdemunt que estigui molt content, que això és per al bé de l'escola de Catalunya.

També tenim el deure de recordar i de valorar autocríticament la tasca d'aquest Parlament per aquesta escola, així com la peripècia parlamentària i les peripècies extraparlamentàries

paraleles que la proposta i el tràmit d'aquesta Llei han hagut de passar. Recordem que aquest present polític nostre comença amb la Generalitat provisional, que dedicà una comissió del seu Consell Assessor d'Ensenyament i Cultura a l'estudi de les escoles del CEPEPC, encara capaces l'any 79 de convocar la Jornada de Festa de Granollers. La tasca d'aquella comissió no va ser continuada per la Generalitat estatutària, tot i que moltes de les persones d'aquella Conselleria i d'aquella comissió han continuat a la Conselleria o hem entrat a formar part d'aquest Parlament.

Davant la lentitud en l'establiment de noves relacions entre la Conselleria d'Ensenyament i el CEPEPC, es va haver de preguntar al Conseller d'Ensenyament en aquesta mateixa Cambra, al cap d'un any del seu funcionament, el 1981, com pensava el Consell Executiu respondre les peticions formulades. Des d'aquest mateix lloc, l'Honorable Conseller d'Ensenyament manifestà l'interès que hi tenia i prometé d'accelerar els tràmits d'una solució. Però, al cap d'un any, a finals del curs 81-82, les converses entre la Conselleria i el CEPEPC, ja amb la intervenció positiva de la Federació de Municipis, continuaven sense arribar a una solució, i les escoles del CEPEPC es van manifestar en aquest mateix recinte del Parc de la Ciutadella i van reclamar la intervenció del Parlament. Va ser llavors que el nostre Grup va presentar una Proposició no de Llei, proposant la constitució d'un patronat escolar, no per a fer una tercera xarxa, sinó que, a la manera dels patronats del temps de la República, donés solució i fos vehicle institucional del problema. Aquella Proposició feta al Parlament justificà, paradoxalment, la paralització de les negociacions durant l'estiu del 82, de ben trist record, fins que el mes de setembre es va desbloquejar la tramitació de la Proposició, a partir d'una proposta de la Conselleria acceptada com a esmena transaccional i consensuada per tots els Grups, que significava canviar la figura del patronat per la tramesa al Parlament d'un Projecte de Llei pel Consell Executiu. Així es va votar i així es va fer la presentació del Projecte de Llei que avui hem votat.

Durant el tràmit en Ponència i Comissió hi han estat incorporades esmenes que em sembla que milloren el Projecte. El procés ha estat llarg i treballós, massa llarg i massa treballós. Em temo que les institucions polítiques no hem sabut donar la talla corresponent a la importància del tema, i a la importància del grup d'escoles que l'han plantejat, i a la importància del camí que s'ha obert. És a dir que em temo que han planat alguns fantasmes al llarg de la tramitació; per exemple, el fantasma de la possible oposició entre una política d'escola pública i una realitat d'escola privada. Crec que aquest fantasma s'ha anat desintegrant al llarg de la discussió. Aquesta Llei, que no obliga ningú més que els poders públics, és una mostra del que pot ser la llibertat d'ensenyament en un sentit ben real: la llibertat de poder escollir com a escola d'esdevenir escola pública o no. Fins ara no es podia escollir.

Un altre dels fantasmes ha estat el dubte respecte a les possibilitats del Consell Executiu per a aplicar aquesta Llei dins del marc de les competències i pressupostos d'ensenyament que realment tenim. El dubte, per exemple, de si es podrien fer contractes administratius, tots els que aquesta Llei proposa. Jo no sé si hem desintegrat aquest fantasma, em penso que no, però pensem que aquesta Llei és una bona arma per a fer-ho.

I, finalment, suposo que continua planant el fantasma, gairebé el «papu», dels costos, dels fons públics per a l'aplicació d'aquesta Llei. Jo voldria donar a aquest Parlament, ara que està estudiant els pressupostos d'aquest any, unes poques xifres que els permetin de fer-se una idea de què guanya l'escola pública de Catalunya només amb la integració de les escoles del CEPEPC, que són les úniques que estan estudiades, i què costa aquest guany quantitatiu, perquè el qualitatiu, per a nosaltres, és més important i no es xifra. Només pensant en les actuals escoles agrupades en el CEPEPC, estem parlant de més de setanta escoles, entre el col·lectiu d'escola pública de Catalunya, més de 25 000 nens, més de 1 200 mestres i professors d'un grau alt de formació i d'experiència, amb tota la seva força impulsora de renovació pedagògica, que ens cal tant dins de l'escola pública. I aquesta operació, què significa de més en els pressupostos que discutim?

Mirin: aquest conjunt d'escoles té ja un finançament públic a partir de les actuals subvencions a la gratuïtat. Un terç d'aquestes escoles són subvencionades al cent per cent. Quelcom menys d'un terç estan subvencionades al 84%, i, l'altre terç, està subvencionat al 68%. Només hi ha sis escoles no subvencionades. Passar d'aquests nivells de subvenció a la consideració d'escola pública, finançada totalment amb fons públics, no demana dotar totalment una partida nova, sinó augmentar només molt poc, parcialment, una partida ja existent, la de l'escola pública, i augmentar-la proporcionalment, molt per dessota del que hi guanya l'escola pública. Un càlcul aproximat ens diria que l'operació podria costar quelcom més de 250 milions a l'any, acumulatius durant cinc anys, per al manteniment de les noves escoles integrades. Recordem que aquest any el Consell Executiu, sense discutir-ho al Parlament, proposa en els pressupostos més de 300 milions per a subvencionar parcialment pre-escolars d'escola privada. Si es fes per la via de la subvenció al cent per cent, com es demanava en el vot particular, això només significaria fer el mateix pas, però en dos esglaons: el primer esglau, la subvenció al cent per cent; el segon esglau, arribar a la contractació. I el càlcul respecte a les escoles, a les inversions per a construir escoles, durant cinc anys i prou, ens diria que la Generalitat hauria d'aportar quelcom menys d'uns 250 milions anuals, xifra inferior a la que aquest any s'ha retallat d'un pressupost d'inversions per a la construcció de l'escola respecte a l'any passat.

Em penso que fa pena parlar d'aquests fantasmes que una valentia política hauria de saber resoldre. Fa pena parlar de costos en aquest moment de la votació d'una llei com aquesta. I, per tant, vull acabar dient que avui ens pertoca congratular-nos d'aquest camí obert i de comprometre'ns com a Parlament a vetllar perquè sigui un camí sense obstacles, franc, recte i segur per a totes les escoles que volen contribuir a la constitució d'aquella nova escola pública catalana que fa anys van i vam somniar i que ara pot anar esdevenint una realitat.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra explicació de vot? La senyora Calzada, en nom del Grup del Partit Socialista Unificat.

La Sra. CALZADA: Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, la nostra explicació de vot tindrà dues parts, dues parts resumides, evidentment. Per la claredat en

l'explicació, jo assenyalaria la primera com els antecedents d'aquesta Llei que hem aprovat, i la segona en relació amb el contingut de la Llei.

Respecte als antecedents que per a nosaltres té aquesta Llei, nosaltres veuríem els antecedents en els factors següents. Un primer factor és la importància que va tenir el moviment de lluita per l'escola pública catalana a partir de la dècada dels anys setanta aquí a Catalunya, on coincidien voluntats i actituds diverses, i que, d'una part, hi havia sectors de mestres i pares que, des de l'escola estatal existent en aquells moments, volien i exigien una escola de qualitat i democràtica que permetés l'avenç intel·lectual, personal i social des infants. Hi havia també altres sectors, sectors de mestres i de pares d'escoles privades que, realitzant una tasca de suplència del que els poders públics no feien, havien estat creades per tal de poder recollir la tradició pedagògica de Catalunya. En aquells moments, sense llibertats, sense organitzacions polítiques ni sindicals ni professionals, de fet, tots aquests sectors van confluïr, i confluïen al voltant dels nuclis de mestres més progressistes i més sensibilitzats pel canvi a l'escola, que eren les escoles d'estiu de Rosa Sensat, i es va arribar a fer l'elaboració d'un document per a l'escola pública catalana. És un antecedent llunyà en el temps, però no ho és quant a la seva importància política i quant a la seva actualitat.

Un segon factor que nosaltres creiem que és un antecedent també, o una necessitat que ens ha portat a aquesta Llei que hem aprovat, és la situació de l'ensenyament i de l'escolarització a Catalunya. L'ensenyament a Catalunya ha estat no solament un ensenyament reprimat durant els quaranta anys de franquisme en els seus aspectes de llengua i de continguts, sinó un sector marginat per l'Administració quant a la manca d'inversions del sector públic. Podem dir que l'ensenyament a Catalunya ha estat la Ventafocs de tot l'ensenyament de l'Estat espanyol. Jo voldria recordar que avui, a finals del segle XX, per a l'ensenyament obligatori a Barcelona ciutat hi ha solament un 30% de llocs escolars públics per a tota la població de sis a catorze anys; les senyores i els senyors Diputats crec que són conscients del que això representa, tant des del punt de vista de justícia social, però també pel que significa d'incompliment de la Constitució pel que fa al dret dels ciutadans d'elegir, de tenir un ensenyament públic on es garanteixi el pluralisme en el si de cada centre, en el qual es pugui educar els infants amb la tolerància, amb el respecte i amb la solidaritat.

Hi ha també un tercer factor que nosaltres creiem que ja és més immediat com a antecedent, que és la presència i l'exigència d'un conjunt d'escoles privades, avui englobades en el Col·lectiu de l'Escola Pública Catalana, CEPEPC, per tal de voler posar fi a la seva funció de suplència dels poders públics, i poder-se integrar a la xarxa d'escoles públiques, no per opció partidista, sinó com a exigència als drets reconeguts constitucionalment.

És per això que aquests tres factors han portat que aquest Parlament avui elaborés i aprovés aquesta Llei, Llei important però que nosaltres creiem insuficient, no solament en el seu contingut, que nosaltres creiem que, després de les esmenes recollides i del resultat final, és una Llei que pot ser una eina jurídica important per a fer aquest procés polític d'ampliació i de millorament de l'escola pública, sinó també perquè creiem

que els poders públics han d'ampliar el sector públic d'una forma real i directa, no solament per a la integració del sector privat existent, sinó per l'oferta de nous llocs públics tant per a respondre als nous ciutadans i al creixement vegetatiu de la població, sinó també per a donar resposta a totes aquelles famílies que opten voluntàriament per una escola pública pluralista.

Creiem que avui, a Catalunya, això encara no és possible; per tant, creiem que aquesta era la Llei necessària, però que aquesta Llei hauria d'anar acompanyada d'una altra proposta que assegurés aquest ensenyament públic i de qualitat per a tothom, i aquesta proposta nosaltres voldríem que pogués ser discutida i aprovada també abans d'acabar aquesta legislatura, aquest procés legislatiu.

Quant al contingut, ja per acabar, de la Llei que hem aprovat, nosaltres estem satisfets del seu resultat perquè creiem que, en primer lloc, reconeix d'una manera explícita que els centres docents que volen i poden integrar-se a la xarxa pública, són centres que no són centres privats iguals que els altres centres, sinó que són centres que tenen la consideració de centres semipúblics amb un compromís i una garantia d'esdevenir públics; segon, perquè exigeix en la fase de conveni uns compromisos i una actuació de totes les parts afectades, i, molt especialment, per les dues Administracions: l'autonòmica i la dels ajuntaments; tercer, perquè presenta una fórmula que nosaltres creiem necessària i important, que obliga els poders públics a ampliar el sector públic i, al mateix temps, superar aquesta via intermèdia que avui encara existeix de les escoles subvencionades i que en una modalitat o altra sembla ser que també serà la proposta feta des del Govern central.

Nosaltres creiem que el fet de tenir aquesta Llei permet, d'alguna manera, de superar aquesta via intermèdia, permet d'ampliar el sector públic i permet que els recursos tant econòmics com materials dels organismes públics vagin immediatament a revertir positivament al conjunt de l'Administració i, per tant, també al conjunt de la societat.

I, a l'últim, nosaltres creiem que aquesta Llei permet de recuperar la tasca pedagògica, difícil però important, d'un gran nombre d'escoles i, molt especialment, del Col·lectiu CEPEPC, que cal que sigui integrada en el conjunt del sistema educatiu.

I, per finalitzar, que per primera vegada podem dir que en el camp de l'ensenyament, el Parlament ha legislat sobre un buit normatiu que existia i que, per tant, nosaltres hem exercit les competències reconegudes en l'article 15 de l'Estatut en matèria d'educació.

Per totes aquestes raons, nosaltres acabem el treball d'aquesta Llei amb satisfacció; voldríem que no solament la Llei hagués estat aprovada, sinó que la Llei fos aplicada, aplicada immediatament i, a partir d'aquesta Llei, el sector públic català quedés ampliat per totes les escoles del Col·lectiu CEPEPC i per totes les altres escoles privades que amb aquesta voluntat de ser públiques ho puguin esdevenir.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Per a explicació de vot, en nom del Grup de Centristes, té la paraula el Diputat senyor Luna.

El Sr. LUNA: Muchas gracias, Muy Honorable señor

Presidente, señoras Diputadas, señores Diputados, la Ley que acabamos de aprobar atiende a un destacado historial pedagógico de un grupo de escuelas catalanas y, por otra parte, resuelve un grave problema que estas mismas escuelas padecían. En este sentido, cuando se presentó la Ley, nuestro Grupo parlamentario, fundamentalmente gracias a la labor del Diputado señor Cañellas, que entonces pertenecía al mismo, preparó un grupo de enmiendas que hacían fundamentalmente referencia a aspectos puntuales con el objetivo de mejorar el texto del Proyecto que se había presentado, con el que estábamos básicamente conformes.

En este sentido, la votación de hoy por nuestra parte ha sido coherente con aquella intención inicial; ha sido, por otra parte, coherente con nuestra actitud en ponencia y en Comisión y, en definitiva, como digo, esta Ley nos congratula en cuanto que viene a reconocer un historial destacado desde el punto de vista pedagógico y a resolver el problema de algunas escuelas.

De las enmiendas que nosotros presentamos, la mayoría de ellas fueron aceptadas íntegramente y sólo una no fue aceptada en su integridad. La enmienda número 49, que, por haberse cambiado fundamentalmente el texto del articulado que se sometió hoy a votación, nosotros hemos retirado y en cuya materia tengo que decir aquí que quiero agradecer muy expresamente al Grupo del PSUC por los esfuerzos que ha hecho para que el espíritu de esta enmienda nuestra, que se recogió en gran parte en el texto que se presentó al debate de hoy, pero que podía todavía servir para algunas de las personas integradas en estos centros, en el sentido que también se reservase para ellos el mantenimiento de los derechos adquiridos, esta enmienda transaccional que el Grupo del PSUC —al que agradezco, repito— no ha podido prosperar porque se anunciaba la oposición de otros Grupos parlamentarios, pero, en todo caso, quiero que quede constancia de este esfuerzo que ha realizado este Grupo parlamentario.

En definitiva, como digo, nosotros estamos contentos de la aprobación de esta Ley. Es una Ley que ciertamente amplía el ámbito de la escuela pública, y esto esperemos que sea sin perjuicio y sin detrimento de la escuela privada, por cuanto que hay que asegurar la variedad y la libertad en el ámbito pedagógico i en el ámbito ideológico en la escuela.

Nos hemos opuesto a algunas de las enmiendas que se han presentado en la sesión de hoy por las mismas razones que lo hicimos en el momento en que esto se debatió en ponencia y en comisión, porque aquellas que hacían referencia a un convenio-marco, hacían casi innecesaria la presentación de esta Ley, al menos en el contexto de la misma, y en algunos otros aspectos como en el aspecto de la contratación de tipo administrativo porque teníamos el temor de que, si no directamente, sí al menos indirectamente esta contratación administrativa pudiera incluir alguna discriminación.

Muchas gracias, señor Presidente; muchas gracias, señoras Diputadas, señores Diputados.

El Sr. PRESIDENT: Per a explicació de vot, en nom del Grup de Convergència i Unió, té la paraula la Diputada senyora Helena Ferrer.

La Sra. FERRER I MALLOL: Senyor President, senyores i senyors Diputats, l'Honorable Conseller d'Ensenyament en la presentació del Projecte de Llei ja ha parlat de les gestions que

s'havien fet amb els municipis i amb els representants del Collectiu d'Escoles per a l'Escola Pública Catalana, per a arribar a trobar una solució acceptable per a totes les parts implicades, que permetés, en determinades condicions, la integració a la xarxa d'escoles públiques de les escoles que ho demanessin.

Les negociacions en curs es van interrompre arran de la presentació feta pel Grup Socialista d'una Proposició no de Llei sobre la creació d'un Patronat de la Generalitat per a la incorporació a l'Escola Pública Catalana. La idea del Patronat va ser rebutjada perquè portava la creació d'una doble xarxa d'escoles públiques, les del patronat i les altres. Gràcies a una esmena d'Esquerra Republicana de Catalunya, la Comissió de Política Cultural va poder aprovar per unanimitat, el 7 d'octubre de 1982, un text transaccional que instava el Consell Executiu a prosseguir els estudis i les negociacions ja en curs, i li donava un termini de tres mesos per a presentar un Projecte de Llei que permetés de realitzar en condicions satisfactòries la integració a la xarxa d'escoles públiques de Catalunya, de les escoles de reconeguda tradició pedagògica, com, per exemple, les del CEPEPC, que manifestessin la voluntat de la seva incorporació a l'escola pública.

Al mateix temps, la Proposició no de Llei aprovada assenyalava quins havien de ser els punts fonamentals que el procediment d'integració havia de tenir en compte, els quals coincidien amb la línia de negociacions portada pel Departament d'Ensenyament, i, per això, el nostre Grup parlamentari va votar favorablement el text transaccional.

Dintre del termini assenyalat en la Proposició no de Llei aprovada, el Consell Executiu va presentar el Projecte de Llei que hem debatut i aprovat en aquest Ple, i que s'ajustava plenament a les directrius de la Proposició no de Llei. La ponència nomenada per a ordenar les esmenes i fer l'informe, va estudiar a fons el projecte i les esmenes, i, com a conseqüència, va recomanar a la Comissió uns textos transaccionals que recollien moltes de les esmenes presentades, entre elles les presentades pel nostre Grup parlamentari i que anaven encaminades a posar més en relleu la labor de catalanització de l'ensenyament dut a terme per les escoles interessades en la integració a la xarxa pública, o bé eren millores tècniques del text. Les nostres discrepàncies amb el text aprovat en Comissió i ratificat ara pel Ple, es redueixen als dos punts en què hem presentat vot particular, per a mantenir el text del Projecte de Llei, perquè considerem que no el milloren sinó

tot el contrari. Les raons, ja les he exposades abans detalladament i no les repetiré ara, simplement vull remarcar que la signatura de contracte administratiu als professors des del moment de la signatura del conveni pot resultar contraproductiu per a ells, ja que, en no ser possible reconèixer l'antiguitat en un contracte administratiu, els professors veuen rebaixats els seus sous, ja en el moment de signar el conveni.

D'altra banda, l'avantatge de poder participar en oposicions restringides també es podia aconseguir amb una petita modificació de les normes d'accés al cos de professors d'EGB, com, per exemple, facultant també els professors de centres de conveni, per a presentar-se a oposicions restringides. El text del Projecte de Llei era, en aquest punt, més possibilista i d'aplicació immediata. Ara s'haurà d'anar més a poc a poc en la signatura de convenis, perquè les peticions al Ministeri d'Educació i Ciència de contingent de professors no numeraris es justifiquen per noves inversions i per necessitats d'escolarització a tot Catalunya, i el contingent obtingut haurà de servir també per a contractar administrativament el professorat de les escoles que hagin signat el conveni.

A pesar dels defectes que he assenyalat, la Llei que acabem d'aprovar representa una solució imaginativa a la demanda presentada des de fa temps per un grup d'escoles, a fi d'aconseguir la integració a la xarxa pública, tot conservant els equips pedagògics. En efecte, aquesta conservació queda assegurada per l'Administració fins al màxim possible, a través dels articles 6 i 10. Des del moment de la signatura del conveni, les escoles seran gratuïtes i tindran la mateixa organització que les escoles públiques, amb la qual cosa s'augmenta el nombre de llocs escolars gratuïts.

Per tant, en nom del meu Grup parlamentari, em complau de manifestar la nostra satisfacció per l'aprovació d'aquesta Llei, que permet la integració de les escoles a la xarxa pública, seguint un procés d'integració a través de convenis individualitzats entre el Departament d'Ensenyament, els ajuntaments i les mateixes escoles interessades, capaç d'oferir un tractament singular i específic a cada un dels centres.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Senyores i senyors Diputats, hem acabat el torn d'explicacions de vot respecte a aquesta Llei. La sessió continuarà demà al matí a les deu.

Se suspèn la sessió.

(La sessió se suspèn a tres quarts de nou en punt del vespre.)

CONDICIONS PER A LA SUBSCRIPCIÓ

- 1.— La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.
- 2.— La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.
- 3.— El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Diari, però sense dret als exemplars no rebuts.
- 4.— L'Administració del Diari pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom.....

carrer num.

telèfon població.....

districte postal

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

desitja subscriure's a

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA i al
BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

(subscripció conjunta)

d'acord amb les condicions impreses adjuntes, a partir del diade..... de.....

fins al 31 de desembre de 198

Amb aquesta finalitat, i amb data..... de..... de 198 envia

per..... (gir / taló al portador) núm. la quantitat de pessetes

..... de de 198

Signatura

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, Palau del Parlament,
Parc de la Ciutadella, Barcelona-3

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA. Edició i subscripcions: Servei de Publicacions del Parlament de Catalunya, Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella, Barcelona-3. Telèfon 300 64 13. Subscripció anual: 3.000 pessetes. Subscripció anual conjunta amb el Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya: 5.800 pessetes. Número solt: 70 pessetes.

Imprès per Multitext, Diputació, 113-115, Barcelona-15.

Dip. Leg. B-27.966-80.